

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE UNSEEN

A STORY
OF THE ELDER
RACES

THEA HARRISON

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

New York Times çoksatan yazarı Thea Harrison'dan.... Mürver Irklar dünyasında geçen heyecan verici yeni bir öykü dörtlüsünün ilki geliyor Dragos ve Pia halk oylamasıyla geri döndü!

*****BU HİKÂYE BİR UÇURUMLA BİTİYOR*****

New York'taki Wyr malikânesindeki eski hayatlarına veda etmek zor olsa da Dragos ve Pia, Öteki diyar Rhyacia'da yeni bir hayat kurmaya kararlıdır.

Başlangıçta her şey cennet gibi görünür. Rhyacia cennet gibidir. Eski dostlar ve yeni müttefikler eşliğinde gelecek Dragos, Pia ve bebek Niall için güvenli ve parlak görünmektedir.

Ancak pitoresk cephenin altında garip şeyler olmaktadır. Eşyalar refakatsiz hareket ediyor, binalar haklı bir neden olmaksızın çöküyor ve Rhyacia'nın en Güçlü sakinleri bile meydana gelen olaylara mantıklı bir açıklama getiremiyor. Fısıldanan söylentiler *görünmeyen* bir şeye işaret etmektedir.

Dragos ve Pia araştırdıkça, hayal edebileceklerinden daha büyük bir gizemi ortaya çıkarırlar ve şaşırtıcı gerçeği fark ederler...

Rhyacia'da yalnız değillerdir. Dragos'un ıssız olduğunu düşündüğü topraklar pek çok sırrı, gömülmeye hazır olmayan şok edici bir tarihi ve daha fazlasını saklıyor.

Kadim, şeytani ve aç bir şey. Dragos'u tüketmek ve değer verdiği her şeyi almak isteyen bir şey.

Ejderhanın üstesinden gelebilecek kadar güçlü olabilecek bir şey...

*****Bu, birbiriyle bağlantılı 4 romandan oluşan bir serinin 1. kitabıdır. Bu setteki ilk üç kitabın sonu uçurumla bitecek.*****

GÖRÜNMEYEN

Thea Harrison

Görünmeyen

Telif Hakkı © 2020 Teddy Harrison LLC ISBN

13: 978-1-947046-29-0

Kobo Baskısı

Kapak tasarımı BetiBup33 Studio Design'da Beti Bup tarafından yapılmıştır

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazılı izin alınmaksızın kullanılamaz, çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir şekilde dağıtılamaz.

İçindekiler

Kapak

Kitap Hakkında

Başlık Sayfası Telif

Hakkı Sayfası

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü

Bölüm Beşinci

Bölüm Altıncı

Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci

Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm

Yazarın Notu

Çok Yakında

Thea Harrison'ın bu kitaplarına göz atın

Birinci Bölüm

"Dünya'dan temelli ayrılırken tam olarak ne paketliyorsun?" Pia mırıldandı.

Kocası ve eşi Dragos Cuelebre ile birlikte inşa ettikleri evde paylaştıkları kral boy yatağın üzerine yığıldığı devasa giysi ve kişisel eşya yığına baktı.

Dragos'la birlikte New York'taki Wyr malikânesini terk edip Öteki diyar Rhyacia'ya taşınmaya karar verdiklerinde, yanlarına hiçbir ev eşyası almamaya karar vermişlerdi. New York'un taşrasındaki geniş evlerini döşemek için ihtiyaç duydukları her şey sağlam kalacak ve geri dönmeyi seçebilecekleri herhangi bir zaman için hazır olacaktı.

Ama bu, yaklaşan taşınmayı basit ya da kolay kılmıyordu. Aldıkları karar Pia'yı, düzenli sevkiyatlarla Öteki Ülke'ye gönderdikleri yeni ev eşyaları için yoğun bir satın alma çılgınlığına itmişti. Pia'nın başlangıçta yalnızca yeni bebekleri Niall'a odaklanma niyetine rağmen, süreçten uzak kalamamıştı. Burası onun yeni evi olacaktı ve içinde kendini rahat hissetmesi gerekiyordu. Geri çekilip her şeyi bir başkasının onun için yaratmasına izin veremezdi.

Renk şemalarına karar verilmeliydi. Yatak takımları, perdeler, halılar (tüm bunlar oda sayısına ve oda boyutlarına karar verilmesi gerektiği anlamına geliyordu), mutfak eşyaları, banyo çarşafı ve daha fazlası ve her karar, Diğer toprakların sihirle dolu olmasına rağmen, Dünya'dan farklı boyutlarda var olduklarını ve elektrik ve gazla çalışan araçlar gibi modern teknolojilerin çalışmadığını hesaba katmak zorundaydı. Güle güle, KitchenAid stand-up mikser ve Keurig kahve makineleri. Merhaba, manuel el mikserleri ve French press kahve makineleri.

Hangi mobilyaları taşıyacaklardı ve yerinde neler yapılabilirdi? Rhyacia kabaca Grönland büyüklüğündeydi. Şu anda Dragos'un bir gün bir şeyler yapmaya karar vermesi ihtimaline karşı uzun zaman önce keşfedip korumaya aldığı geniş ve gelişmemiş bir araziydi.

Acil durum planlaması gerçeğe dönüşmüştü. Şimdi, Rhyacia'daki topluluk yeniydi ve New York'u büyük gruplar halinde terk eden ve yeni mücadeleyi coşkuyla kucaklayan Wyr'ler tarafından beslenen katlanarak büyüyen bir hızda büyüyordu.

Çok yakında, bir zamanlar el değmemiş, gelişmemiş geniş bir arazi olan yer bir ulus haline gelecek ve Rhyacia akla gelebilecek her şekilde kendi kendini destekleyecekti, ancak bu henüz gerçekleşmemişti. Evlerini tasarlarırken paranın bir önemi yoktu (Pia'ya hâlâ yabancı ve egzotik gelen bir gerçektir bu), istedikleri ve ihtiyaç duydukları şeylerin çoğunun nakledilmesi gerektiğinden her ayrıntıyı planlamak için yoğun düşünce ve çaba harcamak gerekiyordu. Rafa dayanıklı ve dondurularak kurutulmuş yiyecekler, çadırlar, çevre dostu prefabrik konutlar ve diğer inşaat malzemeleri de dahil olmak üzere çok çeşitli malları taşıyan devasa kargo karavanları her gün Diğer topraklara geçiyordu.

Bu arada Dragos, yüzlerce yıldır sürdürdüğü New York'taki Wyr Lordu görevinden ayrılma kararını uygulamak zorundaydı. Hem yeni evlerinin inşaat planlarıyla hem de Pia ve Dragos'un en büyük oğlu Liam görevi devralmak isteyip istemediğine karar verene kadar naip olarak görev yapacak olan eski Birinci nöbetçisi Rune'a yetki devrini kolaylaştırmak için New York'taki nöbetçilerle çalışmakla yoğun bir şekilde meşguldü.

Dragos sık sık New York'ta olduğu için Pia'nın evle ilgili kararların çoğunu FaceTime ve mesaj yoluyla alması gerekiyordu. Nihayet, iki aylık yoğun bir faaliyetten sonra, giysileri ve tuvalet malzemelerini toplama zamanı gelmişti. İki gün içinde Rhyacia'ya doğru yola çıkacaklardı.

Pia elinde tuttuğu allık, göz farı, rimel ve ruj kutularına baktı. Yeni yerleşim yerinde yaşam koşullarının ne kadar zor olacağını bilmiyordu. Yakın zamanda makyaj yapmak istemesi ne kadar olasıydı?

Ama bu taşınma, birkaç blok ötede ihtiyacı olan her şeyi alabileceği bir alışveriş merkezi olan başka bir mahalleye gitmeye benzemiyordu. Eğer şimdi bir şeyler almazsa, bir daha kolay kolay böyle bir şeye erişemeyecekti.

Bakışları, sıcak bir öğleden sonra esintisini içeri almak için açık tutulan yakındaki Fransız kapılarına gitti. Eva, Pia'nın en küçük oğlu Niall'ı dışarı çıkarmış, Pia'ya biraz mola verdirerek ciddi bir şekilde toparlanmasını sağlamıştı. Bu sırada Niall

İnsan formundayken iki aylık çaresiz bir bebektir, Wyr formundayken dört toynak üzerinde cehennem gibiydi.... Ve Wyr formunda kalmayı seviyordu.

Eva da köpek Wyr formuna dönüşmüştü. Niall'ın küçük, aerodinamik bronz formunu yeni biçilmiş çimenlerin üzerinde kovaladı. Niall dönüp boynuzunu Eva'ya doğrultmak için at başını eğdiğinde, Pia bıyık altından güldü. Bu küçük çocuk bir şeyleri bıçaklamaya bayılıyordu. Eva ona havladı ve Niall başka bir yöne doğru koşmaya başladı. Eva peşinden atıldı ve Pia'nın görüş alanından kayboldular.

Dışarıdaki manzarayla ilgili her şeyi seviyordu. Felaket bebeği; en iyi arkadaşı. Çevre düzenlemesinin her ayrıntısı, yapılmasına yardım ettiği bir seçimdi. Dragos'la ilk tanışıp çiftleştğinde, onun Cuelebre Kulesi'ndeki çatı katını sevmeyi öğrenmesi gerekmişti ve bunu başarmıştı. Birkaç değişiklik yapmış, mutfağın kendisine ait olduğunu iddia etmiş ve tüm dikkatini ilk oğulları Liam'ın çocuk odasını dekore etmeye vermişti.

Burası farklıydı. O ve Dragos buradaki her şeyi birlikte seçmişlerdi. Bu evin sıfırdan yaratılmasına yardım etmişti ve her santimini seviyordu.

Dostum, KitchenAid mikserini özleyecekti. Göğsü daraldı ve gözleri nemle dolarken huzurlu açık hava manzarası kayboldu.

Dragos arkasından yürürken sert ayak sesleri duyuldu. İri bir eli aşağıya inerek her iki elini, makyajını ve her şeyini örttü. Kulağına, "Unutma, anlaşılmıştık. Plastik yok."

"Ne dediğimizi biliyorum ama... hiç mi yok?" diye sordu dehşet içinde. Plastik bir antiperspirant kabı aldı. Bu onun en sevdiği markaydı. Uzun zamandır kullanıyordu.

"Hiç yok." Ses tonu kesindi. "Rhyacia'da çöp ya da kirlilik sorunu yaratmayacağız."

Bir omzunu yukarı kaldırarak iç çekti. "Katılmıyorum."

Uzun boylu, kaslı vücudunun sırtını ve bacaklarını ısıtan sıcaklığı, hissettiği ağrının bir kısmını hafifletti. Adam yüzünü onun boynuna gömdü ve içine çekti. "Ayrıca kokunu da seviyorum" diye mırıldanırken dudakları onun hassas teninde geziniyordu.

Mmm, lezzetli. Ama ona karşı kemiksiz kalmanın cazibesine kapılmayacaktı. Yapılacaklar listesinde hâlâ çok fazla madde vardı. "Benim kokumu neden sevebileceğini hiç düşündün mü?"

Kokunun nedeni tuvalet malzemesi seçimim mi?" Rimel kabını çıkardı ve adamın gözlerinin önünde salladı. "O kadar açık tenliyim ki, neredeyse albino gibiyim. Kirpiklerimin nereden geldiğini sanıyorsun?"

"Seni birçok kez makyajsız gördüm ve harikasın." Ağzını kızın çene çizgisinde gezdirdi. "Tahminimde yanılmıyorsam, şu anda makyaj yapmıyorsun."

"Bunun konuyla ne ilgisi var?" diye sordu kadın.

Dragos durakladı, sonra ihtiyatla, "Bu kadınlara özgü bir şey, değil mi?" dedi.

Dragos için kadın deneyimi şaşırtıcı gizemler ve sayısız tuzaklarla dolu uçsuz bucaksız bir kıtaydı ama şu anda gülümseyemeyecek kadar üzgün hissediyordu. Yanağını başının yan tarafına yaslayarak, "Evet, bu kadınlara özgü bir şey," dedi.

"Hm." Makyaj malzemelerini ve antiperspirantı aldı. "Bunları ben alayım." "Ne?" diye haykırdı. "Neden? Daha Rhyacia'ya gitmedik ki."

"Göreceksin." Onunla yüzleşmek için topuğunun üzerinde döndüğünde, adam şık siyah bir kaşını kaldırdı. Acımasızca yakışıklı yüz hatları ince bir eğlence ifadesiyle gevşemişti. "Şimdilik hepsi bu kadar. Devam edin."

Kadının ağzı daha fazla tartışmak için açık kaldı ama adam çoktan dönüp yatak odalarından dışarı çıkmıştı.

"Şunun bir kısmıyla duş alacaktım," diye mırıldandı huysuzca. Sonra adamın söyledikleri kafasına dank etti. Arkasından bağırdı, "Ne demek *kokuyorum*?"

Adamın derin kahkahası merdivenlerden yukarı süzüldü. Birkaç dakika sonra ön kapının uzaktan gelen açılıp kapanma sesini duydu.

"Bunların hiçbirisi özel değildi zaten." Boş kapı aralığında yüzünü buruşturdu ve fısıldadı, "Çünkü ben sadece Target'tan alışveriş yapmayı seven bir New York kızıyım."

Dragos'un yoğun, hayat dolu varlığının dikkat dağınıcılığı olmadan, ağrı yeniden kabardı. Bundan sonra ne yapacağını izleyecek ya da sorgulayacak kimse yoktu. Yüzünü ellerinin arasına gömüp gözyaşlarının akmasına izin verdi.

O andan sonra ZAMAN hızlandı ve amansızlaştı. *Bu mutfak tezgâhında ikinci ve son kez tost yiyeceğim ya da bu bir süre izleyeceğim son The Bachelor bölümü gibi düşünceler zihninden geçip duruyordu ve çoğu zaman kendini gözyaşlarına yakın hissediyordu.*

Ertesi gün öğleden sonra geç saatlerde alt kattaki koridorun köşesinde yürürken Dragos'u bir omzunu ofisinin kapısına yaslamış halde buldu. Güçlü ve geniş göğsünü saran siyah bir tişört ve daha iyi günler görmüş soluk bir kot pantolon giymişti, bir ayağı diğerinin üzerinde tekmeleniyordu. Kollarını kavuşturmuş, önkol ve pazularındaki devasa kaslar derin bronz derinin altında belirginleşmişti.

Suratsız görünüyordu ama konuştuğunda sesi nazikti. "Seni rahatsız eden şeyin ne olduğunu bana ne zaman söyleyeceksin?"

Olduğu yerde durdu, kendini düz ayak hissetti. İçindeki çalkantıyı gizli tuttuğunu düşünmek buraya kadarmış. "Doğru kelimeleri bulduğumda söyleyeceğime söz veriyorum" diyemeden önce ağzını birkaç kez açıp kapattı.

Sert ve seksi ağzı gerildi. Bu hiç hoşuna gitmemişti ama zaten istediği anda ona istediğini vermeyi reddeden hiçbir şeyden hoşlanmazdı. "Şimdi söyle bana. Yanlış kelimeler kullansan da umurumda değil."

Ona alaycı bir bakış attı. "Sadece yanlış kelimeleri duymamış biri bunu söyleyebilir." Yüz ifadesindeki şaşkın hayal kırıklığı karşısında, özür dilercesine daha yumuşak bir sesle, "Bir şeyleri saklamakta daha iyi bir iş çıkardığımı sanıyordum," dedi.

Adamın hayal kırıklığı öfkeye dönüştü. "Benden hiçbir şey saklamaman gerekiyor," diye hırladı. Kapı aralığından uzaklaşarak ona doğru ilerledi ve iki eliyle omuzlarını sıktı.

"Senden *bilerek* bir şey saklamıyordum," dedi kadın, adamın daralmış altın bakışlarına bakarken. Öfke alevlendi. "Sana karşı hilekâr değilim, asla. Nokta."

Ellerindeki gerginlik azaldı. "Biliyorum."

Tamam o zaman. Bu daha iyiydi.

"Kafamda bazı şeyleri çözmeye çalışıyorum," dedi ona. "Bunu yapmam gerekiyor, biliyorsun. Ne söylemem *gerektiğini*, ne söylemek *istediğimi* ve hatta hissettiklerim hakkında neyin doğru olduğunu bulmak için düşüncelerimi ve duygularımı sıralıyorum. Bu da ne hissettiğimi konuşmadan önce anlamam gerektiği anlamına geliyor."

Adam kızın yüz hatlarını inceledikten sonra sert bir ifadeyle, "Bu bana çok fazla saçmalık ve yalan dolan gibi geliyor," dedi.

"Öyle mi?" Kadın gözlerini kırptırdı, her zamankinden daha fazla şaşırmişti. "Öyle demek istemedim. Dragos, biz sadece birkaç yıldır birlikteyiz ve bu süre içinde çok fazla değişim geçirdik. Hem de çok. Bu taşınma daha büyük bir değişim ve çok büyük. Rhyacia'ya gitmeye karar verdiğimiz için haksız değiliz ve bu karardan geri dönmemeliyiz, ama aynı zamanda bu konudaki duygularımı da hissetmeliyim." Etrafına bakındı ve yüzünün buruştuğunu hissetti. "Bu evi seviyorum. Burası bizim evimiz, birlikte inşa ettiğimiz ev. Bu birlikte inşa ettiğimiz yeni evimizi de sevmeyeceğim anlamına gelmiyor. Ama yenisini henüz sevmiyorum."

Anlayış yüz ifadesini yumuşattı. Onu kollarının arasına çekti. Yanağını onun göğsüne yasladı ve kollarını onun beline doladı. Adam onun saçlarına doğru mırıldandı: "Çok mu hızlı gidiyoruz? Karşıya geçmeden önce birkaç hafta daha beklemek ister misin? Ya da bir iki ay daha?"

Gömleğinin pamuğunun altındaki sert kasların tadını çıkaran kadın başını salladı. "Hayır, ama önerdiğin için teşekkür ederim. Sanırım burada olup sürekli her şeye veda etmek yerine, orada olup maceramızı yaşadığımızda kendimi daha iyi hissedeceğim. Bu noktada, sanırım gitme zamanımız geldi." Ardından, titiz olmak istediği için dikkatlice ekledi, "Söylemek istediğim her şey bu olmayabilir ama üzerinde çalıştığım şeyin özü bu. Bunların çoğu benim önerim olduğu için, işleri olduğumdan daha iyi idare etmem gerektiğini hissediyorum. Konuşmam gereken başka bir şey bulduğumda sana söylerim. Tamam mı?"

"Yeterince makul." Onu bırakmadan önce kollarını sıktı ve geri çekildi. "Buraya gel. Senin için bir şeyim var."

"Var mı?" Yüzünü silerek onu ofisine kadar takip etti ve etrafına bakındı. Dragos hiçbir zaman misafirperverlikten uzak olmamıştı ve ne zaman isterse içeri girebiliyordu ama bu oda kesinlikle onun alanıydı. Zarif, erkeksi mobilyaların her yerinde onun kişiliği damgalanmıştı.

Masasının üzerinde oymalı bir kutu duruyordu. Kızın meraklı bakışları kutuya yöneldiğinde, adam bir eliyle kutuyu aldı ve ona uzattı.

Ona yan bir gülümseme verdikten sonra dikkatini kutunun kendisine odakladı. Art Nouveau tarzında tasarlanmış olan kutunun işçiliği çok güzeldi. Tavus kuşları ve kelebekler, ametist, mavi kalsit, labradorit, sitrin ve tanımadığı diğer taşlarla işlenmiş üst ve yan kısımları süslüyordu. Karmaşık, narin oymaların detaylarını özümsemek için daha yakından tuttu. "Bu olağanüstü."

"İsmarlama bir parça." Derin sesine bir parça memnuniyet karıştı. "Başka kimsede böyle bir şey yok. Tasarımlar özellikle sizin için yapıldı. Aç onu."

Açtı ve içinde daha küçük oyma parçalar buldu, her biri bir zevkti, ahşap derin bir altın parıltısına cilalanmıştı. Kutuyu açtığında içinden tanıdık bir koku yayıldı. Anlama yetisi gelişmeye başladı.

Sevine haykırarak, içindeki küçük parçalardan birini almak için büyük kutuyu yere bıraktı. Yuvarlak ve silindirikti, lapis lazuli kakmalı, okyanus dalgaları gibi kıvrımlı bir deseni vardı. Şekli dikkat çekici bir şekilde...

Bir ruj tüpü mü?

Kapağı çekip çıkardı ve deneysel olarak tabanı çevirmeye çalıştı, sonra da en sevdiği rujdan taze, kullanılmamış bir parçanın ince altın rengi ahşap tüpten çıkmasını şaşkınlıkla izledi.

"Sen yapmadın," dedi.

"Öyle değil mi?" Gülümseyerek onun içindekileri incelemesini izledi.

Ruju dikkatle tekrar kapatıp bir kenara koyduktan sonra, tepesinde sedef kakmalı oyma bir orkide bulunan ince bir kutuyu açtı. İçinde en sevdiği göz farından oluşan taze bir palet ve küçük bir doğal sünger parçasına benzeyen küçük, zarif bir ahşap uygulama çubuğu vardı.

Ve sonra başka bir kutu, bu seferkinin üzerine deniz kabuğu oyulmuş ve abalone kakılmıştı. İçinde, ahşap ve samurdan yapılmış bir fırça ile en sevdiği allığı buldu. Gül kuvars kakmalı oval bir silindirin içinde, en sevdiği ter önleyici jelin kabın içine enjekte edilmiş olduğunu gördü. Kutudaki tuvalet malzemelerinin hiçbirinde plastik parçası yoktu.

Duygularını hissetmekle ilgili bir şey: bazen o kadar büyük ve karmaşık oluyorlardı ki, onları nasıl kelimelere dökeceğini bilemiyordun.

Bakışlarını kaldırarak onunkilerle buluştu. Sesi hafifçe titreyerek, "Birine benim için bu inanılmaz sanat eserlerini yaptırdın ve içine *Target*'tan makyaj malzemesi mi koydurdun?" dedi.

Tekrar şaşkın görünmeye başlayan adam omuz silkti. "Bunlar senin favorin, değil mi?"

"Evet," diye fısıldadı muhteşem ruj kutusunu okşarken.

"Zanaatkârdan her parçanın kopyasını yapmasını istedim," dedi ona. "İstedığın zaman istediğin parçadan daha fazla sipariş edebilirsin, o da sana yeni bir tane gönderir.

kutusunu size gönderecek. Teslim aldığınızda, kullanılmış olanı geri gönderebilirsiniz ve o da kutuyu temizleyip yeni kozmetik ürünlerle doldurur." Uzun bir parmağını çenesinin altından geçirdi ve yüzünü yukarı kaldırdı. "Beğenmedin mi?"

Mükemmel bir içtenlikle, "Bence bu benim için yaptığın en güzel şey" dedi.

Başparmağıyla kızın yanağını okşarken hâlâ biraz şaşkın görünüyordu. "Sana bu makyaj kutusunun yüz ya da bin katına mal olan bir sürü mücevher aldım."

Dudaklarında eğlence kıvrımları belirdi. Evet, almıştı ve mücevherleri aldıktan sonra ona gerçekten *verebilmesi* ona olan sevgisinin bir ölçüsüydü. Ama ejderhanın ona mücevherler vermesini ne kadar sevse de, bu aşırı pahalı parçalar onun için hiçbir zaman ejderhanınki kadar önemli olmamıştı.

Ancak bu tamamen onunla ilgiliydi. Onun hayatın büyük şemasında oldukça önemsiz olan bir şeyi bırakmak için mücadele ettiğini görmüştü ve bunu yapmak zorunda kalmamasını sağlamak için adımlar atmıştı. Makyaj malzemelerini tek kullanımlık kartonlara yerleştirebilirdi ve bu yeterince şaşırtıcı ve düşünceli olurdu ama Dragos olduğu için tüm projeyi bir hazineye dönüştürmek zorundaydı.

"Teşekkür ederim. Bunu tüm kalbimle seviyorum," dedi. Bir kolunu onun boynuna dolayarak başını kendine doğru çekti.

"O zaman önemli olan tek şey bu," dedi adam dudaklarına karşı. Sesi boğuklaşmıştı.

Mücadele ettiği şeylerden ona anlatabildiği kadarını anlatmıştı ama ona asla anlatamayacağı bazı şeyler vardı. Asla. Onun ağzının ve kendisine bastıran uzun, sert vücudunun her şehvetli ayrıntısının tadını çıkararak, bu sırları ruhunun en derin, en özel kısmına sıkıca kilitledi. Ne de olsa iki ay önce

Pia ve Rune'un eşi Carling kaçırıldıktan sonra bu konuyu konuşmuşlardı.

Kaçırılma olayı, tüm Yaşlı Irklar arasında Büyük Canavar olarak bilinen Dragos Cuelebre'yi tuzağa düşürüp yok etmek isteyen çılgın ve öfkeli bir Elf'in bir oyunuydu. O kâbus sırasında Pia, Niall'ı bir mağarada doğurmaya zorlanmış ve

Dragos'un kardeşi, Lord Azrael, Ölüm Tanrısı.

Bir zamanlar, Target'tan makyaj yapan ve bir ejderhaya karşı hisleri olduğu için çıldıran New Yorklu bir kızdı. O, Wyr doğasını gizli tutmak zorunda olan bir otoburdu, o ise nihai yırtıcıydı.

Ona aşık olmak ve çiftleşmek başlı başına sarsıcı ve muazzam bir duyguydu.

Ancak Dragos'la çiftleşme gerçeğiyle uzun vadede başa çıkmak, iç içe geçmiş sonsuz sayıda yapboz kutusunu açmak gibiydi. Birini açıp her şeyi kavradığını düşündüğü anda, açması gereken başka bir kutu, öncekinden daha da muazzam başka bir gerçeklik buluyordu.

Kaçırıldıktan sonra yaptıkları konuşmayı sanki dün olmuş gibi hatırlıyordu. *Kaç tane İlkel Güç var?* diye sormuştu. *Mürver Irkların panteonlarında sadece yedi tane var.*

Beni anladın, demişti Dragos omuz silkerek. *Onlarla gerçekten bir ilgim yok, sadece Azrael'le eskiden... buna belli bir yakınlığım vardı diyelim.*

Tam olarak yalan söylemiyordu; doğruluk hissi ona derinden uyum sağlamıştı ve bundan emindi. Ama bunu söylediğinde altın rengi bakışları onunkilerden uzaklaşmıştı.

Ve Azrael ona şöyle demişti: *"Ölümlle ejderhanın ne kadar yakından ilişkili olduğunu herkesten çok senin bilmen gerekir.*

O da biliyordu ya da en azından bildiğini sanıyordu. Ama bu yakın ilişkinin o zamana kadar hiç sorgulamadığı sonuçları vardı.

Dragos'la konuştuğunda bunu hafife almaya çalışmıştı. Güvenli olması için, ona sorduğu gibi, *"Tanrılığın baskılarından ya da buna benzer şeylerden bahsetmeyecek miyiz?*

O da her şeyi geçiştirmişti. *Pia, tanrılık ne demek? Tiago bir şimşek kuşu. Nöbetçilerimin yarısından fazlasına Mısır'da tanrı olarak tapıldı. Cinlere ve yapabildiklerine bak. Aynada kendinize bakın, Wyr formundayken kendinize bakın. Bir şey ya da biri sizi öldürmedikçe, sonsuza kadar yaşayacaksınız ve kanınız her yarayı iyileştirecek. Bu benim kitabımda oldukça mucizevi bir şey. Tarihin bir noktasında tanrı olarak adlandırılan pek çok Mürver Irk vardır ve bir o kadar da iblis olarak adlandırılan.*

Mantığı tartışılmazdı. Haklıydı ama.... Ama.

Dragos onun kocası, eşi, sadık aşığı ve en azılı koruyucusuydu ama yine de birçok yönden onun için hâlâ tam bir gizemdi. Bazı günler, o konuşmayı tekrar zihninden geçirmekten kendini alamıyordu.

Bazı günler, adını bile bilmediği yabancı bir ülkede ıssız bir yolda kaybolmuş New Yorklu bir kız gibi hissediyordu.

Ve onu tekrar eve getiren tek şey buydu: onun ağzı, onun elleri, onun kokusu. Vücudu onun her heyecan verici ayrıntısını biliyor ve arzuluyordu. Onu arzuluyordu.

Ofisinin kapısını kapatıp ona döndüğünde, hareketleri onu harekete geçiren açlıkla gergindi. Kadın çoktan hareketlenmiş, tişörtünü çıkarmış ve kot pantolonundan sıyrılmıştı.

Kadın pantolonunu tekmeleyerek çıkarırken, adam sert bir kolunu kadının kalçalarının altından geçirdi ve onu masanın üzerine kaldırdı. Sık sık ön sevişme ve takılmalarla vakit geçirirler, hoşgörölü bir gece yarısının kadife pelerini altında birlikte gülerlerdi, ama bu o zamanlardan biri değildi.

Adam kadının iç çamaşırını çıkardı ve kadın hevesle bacaklarını adamın kalçalarına doladı, bir yandan da adamın tişörtünü başının üzerinden çekerek muazzam göğsünün ağır kaslarını ortaya çıkardı. Adam ereksiyonunun kalın ve geniş başını kadının açıklığına dayadığında, kadın ıslanmış ve hazırды. Adam içine girerken başı geriye düştü, gözleri kapandı.

Birbirlerine en eski, en gerçek büyü gibi uyuyorlardı: yin ve yang; dişi ve erkek; karanlık ve aydınlık.

Sadece böyle zamanlarda kendisini rahatsız eden şüphelerden ve güvensizliklerden kurtulduğunu hissediyordu. Tüm şüpheleri tutkunun sıcağında buharlaştığında ve ruhunun en derin, en özel kısmı ona şöyle dediğinde, kim ya da ne olduğun umurumda değil. Sen benimsin.

Sen benimsin.

İkinci Bölüm

SONUNDA, HER ŞEY BİTMİŞTİ. Dragos topraklarını vermişti. Yaşlı bir ejderhanın yeni numaralar öğrenebileceği, yeni şeyler yapabileceği ortaya çıktı. Yeni maceralara atılmaya karar verebilirmiş.

Dragos'un eski Birinci Nöbetçisi gryphon Rune ve Vampir eşi Carling, Cuelebre Kulesi'nde Vampir güvenlik panjurlarıyla özel olarak donatılmış geniş bir daireye yerleşmek için Florida'daki evlerini terk etti ve Dragos bunun gerçekleşeceğini hiç düşünmediği bir şey olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Anlaşılan yaşlı bir ejderha da kökleşmiş alışkanlıklarından vazgeçebiliyordu. Carling'e uzun süre güvenmemişti, ancak Carling Pia'yla birlikte kaçırıldığında Dragos sonunda onun Rune'la olan ilişkisini tamamen kabullenebilmişti.

Gerekli tüm evrak işleri tamamlanmış, t'lerin üstü çizilmiş, i'ler noktalanmıştı. Resmi şeyler demesne avukatları tarafından incelenmişti. Gayri resmi olanlara gelince...

Wyr nöbetçileri gayriresmi işlerin üstesinden gelmekte ustaydı.

Kule'nin balo salonunda büyük bir veda partisi vermişlerdi. Yemekler muhteşemdi, içkiler durmaksızın akıyordu ve Dragos ile Pia davetiyelerde özellikle "lütfen hediye almayın" demelerine rağmen insanlar onlara hediyeler vermişti. Ve eğer Dragos'un gözleri ona ağlamaklı bakan Wyr'lerin dayanılmaz sayısı karşısında donup kaldıysa da kimse bundan bahsetmedi. Pia onu yakından izliyor ve işler çok içten olduğunda onu kurtarıyordu.

Önemli olan herkesin hayatta kalması ve iyi vakit geçirmesiydi.

Pia eski arkadaşı ve eski işvereni Quentin'le dans etti. Artık bir Wyr panteri olan Quentin bir nöbetçiydi - Dragos'un görmeyi hiç düşünmediği başka bir şey - ve Dragos'un şimdiye kadar tanıştığı en deli dişi olma şerefine sahip olan başka bir nöbetçiyle, harpi Aryal ile çiftleşmişti.

Aryal, yine bir gryphon ve Dragos'un orijinal gözcülerinden biri olan Graydon'ı bir güreş müsabakasına sokmaya çalışmıştı. Graydon gözcülük görevinden istifa etmişti ve eşi Elf leydisi Beluviel ile birlikte Rhyacia'ya taşınıyordu.

Onlar da yeni ebeveynlerdi ve Pia ile Beluviel yakın arkadaşlardı. Pia'nın en iyi arkadaşı ve kişisel koruması olan Eva'sı olsa da, Eva'nın ne çocuğu vardı ne de çiftleşmişti. Pia için Rhyacia'da Beluviel'e sahip olmak iyi olurdu ve Dragos da Graydon'a sahip olmanın kendisi için iyi olacağını kabul etmek zorundaydı.

Aryal'ın maskaralıklarından rahatsız olan Graydon, Aryal ellerini kaldırıp uzaklaşana kadar onu fırçalamaya devam etti, ancak Aryal etrafında dönüp onu arkadan yakaladı. Böylece etraflarında hızla bir boşluk açıldı.

Kahkahalarla irkilen Beluviel ikiliden hızla uzaklaştı. Graydon harpinin pençelerinden kurtulmak için mücadele ederken küfürler savurdu. Birkaç dakika içinde bir bahis havuzu oluşturuldu; Cuelebre Kulesi sakinleri bu tür şeylere nasıl karşılık verecekleri konusunda oldukça deneyimliydi.

Quentin kolunda Pia'yla kavgadan uzaklaşırken Dragos onun gülümseyerek omuz silktiğini duydu: "O benim eşim, benim sorunum değil."

Dragos ve Pia'nın büyük oğulları Liam partiye katılmak için üniversiteden izin almıştı ve Dragos bu fırsatı, oğlu kalabalığın arasında gülümseyen, rahat bir yırtıcı gibi dolaşırken Liam'ı incelemek için kullandı.

Liam, Dragos ve Pia'nın geçirdiği pek çok değişimden biriydi. Liam herhangi bir çocuk gibi büyümüş olsaydı, hâlâ yeni yürümeye başlayan bir çocuk olurdu. Bunun yerine, son derece büyümlü ve Güçlü iki yaratığın çocuğu olarak, Yaşlı Irkların ilk neslini anımsatan bir hızla var olmuştu.

Artık Dragos kadar uzun boylu ve güçlü yapılydı; yakışıklı yüz hatları, sarı saçları ve mavi gözleri kadınların çoğunu ve erkeklerin birçoğunu cezbediyordu. Kendisine yönelen saldırıları rahat bir duruşla savuşturuyordu ve Dragos, Liam'ın üniversitede okul ödevleri ve büyülerden çok daha fazlasını öğrendiğini fark ederek kendi kendine gülümsedi.

O altın evlattı, veliahttı. Eğer isterse New York onun olacaktı ve New York evet, lütfen diyerek aklındakileri yüksek sesle ve net bir şekilde söylüyordu. Ama zamanı geldiğinde Liam New York'taki malikânenin yönetimini devralmayı seçecek miydi? Bu hikâyenin nasıl sonuçlanacağını henüz bilmenin bir yolu yoktu.

Dragos, Cuelebre Kulesi'nin tepesindeki çatı katını tutuyordu. Belki eninde sonunda orayı Liam'a verecekti ama buna da henüz karar verilmemişti. Şimdilik onun ve Pia'nındı.

Paranın çoğu da ondaydı. (Oldukça fazlaydı.) Parayı tasnif etmek en büyük baş ağrısıydı, çünkü Dragos her zaman mali durumunu değiştirilebilir olarak değerlendirmiş ve gerektiğinde kişisel ve ticari hesaplarından malikâneye para aktarmış ya da tekrar geri almıştı.

Sonunda, hepsi de düzenli para kazanan ve dümende sürekli eli olmadan verimli bir şekilde çalışabilen favori iş girişimlerini elinde tuttu ve yönetim kurullarından istifa etti ve diğerlerinin hisselerini devretti. Rhyacia'da ulus inşa etmek pahalıya mal olacaktı. Likit varlıkların çoğunu elinde tutarken, demesne'ye ilk takvim yılının sonuna kadar yetecek kadar işletme bütçesi bırakmaktan çekinmedi.

Devrettiği işletmeler ve iyi bir yönetimle New York Wyr malikânesi beş ila yedi yıl içinde ödeme gücünü koruyacak ve yeniden zenginleşecekti. Sadece Cuelebre Kulesi'ndeki işletmelerden ve restoranlardan elde edilen kiralar bile Wyr malikânesinin temel işlevlerini finanse edebilirdi. Faturaları, tüm idari, yasal ve nöbetçi maaşlarını ödemeye ve ışıkları açık tutmaya yetecek kadar paraları vardı. Gayet iyi idare ediyorlardı.

Dragos'un iş için New York'a gittiği ve Pia ile Niall'ı şehir dışındaki evlerinde bıraktığı bir gece, nöbetçiler onu ve Graydon'ı Quentin'in barında bir başka gayri resmi partiye davet ettiler. Bu çok daha özel ve gürültülü bir olaydı. Parti sırasında Aryal ve diğerleri ona büyük, garip şekilli bir hediye verdiler. Bel hizasında duruyordu ve Drago ambalajını yırttığında bunun altın bir güneş saati olduğunu fark etti.

"Anladın mı?" Aryal onun omzunu dürttü. "Bu altın bir emeklilik saati! Ama bu Öteki Diyar'da da çalışacak. Hahaha!"

Dragos kaşlarını kaldırırken Quentin, "Bunu söylemek için haftalardır bekliyordu," dedi.

Aryal itiraf etti. "Aslında o kadar büyük ki altın kaplama, katı değil. Ama kaliteli altınla kaplanmış! Çalarken bundan emin olduk. Bayılmadınız mı?"

Çalınan hazineyle yapılmış dev bir altın saat. Dragos güldü. "Bayıldım. Gerçekten çok seviyorum."

"Booyah," dedi gryphon Bayne, gözleri gülümseyerek parlıyordu. "Biz de öyle düşünmüştük."

Sonunda, şafak sökmeye yakın, o parti de sona erdi. Graydon dev bir çanta dolusu bez çocuk bezi ve bir kasa antika viskiyle oradan ayrıldı. Dragos güneş saatiyle ve yüzünde bir gülümsemeyle New York'a döndü.

Tüm nihai görevler makul bir süre içinde tamamlanmış ve tüm zorlukların üstesinden gelinmişti. Dragos hiçbir zaman kadınları anladığını iddia etmese de, karısının sorunlarını dinlemiş ve hediye ettiği banyo malzemeleriyle onu memnun etmişti. Çok iyi bir adam olmadığını bilen biri olarak, iyi bir eş ve koca olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu. O iyi bir ejderhaydı.

Liam gelecek ay içinde onları Rhyacia'da ziyaret edeceğine söz verdi. Nöbetçiler tatillerinde dönüşümlü olarak ziyaret edeceklerine yemin ettiler ve yüzlerindeki hevesli ifadeden Dragos bunu kastettiklerini anladı. Dragos, Pia ve Niall'ın giysileri toplanmıştı. O günün erken saatlerinde Graydon ve Bel, bebek kızları ve Bel'in kendini işine adanmış Elf hizmetçileriyle birlikte çoktan karşıya geçmişlerdi.

Her şey yolunda gidiyordu. Her şey güllük gülistanlık olmasa da hayat devam ediyordu. Hafta sonu Eva, Liam'ın eski ilkokul öğretmenlerinden Elizabeth Creedy'nin Cuma gecesi bir trafik kazasında öldüğü haberini vermişti. Bu haber Pia'yı derinden üzmüştü, çünkü Bayan Creedy'yi çok severdi, ama Dragos kadının neye benzediğini bile zar zor hatırlıyordu.

"Çok gençti, sadece kırk yaşlarındaydı," dedi Pia. "Ve hiç ailesi olduğunu sanmıyorum. Bir keresinde sınıfındaki çocukların ailesi olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Liam onun öldüğünü duyunca çok üzülecek. Ona karşı çok iyiydi."

Liam da o kadar hızlı büyümüştü ki bir sınıfta çok uzun süre kalmamıştı, dolayısıyla kimseyle ömür boyu sürecektir bağlar kurmamıştı. Dragos, Liam'ın her zaman en nazik yaratık olmadığını bildiğinden, bu konudan bahsetmekten kaçındığı için oldukça gururluydu.

"Okuldayken onu daha fazla rahatsız etmeyelim," diye önerdi. "Bu yıl yeterince rahatsızlık yaşadı. Ziyarete geldiğinde her zaman haber verebiliriz."

Pia bunu biraz düşündü. "Mantıklı, sanırım."

Sohbet başka konulara kaydı ve Dünya'da geçirdikleri zamanın son saatleri, nihayet son akşamları olana dek akıp gitti. Dragos iyi bir uyku ve seks gecesini ipe çekiyordu, ama bu sırayla değil,

Sabah ev yapımı harika bir kahvaltının tadını çıkarıyor ve kuşluk vakti Rhyacia'ya yavaşça geçiyordu.

Tabii ki bu, hayatında işlerin çok düzgün gittiği her seferinde olduğu gibi, işlerin tersine döndüğü zaman olacaktı.

O GECE, yatağında uzanmış, ayaklarını bileklerinden kavuşturmuş, gece haberlerini izliyordu. Yirmi dört saatlik haber kanallarını özleyecekti. Her hafta hem insan hem de Yaşlı Irklarla ilgili dünya haberlerinin bir özetini derlemesi ve kendisine kuryeyle gönderilmesi için çeşitli gazeteleri toplaması için birini tutmuştu. Dünya'dan çekiliyor olabilirdi ama kafasını kuma gömmeyecekti. Haberdar olmak her zaman işe yarardı.

Pia sırtını bir yığın yastığa yasladı. Bebeği emzirmeyi yeni bitirmişti ve Niall göğsünde uyuyakalmıştı. Fransız kapıları sık sık olduğu gibi, yaklaşmakta olan yağmurun nemli kokusunu taşıyan serin akşam havasına doğru açıktı.

Bebeğin koyu renkli, tüylü başını okşayan Pia, "Kimmiş benim bıçaklı küçük psikopatım?" diye mırıldandı.

Dragos bir elini onun dizine koyarken kıkırdadı. "Wyr formundayken böyle söylediğini duymasına izin vermesen iyi edersin. Bıçaklı küçük bir psikopat olmanın iyi bir şey olduğu fikrine kapılabilir."

"Asla yapmam." Sırıttı. "Şu anda sadece bir bebek ve daha iyisini bilmiyor, ama Wyr formundayken söylediğimiz her şeyi anlıyor."

"Bu da benim yüzyıllardır söylediğim şeyi kanıtlıyor," dedi tembelce. "Hayvanlar tüm yaratıklar arasında en zeki olanlardır."

"Evet, ve bu sadece Wyr için geçerli değil," diye kabul etti. "Sıradan hayvanlar da süper zekidir. Evcil hayvan sahibi olan herkes buna kefil olabilir..." Kaşlarını çatı. "Sıradan. Evcil hayvan sahipleri. Oh hayır." Niall'ı sıkıca tutarak ayağa fırladı. "Dragos, giyin. Bayan Creedy'nin evine gitmeliyiz - nerede yaşadığını öğrenmeliyiz."

Bebeği uyandırmamak için sessizce konuşuyordu ama sözlerindeki aciliyet onu harekete geçirdi. *Eva*, dedi telepatik olarak bir kot pantolonu çekiştirirken. *Sana şimdi ihtiyacımız var.*

Hemen geliyorum, diye cevap verdi Eva. Muhtemelen onu uyandırmış olmasına rağmen, sesi tamamen uyanık geliyordu. *Sorun nedir?*

Henüz bilmiyorum. Eva'nın evin içinden onlara doğru koştuğunu duyabiliyordu, bu yüzden sözlü konuşmaya geçti. "Neler oluyor, Pia?"

Niall'ı çoktan yatağa yatırmış ve hızla giyinmeye başlamıştı. "Bayan Creedy, Liam onun sınıfındayken bir köpeği kurtardı. O köpeğe bayılırdı. Çok çirkin bir şey olduğunu ama çok tatlı ve akıllı olduğunu, numaralar öğrenmeyi çok sevdiğini söylerdi." Ona baktı, üzgündü. "Hiç ailesi yoktu. Ya kimse köpeği düşünmediyse ve köpek hâlâ onun evindeyse? Öleli üç gün oldu."

"Adresini bulacağım." Wyr malikânesinin eski lordu olarak Dragos'un hâlâ bazı veri tabanlarına erişimi vardı. Koridorda Eva'nın yanından geçti ve ofisine giden merdivenleri koşarak indi.

"Eva-oh iyi, işte buradasın," dedi Pia. "Niall'a bir süre göz kulak olmanı istiyoruz."

Eva ve Pia'nın sesleri aşağıya süzülürken, o bilgisayarına girip birkaç hızlı arama yaptı. Pia'nın hızlı ayak sesleri kapıda duyulduğunda ayağa kalkmıştı bile. Masanın etrafına doğru eğildi.

"Buldum," dedi ona. "Kent'in öbür ucunda yaşıyormuş. Şekil değiştirip birkaç dakika içinde bizi oraya uçurabilirim."

"Tamam. Bekle." Mutfaka koştu ve kahvaltı için pişirdiği pastırmayla dolu bir Tupperware kabıyla geri döndü. "Umarım birileri evini evcil hayvanlar için kontrol etmeyi düşünmüştür. Henüz yapmamışlarsa... umarım hâlâ hayattadır."

Dragos evcil hayvan beslemeye neden ihtiyaç duyulduğunu anlamıyordu. Ona göre hayvanlar ya avcı ya da avdı ve kendisi en üst düzey avcı olduğu için bu ayrımların incelikleriyle pek ilgilenmezdi.

Ama insanların evcil hayvanlarına besledikleri duyguları ve Pia'nın kokusunu karartan duygusal üzüntüyü çok iyi anlıyordu. Ve herhangi bir sıradan hayvanın ihmal ya da istismar edildiği düşüncesi en hafif tabirle tatsızdı.

"Her şey yoluna girecek," dedi ona, bir elini Pia'nın ince sırtına koyarak. "Hâlâ orada ve hayattaysa, ona yardım edeceğiz."

Onlar ön kapıdan çıkıp çimenlikte ilerlerken yağmur yağmaya başladı. Evden yeterince uzaklaştıklarında Dragos şekil değiştirdi,

Pia onun gözünde bir oyuncak bebek boyutuna inene kadar hızla büyüdü. Ejderha başını ona doğru eğdi. Pia onun ağzına dokundu, hızlı ve sevecen bir hareketti bu, sonra ejderha onu kucaklayıp pençeleriyle güvenli bir kafese yerleştirdi ve havaya fırladı.

Şehirden ayrılıp şehir dışına taşınmaya karar verdiklerinde, Dragos yeni arazisinin arka ve yan yollarının her ayrıntısını öğrenmişti. Yakındaki kasabanın düzenini çok iyi bildiğinden, Elizabeth Creedy'nin yaşadığı sokağa tam bir isabetle uçtu.

Oraya vardığında, sokak adresinin yerini bulması sadece birkaç dakika sürdü. Birkaç dakika içinde ejderha yolun ortasındaki küçük, bakımlı, zanaatkâr tarzı bir evin önüne sessizce indi.

Gece yarısına yakındı ve çevredeki mahalle çoğunlukla karanlık ve sessizdi. Sokak lambaları düzenli olarak yağın yağmuru ve kaygan asfaltta yeni oluşan su birikintilerini aydınlatıyordu. Pencerelerde birkaç ışık parlıyordu ama Dragos onların gelişine tanıklık edecek kimse olmadığından emindi. Pia'yı ayağa kaldırarak kanatlarını geriye katladı ve tekrar insan şekline büründü.

Pia ona sessiz bir bakış attı. İçinde acımasız ve hüzünlü bir şey keşfetmeye hazırlandığı o kadar belliydi ki, başını salladı ve Tupperware kabını Pia'nın elinden aldı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Sesini sessiz tuttu. "Yapabilirim. Burada bekle." "Seni ne kadar sevsem de, söylemeliyim ki, çoğu insan için korkutucu bir görüntün var. insanlar." Kadın da en az onun kadar sessiz konuşuyordu. Gözleri solgun yüzünde kocaman gölgeler oluşturuyordu. "Açlıktan ölmek üzere olan, korkmuş bir köpek için ne kadar korkutucu olacağını bir düşünsene."

"Bu noktada, her şeyden yeterince korkmuş ve ısırmaya meyilli olabilir," dedi ona. "Onunla ben ilgilenirim."

Ayrıca, eğer köpek uyutulacak kadar kötü durumdaysa, Pia'nın orada bulunmasının yaratacağı duygusal sıkıntıya gerek kalmadan bunu çabucak yapabilirdi.

"Tamam." Ellerini birbirine kavuşturdu. "Nazik ol."

Başını salladı ve ölü kadının evine doğru yürüdü. Verandadan ön kapıya geçerken, botlarının altındaki tahtalar gıcırdadı. Evin derinliklerinden histerik bir havlama sesi yükseldi.

Tekrar Pia'ya baktı. Bu asıl soruyu yanıtlıyordu. Köpek evin içindeydi ve hâlâ yaşıyordu. Ve davetsiz misafirler konusunda enerjik olacak kadar iyi durumdaydı.

Kapı kolunu kavrayarak kilidi hızlı bir hareketle kırdı ve içeri girdi. İdrar ve dışkı kokusu burnuna hücum etti. Birdenbire havlamalar kesildi. Dragos, gölgeli bir yatak odasına ulaşana kadar tırmalama seslerini takip etti. Keskin gözleri yakındaki bir sokak lambasının loş ışığında çok iyi görebiliyordu. Bayan Creedy derli toplu biriydi. Yatak yapılmış, çekmeceler ve dolaplar kapatılmıştı.

Yatağın altına sinmiş köpeğin stresli nefes alışını ve dehşet içindeki kalp atışlarını duyabiliyordu. Tek dizinin üzerine çökerek sesine Güç kattı.

"Güvendesin," dedi. "Şimdi dışarı çık."

Sıradan bir yaratıktı. Normalde, kendisiyle sohbet etmeyi seçen bir yabancıyı anlamazdı ama Dragos'un sözlerindeki büyüdürtü onu yatağın altından çıkardı. Leş gibi kokuyordu. Elini titreyen sırtına koyduğunda, karmakarışık kürkünün altındaki omurgasını ve göğüs kafesini açıkça hissedebiliyordu.

Hızlı bir tarama ona birkaç şey anlattı. Genç bir köpek değildi, belki dokuz ya da on yaşındaydı. Yaklaşık yirmi beş kilo ağırlığındaydı ama otuz kiloya yakın olmalıydı, ama açlık ve stresten muzdarip olsa da temel yapısı sağlamdı.

"İyi köpek," dedi ona. Tupperware kabını yere koydu ve kapağını açtı. Ona bir parça domuz pastırması uzattığında, köpek başını eğdi ve almayı reddetti. "Ye."

Elinin altında daha fazla titreme. Köpek ürkek bir şekilde parmaklarının arasından pastırmayı aldı. Tadı iştahını tetiklemiş olmalı ki parçayı kurt gibi mideye indirdi. Dragos bir parça daha uzattı. Bunu da parmaklarının arasından kaptı ve içine çekti. Köpeği üçüncü bir parça ile besledi. Sonra dördüncüyü.

Arkasından yumuşak bir ayak sesi duyuldu. Pia eve girmişti. Telepatik olarak, "*Biraz su getirebilir misin?*" dedi.

Elbette, dedi.

Birkaç dakika içinde elinde bir tas taze suyla yatak odasına girdi ve Dragos'un ayağının yanına koydu. Onun varlığıyla köpeğin titremesi artmıştı. Kaseyi ona yaklaştıran Dragos, "İç," dedi.

Köpek itaat etti, aç gözlülükle suya saldırdı.

Damlayan ağzını kâsedan kaldırdığında Dragos, "İyi köpek," dedi. Bir uyku büyü yaptı ve köpek yorgun bir iç çekişle yere yığıldı.

Pia'nın sesi dökülmemiş gözyaşlarıyla kalınlaşmıştı. "Bu çok acı vericiydi." "Yemek yemek istemiyordu. Zorlamak zorunda kaldım."

Dragos oturduğu yerden doğruldu.

Crouch.

"Hiç şaşırmadım. Ölümüne korkuyor." Pia kapı aralığına doğru ilerledi. "Işığı açacağım."

Bir an sonra odaya ışık doldu. Birlikte yerde uyuyan hayvana baktılar. Dragos, "Bu gerçekten de gördüğüm en çirkin köpek," dedi.

Pia köpeği daha yakından incelerken başını eğdi. "O bir erkek, o değil." Yatağa gitti, ayakucunda katlanmış bir tığ işi örtü duruyordu. "Burası ev gibi kokacak. Umarım bu rahatlatıcı olur." Örtüyü sallayarak uyuyan köpeğin etrafına sarmak için diz çöktü.

"Tamam." Telefonunu çıkardı. "Hayvan kontrolünü arayacağım."

Pia ayağa kalktı ve ona doğru döndü. "Dragos Cuelebre, böyle bir şey yapmayacaksın."

Telefonu kulağının yarısına kadar gelmişken durakladı.

"Yapmayacak mıyım?" "Onu yanımızda eve götürüyoruz."

Zihninde neden yapmamaları gerektiğine dair bir sürü neden yığıldı.

"Pia-" dedi.

Çenesini kaldırarak sertleşmiş bir parmağını havaya kaldırdı. "Söyleyeceğin hiçbir şeyi duymak istemiyorum. Bu köpek oğlumuza iyi davranan iyi bir kadın tarafından sevildi. O kadın artık öldü ve sen onun ölmesini engelleyebilir ve yemek yemesini sağlayabilirsin. Onu bu gece eve götürüyoruz."

Ona tam adıyla hitap etmişti ve o sertleşmiş parmak iş anlamına geliyordu. Görünüşe göre şu an seks, uyku ve Rhyacia'ya geçmeden önce gündeminde olan şımartıcı kahvaltıdan bahsetmenin zamanı değildi.

Yanaklarının içini ısırarak ses tonunu yumuşak tuttu. "Anlıyorum."

Uyuyan köpeği kundağa sarmak için tekrar diz çöktü. "Bunu daha önce düşünemediğim için çok kızgıyım. Zavallı şey son üç günü yaşamak zorunda değildi."

"Kendine fazla yüklenme. Bayan Creedy ile yakın arkadaş değilsiniz ki," diye belirtmek zorunda hissetti. "Bir sürü insan vardı

Onu daha iyi tanıyan ve bunu daha önce düşünebilecek olan okul müdürü ve diğer öğretmenler gibi."

"Biliyorum. Bu durumu hiç kolaylaştırmıyor. En azından ölmedi ve şimdi ona yardım edebiliriz." Köpeği kucağına aldı ve ayağa kalktı. "Yanımızda getirebileceğimiz köpek maması olup olmadığına bakabilir misin? En azından önümüzdeki bir hafta boyunca alışık olduğu yiyecekleri yiyebilirse onun için daha iyi olur. Kaselerini aldığınızdan emin olun."

"Pekâlâ." Mutfakta yapılan hızlı bir aramada bir torba birinci sınıf kuru köpek maması ve birkaç kutu yaş mama bulundu. Her şeyi kâğıttan bir alışveriş torbasına doldurarak, ön kapının yanında bekleyen kadına katıldı. "Biz onunla ne yapacağımızı bulana kadar bu onu idare eder."

"O bir *erkek*, o değil!" Kadın ters ters baktı ama adamın nezaketinin de bir sınırı vardı ve gerçek bir pişmanlık duymuyordu. İç çekti. "Tamam, hadi eve gidelim."

"Bana uyar." Terk edilmişlik ve stres kokan o yerden ayrıldığı için çok mutluydu. Ona dışarı kadar eşlik etti, ejderhaya dönüştü, köpeğiyle birlikte onu kucağına aldı ve eve doğru yola koyuldu.

Yağmur artık ciddi bir şekilde yağmaya başlamıştı ve uzaktan çakan şimşeklerle birlikte düpedüz bir fırtınaya dönüşme tehdidinde bulunuyordu. Sert ejderha postu ihtiyacı olan tüm barınağı sağlarken, taşıdığı kadın ve köpek havayı o kadar kolay savuşturamıyordu. Her iki ön pençesiyle onları elinden geldiğince korudu ve ön bahçelerine inip tekrar insana dönüştükten sonra, köpeği kadının kollarından aldı ve sığınağa doğru koşular.

İçeri girdiklerinde kadın mutfığa yöneldi ve adam da onu takip etti. Kadın hızlı ve iş adamı gibi davrandı. "Lütfen onu tezgâhın üzerine koyun."

"O çok pis."

Mavi gözleri parladı ama sesi sabırlı çıkmaya devam etti. "Öyle olduğunu biliyorum. Yine de onu tezgâhın üzerine koyun. Daha sonra temizlenebilir. O sessizken karışık tüylerini kesmek istiyorum. Onu benim için uyutabilirsin, değil mi?"

"Elbette." Dragos hayvanı tezgâhın üzerine koydu.

"Teşekkür ederim, aşkım." Kadın ona bir öpücük vermek için uzandı ve Dragos'un huysuzluğu biraz azaldı. "Sana bir içki hazırlayacağım. Kahve mi, çay mı, konyak mı istersin?"

Çiftleşme ve evliliğin büyüleyici yönlerinden biri de birbirleriyle kurdukları iletişimin sonsuz karmaşıklığı ve çeşitliliğiydi. Bir gün

Pia yüzeyde basitçe bir içki isteyip istemediğini sormuştu, ama gerçekte anlatmak istediği daha incelikliydi.

Bunu anlamak için bir an düşündü. Şu anda hem köpeği kurtarmaya yardım ettiği için onu övüyor, hem de köpeği başkasının üzerine yıkma girişimini engellediği için duyduğu kızgınlığı yatıştırıyordu.

Özür dilediği için mi onu yatıştırıyordu? Hayır, bu çok ileri gitti. Bir sınır çizmişti ve bunun için üzgün değildi. Ama istediğini yapmasına izin verdiği için onu ödüllendirmeyi teklif ediyordu.

Onunla iletişim kurmak, demesne'ler arası ilişkilerle uğraşmak kadar karmaşık olabilirdi. Ayrıca çok daha eğlenceli olma gibi bir avantajı da vardı. Her şeyi çözdüğünden (neredeyse) emin olduğu için memnun bir şekilde, "Bir brendi alayım," dedi.

Kadın gülümsedi. "Ben dönene kadar ona göz kulak ol, tamam mı?"

"Elbette." Elini köpeğin gövdesine koyarak, hâlâ derin bir uykuda olduğundan emin olmak için taradı.

Birkaç dakika içinde elinde brendi ve bir makasla geri döndü ve mutfak masasına otururken uyuyan köpeğin paketini açıp ağzının ve yüzünün etrafını düzeltti. Daha sonra kuyruğunu kaldırarak arka tarafındaki tüyleri kesti. Brendisini yudumlarken onun çalışmasını izledi.

Bir süre sonra şöyle dedi: "Tasmasında adının Skeeter olduğu yazıyor. Sanırım bir cockapoo olabilir? Belki başka bir cinsle karıştırılmıştır. İyi bir saç kesiminin kemikleri var. Belki altı hafta önce tımar ettirmiş olmalı. Kesinlikle bir tane daha zamanı gelmiş. Ve tabii ki evde idrar kaçırma sorunu vardı, zavallı bebek."

Konyak en sevdiklerinden biriydi ve boğazından aşağı altın ateşi gibi kayıyordu. Kayıtsızca, "Ona tam zamanlı bakması için birini tutabilirim, biliyorsun," diye teklif etti.

Mavi bakışlarını köpekten kaldırdı ve düşük kaşlarının altından ona baktı. Adam da onun bakışlarına kendi donuk bakışlarıyla karşılık verdi. Bir cümleyle birkaç şey anlatabilen tek kişi Pia değildi.

"O." Ses tonu amansızlaşmıştı. "O değil."

Burnunun kenarını sıkarak bu noktayı kabul etmek zorunda kaldı. "O."

Kadın işine geri döndü. Köpeğin tımarını bitirdikten sonra, onu yavaşça yere yatırmak için kaldırdı. Sonra kırpıntıları çöp kutusuna süpürdü, makası ve tezgahı dezenfektanla temizledi,

ve ellerini yıkadı. Belli ki akıllı bir şeylerle meşguldü. "Liam'a bir köpek yavrusu aldık. Belki Niall için de bir tane almalıyız."

"Liam köpeğinin sorumluluğunu üstlendi," diye belirtti Dragos. "Niall daha bir bebek."

O güzel mavi gözlerinde açıkça görülebilen bir duvar vardı ve hızla büyüyerek Çin Seddi'ne rakip olacak bir genişliğe ve genişliğe ulaşıyordu. "Niall da Liam kadar hızlı büyüyebilir."

"Niall henüz bize neler yapabileceğini göstermedi. Ayrıca, ihtiyacımız olan son şey köpeği bıçaklaması ya da ateşe vermesi."

"Yapmaz," dedi Pia inançla. "Buna izin vermeyiz." Bir kâseye su, diğerine de köpek maması doldurdu. "Skeeter'ı sonsuza dek baygın tutamayız. Biraz daha yemesini ve içmesini sağlamalı, sonra da onu dışarı çıkarmalısınız."

"Ben hiçbir yaratığa Skeeter demem," dedi Dragos. "Peki ona bakmak nasıl birdenbire benim sorumluluğum haline geldi?"

Pia kaşlarını çatı. "Kişiliğini ve evini kaybetti ve üç gündür bir şey yemedi. Onu sakın tutabilir, yemeye ve içmeye teşvik edebilirsin, böylece uyandığında karşılaşacağı değişikliklerin en kötüsünü atlatmasını sağlayabilirsin."

Haklı olabilirdi ama bu onun hoşuna gitmek zorunda olduğu anlamına gelmiyordu. "Peki," diye tersledi. "Yine de sabah Rhyacia'ya gidiyoruz."

"Gitmeyeceğimizi söylemedim, aşkım." Onu öpmek için uzandığında ön kapının zili çaldı. Kaşları yeniden çatıldı. "Gecenin bu saatinde gelen kim olabilir?" Dragos koridora doğru döndü ama Dragos kaçamadan kadın onun kolunu yakaladı. "Sen Skeeter'la ilgilen. Ben gidip cevap vereyim."

Dragos'un yakasını bırakmayacaktı. "Peki," diye homurdandı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı usulca.

Lanet olsun. Ne zaman bu ses tonunu kullansa, adam bir enayiye dönüşüyordu. Bu kadın onun üzerinde dünyadaki her şeyden daha fazla güce sahipti. Kaçınılmaz olana boyun eğerek ona hızlı bir öpücük verdi ve dikkatini şu anki albatrosuna çevirdi.

Çömelerek köpeği nazikçe uyandırdı. Hâlâ banyoya ihtiyacı vardı ama Pia ona hijyenik bir bakım yaptığından şimdi daha iyi kokuyordu. Ayağa kalktığı anda, "Sakin ol," diye mırıldanırken sözlerine yine Güç kattı. Köpek miyavlayarak elini yaladı ve titredi. Başının yan tarafını avuçladı. Atıştırma olarak değerlendirilemeyecek kadar küçük ve kıllıydı. "Ye, iç. Her şey yolunda."

Köpek itaat ettiğinde, Dragos dikkatinin çoğunu kapıyı açan Pia'ya verdi. Endişelendiğinden değil. Akşamları büyük bir mahremiyete sahip olsalar da yalnız yaşamıyorlardı. Muhafızlar, ev personeli ve bahçe görevlileri etraflarındaki çeşitli binalarda ikamet ediyordu. Ayrıca Dragos arazinin her tarafına kendi korumalarını dikmişti. Eğer kapılarının önünde duran her kimse onlara zarar vermek isteseydi, bunu bileceğinden emindi.

Yine de, gecenin bir yarısı kapılarını çalan herkesin anlatacak bir hikâyesi vardı ve bu hikâyenin olağan bir hikâye olmama ihtimali yüksekti. Pia kapıyı açarken menteşelerin gıcırdağını duydu.

Yağmurun taze ve ıslak kokusu koridordan mutfığa yayılırken, Pia'nın sesindeki şaşkınlık da duyuldu. "Aryal! Niniane?"

"Pia!" Niniane haykırdı. "Seni görmek çok güzel! Ben buraya gelemeden Rhyacia'ya gitmiş olmanızdan korkuyordum."

Aryal ve Niniane burada mıydı?

Niniane, eskiden Tricks lakabıyla anılan küçük bir Kara Fae kadınıydı. Uzun yıllar boyunca Aryal'ın topraklarında (toprakları onun topraklarıyken) bir mülteci olarak yaşamıştı. Şimdi, Karanlık Fae Kraliçesi olarak hak ettiği yeri almış ve Adriyel'in Diğer topraklarında hüküm sürüyordu. Bir zamanlar Dragos'un Wyr nöbetçilerinden biri olan Tiago onunla çiftleşmiş ve onunla yaşamak için New York'tan ayrılmıştı.

Köpek yemeğini mideye indirmeyi bitirmişti. Dragos mutfak kapısına doğru yürüdü, kapıyı açtı ve "Dışarı. İşini yap."

Köpek hızla dışarı fırladı. Dragos neredeyse hiç dikkat etmedi. Evin önünde devam eden konuşmaya odaklanmıştı.

Adriyel biraz uzaktaydı, onu Chicago'ya bağlayan çapraz geçitler vardı. Niniane ve Aryal'ın birlikte gelmesi o kadar da tuhaf bir teklif değildi, çünkü bir zamanlar aralarından su sızılmıyordu ama Niniane'in burada ne işi vardı? Ve neden Tiago olmadan gelmişti?

Parke zeminde ayak sesleri ve giysi hışırtıları duyuldu. Dragos'un hayal gücü kucaklaşma gibi şeyler düşündürüyordu.

"Seni görmek harika!" dedi Pia. "Ama burada ne işin var?"

Niniane kıkırdadı -ya da hıçkırdı- ve "Seninle gelmeye karar verdim," dedi. "Ne?" dedi Pia.

Aryal, "*Sen ne?*" diye tersledi.

Çimenlikte Skeeter olağanüstü bir çabuklukla işini halletmişti. Bir süre için gitmesi gerekmiş olmalıydı. Dragos köpeğe parmaklarını şıklattı. "İçeri. Şimdi."

Bacağını son bir kez daha kaldıran Skeeter mutfığa koştu. Dragos kapıyı kapattı ve evin önüne doğru yürüdü, köpek de peşindeydi.

Tam da şüphelendiği gibiydi. Kapılarının önüne gelenlerin anlatacak bir hikâyesi vardı.

Üçüncü Bölüm

''NE?" PIA tekrarda takılı kalmış gibi hissetti. Kapısının eşliğindeki iki kadına baktı.

Niniane yaklaşık bir metre boyundaydı ve yapısı harpinin onu uçarken taşıyabileceği kadar hafıftı. Dragos ve Pia gibi Niniane ve Aryal da yağmura yakalanmışlardı ama uçmak için daha uzağa gitmişlerdi.

İkisi de sıırıslıklamdı. Niniane ince omzunda bir sırt çantası taşıyordu. İpeksi siyah saçları alnına yapışmış, küçük yüzünün köşeli yapısını, iri gri gözlerini vurguluyor ve sivri kulaklarını ortaya çıkarıyordu. Enerjisi tuhaftı, sanki Gücünü bir şekilde gizliyormuş gibi sıkışık ve donuktu. Pia bunu fark ettiyse de ne anlama geldiğini anlamadı.

Aryal küçük periye ters ters baktı. "Tek söylediğin Pia'yı görmek istediğini," diye tersledi. "Rhyacia'ya gitmekle ilgili hiçbir şey söylemedin. Tiago'nun bundan haberi var mı? Bardaki diğerleriyle rahatlama şekline bakılırsa, bilmediğine bahse girerim."

Niniane'nin omuzları kalktı ve Aryal'a özür dileyen bir gülümseme verdi. "Geri dönmediğimde anlayacaktır. Değil mi?"

"Ne oluyor, Tricks?" Aryal yüz ifadesinin gerçek bir öfkeyle alevlendiğini söyledi. "Onu *terk* mi ediyorsun? Senin için tüm hayatını değiştiren, seninle *çiftleşen* bir adama böyle mi davranılır?"

Niniane'nin yüz ifadesi dehşete kapıldı. "Hayır, hayır-yanlış anladın. Onu terk etmiyorum! Adriyel'den ayrılıyorum ve bunu Tiago'ya nasıl söyleyeceğimi henüz bulamadım. O yetişene kadar ne söyleyeceğimi bileceğimi umuyorum."

Harpy sakinleşmiş görünmüyordu. "Yani önce onunla konuşmadan hayatını değiştirmeye mi karar verdin? O da senin dikte ettiğin her şeye uyacak öyle mi? Sikerim böyle işi. Sadece... *siktir* et bunu. Kimse eşine bu şekilde davranmamalı."

Aryal haklı olabilirdi ama yüzleştirici üslubu arzulanan çok şey bırakıyordu.

"Sanırım şimdilik bu kadarı yeterli," diye araya girdi Pia, onları içeri almak için kapı aralığından geri çekilirken. Uçmak yoğun fiziksel bir işti. Aryal'ın açlıktan öleceğini deneyimlerinden biliyordu. "Neden ikiniz de içeri gelip kurulanmıyorsunuz? Ben sıcak bir şeyler hazırlayıp atıştırırım, sonra da konuşuruz."

"Kulağa hoş geliyor!" Niniane haykırdı. Dişleri takırdamaya başlamıştı. "Kulağa hoş gelmiyor mu, Aryal?" Bakışları kızgın harpiden Pia'nın arkasındaki koridora kaydı ve gergin yüz hatlarını gerçek bir zevk ışıltısı aydınlattı. "Dragos, merhaba! Vay canına... Köpek mi aldın?"

"Hayır, almadım," dedi Dragos. "Bu akşam erken saatlerde onu kurtardık. Pia haklı. İçeri girip kurulandıktan sonra neler olduğunu açıklayabilirsin."

"Tamam! Sol taraftaki misafir banyolarından birini kullanayım mı?" Niniane, Aryal'a yan gözle temkinli bir bakış atarak merdivenleri hızla çıktı.

"Canın cehenneme, peri," diye mırıldandı Aryal öfkeyle. "Tiago'yu arayacağım."

Pia kot pantolonunun cebinden cep telefonunu çıkardığında Dragos ne kadar hızlı olduğunu gösteren manevralardan birini yaptı. Pia'nın etrafından dolanarak cep telefonunu Aryal'ın elinden aldı. "Git kurulan," diye emretti. "Sakin ol."

Harpy ona ters ters baktı, ıslak bir kedi kadar kızgın görünüyordu. "Artık benim patronum değilsin. Unutma, o işi bıraktın. Lanet telefonumu geri ver."

Sığ sularda gezinen bir köpekbalığı kadar yumuşak olan Dragos, Pia'nın yanından süzülerek geçti. Bunu yaparken bir elini Pia'nın göğsüne koydu ve onu dikkatle arkasına itti. Güçlü bedeni saldırganlıkla kusursuzlaşmıştı ve Pia'nın ensesindeki küçük tüyler içgüdüsel bir tepkiyle diken diken oldu.

Yumuşak bir sesle, "Yap beni," dedi.

Skeeter topuklarının üzerinde Aryal'a hırladı.

"Kes şunu!" Pia emretti. Köpekle konuşuyordu, ama hem Dragos hem de Aryal durup ona bakınca, bundan yararlanmaya karar verdi. İkisine de işaret etti. "Siz yırtıcılar tanıdığım en kötü huylu insanlarsınız."

Aslında, Aryal şimdiye kadar tanıştığı herkes arasında en kötü öfkeye sahip olanıydı -arpiler çalkantılı, genellikle şiddetli mizaçlarıyla ünlüdür- ama Dragos da neşeli tavırlarıyla tanınmıyordu.

"Lanet telefonumu bana geri vermesini sağla, Pia," dedi Aryal, yüzünde inatçı bir ifade vardı.

Pia ona, "Dragos telefonunu geri alabileceğini söylediğinde alabilirsin," dedi. "Niniane belli ki bir şeylerle mücadele ediyor. Onu sevdiğini unutma, ona biraz zaman ver, bu konuda konuşacak kadar kendini güvende hissettiğinde konuşacaktır. Şimdi bebeğim yukarıda uyuyor ve öyle kalmasını istiyorum. Ya içeri gelip uslu durur ve bir şeyler yersin ya da hemen New York'a geri dönersin."

Kadın konuşurken Aryal'ın fırtınalı bakışlarında akliselime dair bir pırıltı belirdi. "Uh... Sanırım bir şeyler yiyeceğim."

"Mutfağın nerede olduğunu biliyorsun." Pia bir kenara çekildi. Aryal yanlarından geçerken Pia Dragos'a baktı. Konuşmasının ortasında bir yerde, Dragos'un öfkesi de yatışmıştı. Göz kapakları yarı kapalı, ağzının kenarlarında küçük bir gülümsemeyle ona baktı. Kadın sabırsızca omuz silkti. "Ne dedin?"

"Diktatörce davranmana bayılıyorum," diye mırıldandı. Bir kolunu beline dolayarak derin bir öpücük için onu kendine çekti.

Kutsal tanrılar, seksi olmaya karar verdiğinde ona karşı koymak imkânsızdı. Adam dilinin ucunu -sadece ucunu- dudaklarının arasından geçirirken, kadın ona karşı eriyerek bir kolunu adamın boynuna doladı. Adam neredeyse duyulamayacak bir hayal kırıklığı sesi çıkardı.

Eğer şimdi frene basmazsa, durup duramayacağını bilmiyordu. Geri çekilerek onun yüzünü aradı. *Neyin var senin?* diye telepatik olarak sordu. *Bu akşam alışılmadık derecede huysuz görünüyorsun.*

Sıcak altın bakışlarında isteksiz bir mizah parıldıyordu. *Bana aldırmayın. Sadece kendimi engellenmiş hissediyorum. Gecenin bu saatinde, seksin ikinci raundunda olmamızı bekliyordum. Bu, başım bacaklarının arasındayken yavaş bir tur olacaktı. Ne kadar çığlık atsan da, yalvarsan da durmayacağım bir tur.*

Vay canına, dedi aptalca. Vücudunun etrafında kıvrılan ejderhanın nefesinden çıkan duman gibi bir sıcaklık dalgası onu sardı ve bacaklarının arasında boş bir açlık sıvılaştı. *Kulağa harika geliyor.*

İncelemelerindeki sıcaklık havayı cızırdatana kadar yoğunlaştı. Bir elini kalçalarının arasından geçirerek onu kavradı. *İyi misin, sevgilim?*

Arada sırada söylediği bu söz dışında hiçbir zaman tatlı sözlere ya da sevecen ifadelere başvurmazdı. Boğazını temizlemeye çalıştı ama sesi bir sızlanma gibi çıktı. *İyi olduğumdan emin değilim.*

"Hey, buzdolabındaki pastırmayı yememin bir sakıncası var mı?" Aryal bağırdı.

Kalçalarının arasındaki eli yumruk haline geldi. Dragos yine o neredeyse duyulmaz sesi çıkardı, öylesine sessiz bir hırıltıydı ki sadece bir titreşimdi. Pia iki eliyle ağzını kapattı ve kahkahalarla homurdandı.

Aryal Tupperware kabını taşıyarak salona doğru yürüdü. Kabı onlara doğru salladı. "Pastırma mı?"

Hâlâ Dragos'un peşinden ayrılmayan Skeeter havladı. Dragos gözlerini kapattı. Gerçekten acı çekiyor gibi görünüyordu. "Tabii." Pia sesinin titremesini engellemeye çalıştı. "Devam et."

"Harika. Bir de güveç gibi bir şey var. Bir ısırik aldım. Çok lezzetli."

Pia elini salladı. "Sen de yiyebilirsin."

"Teşekkürler." Harpy mutfığa geri döndü.

Dragos, "Ve işte gündemin kahvaltı kısmı gidiyor," diye mırıldanarak Pia'yı daha da güldürdü.

Merdivenlerin başında bir hareket sezince ayıldı. Niniane aşağı indi. Daha kuruydu, o kadar çılgın değildi ama garip pelerin hâlâ enerjisini azaltıyordu. "İyi misin tatlım?"

"Hamileyim." Niniane pelerini bıraktı ve gözyaşlarına boğuldu.

Pia aniden bunu hissetti ve değişen kokusunu aldı.

Dragos, "Kahretsin," dedi. Niniane daha yüksek sesle feryat etti.

BİR SÜRE SONRA mutfak masasına oturdular. Niniane'nin hikâyesi büyük hıçkırıklarla noktalanmıştı.

Son zamanlarda çok içiyordu.

("Çünkü, neden olmasın?")

Karanlık Fae Kraliçesi olmanın baskısı amansızdı. Olabilecekleri ya da olabilecekleri düşünerek çok zaman geçiriyordu.

("Eski coulda, woulda, shoulda," dedi üzgün bir hıçkırıkla).

Sonra, bir gece, hamilelik olasılığını engellemeyi bıraktı. ("Sarhoştum, mazeretim yoktu ve doğum kontrol büyüsünü bıraktım.

bir gece için. Prezervatife delik açmak gibi bir şeydi. Bakalım ne olacak, diye düşündüm. Muhtemelen tek bir gecede hiçbir şey olmayacak. Yani, Wyr erkeklerinin güçlü, karşı konulmaz spermeleri olduğunu biliyorum, ama Tiago

onun tarafındaki şeyleri de engelliyor. Değil mi? Ben sadece... Çok yorgun hissettim. Bu bir bahane değil. Bahane uydurmuyorum. Sadece herkes ve büyükanneleri Tiago ve benim sevgili olduğumuzu bildiği halde bekar gibi davranmaktan yorulduğumu söylüyorum. Ama Karanlık Fae için, bir Wyr ile sevgili olmak, kirli bir sırta sahip olmak gibidir. Onlara göre bu bir sapkınlık, hakkında konuşmamız gereken bir şey değil ve ben her şeyden ve herkesten bıkmıştım. Ve o gece Tiago'ya uzandığımda, rol yapmak ve unutmak istedim.")

Pia kolunu küçük kadının omuzlarına dolayarak oturdu ve acının dışı vurumunu dinledi. Dragos mutfak masasının bir ucuna oturmuş, sandalyesinde yan dönmüş, kollarını kavuşturmuş ve kaşlarını çatmıştı. Skeeter başını Dragos'un ayakkabısının üzerine koymuştu.

Aryal'ın kavgacı tavrı tamamen kaybolmuştu. Bir ara sessizce odadan çıktı ve birkaç dakika ortalıkta görünmedi. Geri döndüğünde odanın kenarındaki kapı aralığına yaslanmıştı.

Niniane başını kollarına dayamış, kimsenin gözlerine bakmayı reddediyordu. "Anladığım kadarıyla kürtaaj olabilir ve hiçbir şey olmamış gibi Adriyel'e geri dönebilirim," dedi donuk bir sesle. "Ya da bebeği gizlice doğurur, ondan vazgeçer ve hiçbir şey olmamış gibi Adriyel'e geri dönerim."

Bir eliyle ağzını kapatan Pia, Dragos'un bakışlarıyla karşılaştı, sonra gözlerini kapadı. Bu iki seçeneğin içerdiği acıyı düşünmek bile korkunçtu.

"Ya da bebeği açıkça doğurur, varisim ilan eder ve tüm hayatı boyunca suikast girişimlerinin hedefi haline getiririm, çünkü Karanlık Fae'ler yabancı düşmanı, ırkçı pislikler ve tanrılar onların değerli boktan tahtları üzerinde herhangi bir melezin hak iddia etmesini yasaklıyor." Niniane kararsız bir nefes aldı. "Ya da tahttan feragat edip bebeği doğurabilirim... ve yine de onu hayatı boyunca suikast girişimlerinin hedefi haline getirebilirim, çünkü taht üzerinde meşru bir iddiası olacak ve tanrılar *bunun* olmasını yasaklıyor. Ve Tiago'ya nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. O gece iyi davranmadım ve sevdiğiniz birine gurur duyduğunuz bir şeyi söylemek kolaydır. Utanç duyduğunuz bir şeyi anlatmak ise çok daha zor."

Aryal kıpırdandı. "Sorun değil, ona söylemek zorunda değilsin. Ben zaten söyledim." Niniane başını kaldırdı. "Ne yaptın?"

Zebani pişmanlık duymuyor gibiydi. "Yukarı çıktım, Eva'nın cep telefonunu ödünç aldım ve Tiago'yu aradım. Önümüzdeki yarım saat içinde burada olacak. Gerçekten çok kızgın ama buraya geldiğinde biraz sakinleşebilir."

"Şu anda sana bakamıyorum bile!" Niniane haykırdı.

"Hadi ama, sana bir iyilik yaptım. Az önce ona nasıl söyleyeceğini bilmediğini söyledin. Sorun çözüldü. Bir şey değil. En başından beri onu bu işin dışında tutmamalıydın."

"Bu seni ilgilendirmez!"

Aryal gözlerini kocaman açtı. "Tam burada duruyorum, değil mi? Seni iki saat kuzeye uçurmamı istediğinde bunu benim işim haline getirdin."

Niniane kükredi, "BU AYNİ ŞEY DEĞİL, ŞEREFSİZ!"

İkili hararetli bir tartışmaya girerken, Pia burnunun kenarını sıktı ve gözlerini kapadı. Telepatik olarak Dragos'a, "*Aryal hiç gerçekten yapması gereken bir şey yapıyor mu?*" dedi.

Şu anda bir şey hatırlamakta zorlanıyorum. Hatırlat da ona asla gizli bir şey söylemeyeyim.

Aryal'ın güçlü yanları var. Acımasız bir araştırmacı ve savaşta ondan daha sadık, acımasız ya da yaratıcı düşünen kimse yok ama iş kişiler arası meselelere gelince tam bir felaket. Bunun size hatırlatılması gerekiyorsa, başınız ikimizin de yardım edebileceğinden çok daha fazla belada demektir. Aryal'ın cep telefonunu çıkardı, tek yumruğuyla ezdi ve parçalanmış parçayı masanın üzerine koydu.

Aryal'ın ağzı öfkeyle açık kaldı. "Hiçbir şey için çok teşekkürler Dragos," diye tersledi.

Dragos Pia'nın bakışlarıyla karşılaştı. *Neden hâlâ uyanığz?*

Dudaklarını ısırdı, çünkü gülümsemek o anda yapılacak en yanlış şeydi. Niniane'nin elini kendi ellerinin arasına alarak, "Aryal bunu yapmamalıydı ve Tiago buraya geldiğinde onunla konuşacak çok şeyiniz olacak. Bilmeni isterim ki, ne yapmaya karar verersen ver ben senin müttefikinim. Yıllardır inanılmaz bir stres altındasınız. Ve eğer sen ve Tiago Rhyacia'ya gelmek istediğinize karar verirsiniz..." Dragos'a baktı, o da ona hafifçe başını salladı. "Seni kollarımızı açarak karşılayacağız. Güvende olacaksın, ne yapman gerektiğine karar vermek için zamanın olacak ve ne olursa olsun arkanda olacağız. Bizim gözetimimizde kimse kimsenin bebeğine zarar vermeyecek."

"Söz veriyor musunuz?" Niniane ondan Dragos'a baktı.

Dragos başını salladı. "Hiç kimse."

Niniane'nin yüzü buruştu ve derin hıçkırıklar ince bedenini sarstı. Pia onu kollarının arasına alırken, Aryal da ağlayacakmış gibi ağzını kapatarak onu izledi.

Pia telepatik olarak Dragos'a, "*Skeeter'ı da yanımıza alıyoruz,*" dedi.

Dragos gözlerini devirdi. *Tabii ki götürüyoruz.*

Dışarıda fırtına giderek şiddetleniyordu. Art arda birkaç kez şimşek çaktı. İronik bir şekilde, Niniane'in bitkin yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi. "Neredeyse geldi," dedi. "Vay canına, gerçekten delirmiş."

"Bu bizim işaretimiz," dedi Dragos Pia'ya. O söylediğinde Pia da ayağa kalktı. Aryal'a, "Sen dışarı," dedi.

Pia ona kuşkulu bir bakış attı. "Ne? Neden ben?"

Dişlerinin arasından, "Ver. Onlara. Biraz. Mahremiyet. Seni ahmak."

"Peki, eve gideceğim," diye tersledi. "Yaptığın her şey için teşekkür ederim,

Aryal, hiç kimse demedi."

"Aman Tanrım," diye bağırdı Niniane. "Daha fazla zarar vermeden arka kapıdan çıkın."

Dragos parmaklarını köpeğe doğru şıklattı. "Dışarı. İşini yap."

Skeeter itaat etmek için sıçradı. Aryal onlarla birlikte dışarı çıkarken, "Onun senin köpeğin olmadığına emin misin?" diye sordu.

"O reddedilmiş bir atıştırma," dedi Dragos.

"Ama sen onunla iyi anlaşıyorsun. Belki de senin köpeğin *olmalı*."

Dragos, "Beslediğim tek evcil hayvan nöbetçilerdi ve hepiniz başımın belasıydınız," diye tersledi.

Pia gülemedi. Niniane'in acı dolu bekleyişi karşısında gülemezdi. Yavaşça, "Tiago gelene kadar seninle oturacak birine ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Hayır," dedi Niniane, aksini söylemek ister gibi görünmesine rağmen. "Sorun değil. Bu karmaşayı ben yarattım. Düzeltmek bana düşer. Tiago ve ben bir yolunu buluruz."

Pia onun yanağını öperek, "İstersen koridorun sonundaki misafir odası senin. Eğer gideceksen, veda etmeden gitme, tamam mı? Öyle ya da böyle, işlerin nasıl gittiğini bize bildir."

"Haber veririm. Her şey için teşekkür ederim." Niniane ona sıkıca sarıldı.

Pia Dragos'u beklemedi. Tiago geldiğinde yolundan çekilmiş olmak istiyordu, bu yüzden yatağa yöneldi. Eva merdivenlerin başında oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış, bir yandan da cep telefonunu elinde evirip çeviriyordu. O bir

Kahverengi teni, cesur, şehvetli yüz hatları ve bir dövüşçünün kaslı vücuduyla güzel bir kadın. Niall'ın bebek telsizi onun yanında yerde duruyordu.

Bebek monitörleri. Bu da Rhyacia'da yeniden düşünmeleri gereken başka bir şeydi.

Pia monitörü alıp yanına otururken Eva ona özür dileyen bir bakış attı. "O zalimin telefonumu ödünç aldığında kötülük yapmak istediğinden haberim yoktu."

"Tabii ki yapmadın." Pia, Eva'nın telefonu uzun parmaklarının arasında çevirmesini izledi. Bu hareket ana ekranı uyandırdı ve mavi uçlu saçları ve muzip gülümsemesiyle tanıdık, genç bir Elf kadını gördü. Kadını hemen tanıdı. Bu, Beluviel'in en sadık Elf hizmetkârlarından biri olan Linwe'ydi.

Bir ampul yandı. Oh. *Oooooohhh*. Belki de Eva Linwe'ye aşıktı. Ses tonunu rahat tutarak sordu: "Charleston'a, Elf malikânesine gittiğimiz zamanı hatırlıyor musun? Liam'a hamileydim ve her beş dakikada bir işemek zorunda kaldım."

"Nasıl unutabilirim ki?" Eva gülümseyerek çenesini kaşıdı. "O zamanlar senden nefret ederdim."

"Bunu aştın." Eva'nın koluna şefkatle yaslandı. "Bu Linwe'yle ilk tanıştığımız zamandı, değil mi? O bizi Beluviel'in Ormanı'na götüren eskortun bir parçası değil miydi?"

Eva telefonunu çevirmeyi bıraktı, bir avucuyla ekranı kapattı ve Pia'ya yan gözle baktı. "Olabilir."

O sırada Eva, Pia'nın başka bir diyara yaptığı ilk diplomatik gezide onu korumakla görevli güvenlik ekibinin başındaydı. Pia daha da rahat bir tavırla, "Linwe'nin Bel'le birlikte Rhyacia'ya gittiğini biliyorsun, değil mi?" dedi.

"Evet. Ne olmuş yani?"

Omuz silkti. "Belki de oraya vardığımızda ona çıkma teklif etmelisin."

Eva'nın yanaklarının derisi koyulaşırken nefesinin altından hafifçe güldü. "Ne için çıkma teklif edeceksin, sinemaya gitmek için mi? Rhyacia şu anda çıkılacak bir yer değil."

Pia sinirlerine dokunduğundan emindi. "Yapabileceğiniz pek çok şey var. Ona yürüyüşe çıkmayı ya da ava gitmeyi teklif edebilirsin..." Pia başka bir yarattığı avlayıp öldürmek kadar korkunç bir şeyin randevu olabileceğini düşünemezdi, ama bu onunla ilgili değildi. "Şehri inşa ettiğimiz göl çok büyük. Dragos bir keresinde beni üzerinden uçurmuştu. Orada

birkaç güzel plaj var. Ona piknik yapmayı ve yüzmeye gitmeyi teklif edebilirsin."

Eva'nın sırtarak *hubba hubba* ya da bikinili ateşli bir kadının tadını çıkarmakla ilgili başka bir şey söylemesini bekliyordu. Bunun yerine Eva kaşlarını çatarak ellerine baktı. "Bu kadar farklı bağlılıkları olan biriyle ilişkiye girmenin iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

Oooooohh. Belki de ortada basit bir aşktan daha fazlası vardı. "Hadi ama," dedi Pia bir süre sonra. "Niniane ve Tiago'ya bak.

Rune ve Carling. Graydon ve Beluviel. Bana ve Dragos'a baksana. Farklı ırklardan, farklı Wyr doğalarından ve farklı demesnelere gelen insanlar ilişkilerini her zaman yürütürler. Ayrıca, ona sadece çıkma teklif etmiş olursun. İşler ciddiye binerse başka bir şey düşünmek için bolca vaktin olur."

Ve Eva'nın Linwe gibi derin bir sadakat ve bağlılık kapasitesi olduğunu kanıtlamış biriyle çıkmayı düşünmesi hiç de fena olmazdı. Wyr'ler çiftleştiklerinde bunu ömür boyu yaparlardı, bu da tehlikeli bir teklif olabilirdi, özellikle de Wyr farklı ırktan biriyle çiftleşirse. Şu an bu konuyu açmak için uygun bir zaman değildi ama Pia bu gözlemi yaptı ve o da onayladı.

"Yine de tartışmalı bir konu olabilir," dedi Eva. "Ondan bir şey yapmasını istemedim."

"Hayır, istemedin, ama istemelisin. Çünkü sormazsan cevabın hayır olduğunu bilirsin. Eğer sorarsan, cevap evet olabilir." Dragos merdivenlerin başında belirdi, Skeeter da peşindeydi, Pia ayağa kalktı. "Bu benim işaretimdi. Niall'a göz kulak olduğun için teşekkürler."

"Sorun değil." Eva da ayağa kalktı ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Sabah görüşürüz."

Dragos merdivenlerde Eva'nın yanından geçerken başıyla onu selamladı. Pia'ya ulaştığında, "Bizim köpek kulübemiz yok," dedi.

"Tanrı aşkına," diye patladı Pia. "Bu düşünceyi aklından çıkar. Skeeter bir ev hayvanı. Onu köpek kulübesine koymayacağız."

"Bütün bu durum çok yanlış." Skeeter ona bir zamanlar Cuelebre Kulesi sakinlerinin çoğunu korkutmuş olan o sert kaşlarını çattı. Bir zamanlar onu da korkutmuştu.

Onlar konuşurken Skeeter oturdu. Dragos'u izleyen köpeğin gözlerindeki hayranlık dolu ifade, içinde garip bir duygunun kelebek gibi uçuşmasına neden oldu

göğsünü okşadı. Dragos'un kolunu okşayarak, "Sorun değil tatlım," diye mırıldandı. "Alışırısın. Bu gece bizimle yatacak."

"Oh hayır." Adamın yüzünde tam bir reddediş ifadesi belirdi. "Hayır." "Yerde," diye ekledi çabucak.

"Neden bana böyle eziyet etmekte ısrar ediyorsun?" diye sordu.

"Tiago her an ön kapımızdan içeri dalabilir," diye hatırlattı ona. "Ve Skeeter'ı öylece başka bir odaya kapatamayız. Hadi, her şey yoluna girecek."

Elinden tutarak onu yatak odalarına götürdü. Adam parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Düşünsene, birkaç saat önce mutlu bir evliliği olan bir adamdım."

"Ah!" dedi gülerek.

"Daha işim bitmemişti." Adam onun elini sıktı. "Daha yeni emekli olmuştum. Hayat çok basitti."

Elini çekti, bebek telsizini yatağın üzerine bıraktı ve yatağın ayak ucunda duran örtüyü topladı. Onu katlayarak ona şöyle dedi: "Hayat hâlâ basit. Sen hâlâ mutlusun ve karın hem ateşli hem de akıllı."

"Öyle. Bunu kabul ediyorum," dedi adam, gözleri parlayarak.

"Şimdi yerde sadece bir köpek var, bu yüzden büyük bir bebek olmayı bırak ve yatağa gidelim." Katlanmış örtüyü yere bıraktı ve arkasına yaslanıp yaptığı işi hayranlıkla izledi. Örtünün onlar gibi kokması muhtemelen iyi bir şeydi.

Dragos parmaklarını Skeeter'a doğru şıklattı. "Yatağına git." Skeeter örtünün üzerine kıvrıldı ve Dragos'a içli içli baktı. Dragos içini çekti ve çenesini sıktı. Sonra da "İyi köpek" dedi.

Köpek de içini çekti ve gözlerini kapadı.

Pia içten bir samimiyetle Dragos'a, "Seni hiç şu anda sevdiğim kadar sevmemişim," dedi.

"Kadın, sen benim için tam bir gizemsin," dedi Dragos, onu kollarının arasına çekerken bile.

"Biliyorum," dedi nazikçe, bir elini onun yanağına koyarak.

Önce saate, sonra da şafağın ufku aydınlatmaya başladığı Fransız pencerelerine baktı. "Belki Niall'ın bir sonraki beslenmesinden önce bir tur için zamanımız vardır. Ne dersin?"

"Kulağa harika geliyor." Başını eğdiğinde Niall ağlamaya başladı. Skeeter ayağa fırladı ve havlamaya başladı.

Dragos, "Ne oluyor lan," dedi. Onu hiç bu kadar kırgın görmemişti.

Pia belini büktü ve öyle bir güldü ki gözlerinden yaşlar boşandı. "Bu onun suçu değil. Bir bebek olduğunu bilmiyordu."

Dragos, "*Dur*," diye emretti. Skeeter havlamayı yarıda kesti ama son derece tetikte görünüyordu. Dragos Pia'ya baktı. "Bu gece seks yapmayacağım, değil mi?"

Pia daha sert güldü. "Bu gidişle uyuyabileceğimizden de emin değilim."

Çocuk odasına gitmek için döndüğünde Dragos onu bileğinden yakaladı. "Sen rahatına bak. Ben onu getiririm."

"Teşekkür ederim." Kadın soyunurken Dragos'un odadan çıkışını izledi. Köpek de onu takip etmek için fırladı.

Birkaç dakika sonra Dragos'un bebek telsizinden mırıldandığını duydu: "Bu kadar yaygara koparmayı bırak, Kokuşmuş. Birazdan meme suyunu alacaksın."

Meme suyu mu? İki eliyle ağzını kapatarak sessiz kalmak için mücadele etti, böylece daha sonra ne olduğunu duyabilecekti.

Hışırtı sesleri. Bebeğin altını değiştiriyordu.

Heyecanlı havlamalar.

Gümbürtüler, küfürler, daha fazla havlama. Toynak ve pençe sesleri. Bir şeyin kırılma sesi. Oops, bu Niall'ın alt değiştirme masasının yanındaki lamba olmalıydı.

Sonra, "Tanrı aşkına Niall, bu sadece bir köpek. Kes şunu. Hayır, onu bıçaklayamazsın! Üstünü değiştir, lanet olası!"

Patlayıcı bir kahkaha atarak kendini kontrol etme çabasını kaybetti.

Dördüncü Bölüm

STINKPOT en az babası kadar hızlıydı. İki büyük avantajı vardı. Sadece on iki kiloydu, bu yüzden bir anda dönebilirdi ve stratejisi saf kaostu. Yapamadığı şey ise babasının tecrübeli zekâsını alt etmektir. Birkaç dakika uğraştıktan sonra Dragos ufaklığı kucağına aldı ve sıkıca kolunun altına sıkıştırdı. Bebeğin dört toynağı, sanki hâlâ koşuyormuş gibi havada sallanıyordu.

Yeni bir bez alırken köpeğe "Sakin ol," dedi. Skeeter itaatkâr bir şekilde havlamayı kesti ve onu yatak odasına kadar takip etti. Dragos orada Pia'yı gülmekten yüzü kıpkırmızı olmuş halde buldu. Stinkpot annesini görür görmez, sanki bu onu annesine daha çabuk ulaştırabilirmiş gibi daha hızlı kürek çekmeye başladı.

"Şimdi üstünü değiştir tatlı bebeğim," dedi Pia onu kucağına alırken. Niall onun kollarına girer girmez Wyr formunu terk etti ve annesinin uzattığı meme ucuna hevesle yapıştı. Birkaç dakika içinde odaya huzur hâkim oldu.

Dragos giysilerini çıkarıp eşi ve çocuğunun yanında yatağa uzandı. Bunlar en çok değer verdiği anlardan bazılarıydı; odanın sessizliği, Pia'nın yaydığı ısıltılı sevgi, o göğsünde emzirirken narin bebeğin yavaş yavaş uykuya dalması.

Bu anlar onu daha önce hiçbir şeyin dolduramadığı kadar dolduruyordu; ne savaş ve öldürme, ne de seks ve çiftleşme. Huzur, huysuz yaşlı ruhuna akıyordu.

Yüzü onlara dönük olarak yan yattı ve bir elini Pia'nın düz karnına dayadı. Birkaç dakika sonra Skeeter sinsice yatağın ayak ucuna sokulup başını Dragos'un bileğine yasladığında, o da boş vermeyi tercih etti.

Sonuçta ne önemi vardı ki? Köpeğin hayatı kısacık bir andan başka bir şey değildi ve zaten çoğunu yaşamıştı. Burada geçirdiği kısa süre boyunca rahat edebildiği kadar rahat etmeliydi.

Dragos tam olarak uyuyamadı ama güneş doğarken dinlendi ve uyukladı. Tiago'nun eve hışımla girdiği anı biliyordu ve bir yanı

Tiago ve Niniane'nin konuşmalarındaki yoğun iniş çıkışları not aldı. Sonunda iki çift sessiz ayak sesi merdivenlerden çıktı ve koridorda ilerleyerek misafir odalarından birine ulaştı.

Pia onun yanında Niall'ı emzirmeyi bitirmişti. Bebeği aralarındaki şiltede sırt üstü yatırdı ve nefes alışları derinleşip düzene girdi. Dragos kendine bir saat daha dinlenme izni verdi. Sonra yataktan kalktı, duş aldı ve bir kot pantolon giydi.

Skeeter banyonun kapısında bekledi ve onu izledi. Dragos köpeğe parmaklarını şıklattı ve aşağı indi. Skeeter'ın karnını doyurdu ve işini görmesi için dışarı çıkardı, kahve yaptı ve ev personeline bol miktarda taze meyve, çikolatalı vegan kekler, tofu omleti ve çok çeşitli et ve yumurta içeren büyük bir kahvaltı büfesi getirmeleri için mesaj attı. Pia'nın vegan seçeneklere ihtiyacı vardı ve Tiago neredeyse Dragos'la aynı boydaydı ve iştahı da bir o kadar kabarıktı.

Ev personelinin kahvaltıyı getirmesini beklerken kahve içti ve geniş mutfığın bir köşesini kaplayan düz ekranda haberleri izledi. Arka kapıyı açık bırakmıştı ve odaya temiz hava ve güneş ışığı doluyordu. Yere eski bir örtü bırakmışlardı ve Skeeter onu dişleriyle yakalayıp Dragos'un ayaklarının dibine kadar sürükledi, sonra bir yığın haline getirdi, üç kez döndü ve üstüne yerleşti.

Mutfığa ilk giren Tiago oldu. Koyu kahverengi teni, siyah saçları ve Amerikan Kızılderili soyunu anımsatan sert, ince yüz hatlarıyla güçlü yapılı bir adam olan Tiago'nun tipik bir vurdumduymaz tavrı vardı, ancak Gücü etrafında gök gürültüsü ve şimşeklerle doluydu. Hâlâ bazı yoğun ve çalkantılı duygularla baş etmeye çalışıyordu.

Tanrılara şükür kadınlardan biri değildi, çünkü o zaman Dragos duyguları hakkında konuşmak zorunda kalacaktı. Ve Pia onun duygularıyla gerçekten ilgilendiği tek kadındı.

Tiago kahveye giderken ona başıyla selam verdi. Kendine bir fincan doldururken Dragos, "Bizimle geliyor musun?" diye sordu.

"Şimdilik," diye yanıtladı Tiago. "Adriyel'deki Aubrey'e uzun bir tatile çıkacağımızı haber verdim. Gerisini Aubrey halledecek. Bebeği doğuracağız. Başka hiçbir şeye karar verilmedi."

Dragos başını salladı. Bunların hiçbirini onu şaşırtmamıştı.

Ve hepsi bu kadardı. O ve Tiago az önce kendileri için uzun bir konuşma yapmışlardı. Tiago mutfak masasına oturdu. Dragos'u izlediler.

haberleri izleyip kahve içti.

On dakika kadar sonra Tiago, "Aryal bir köpeğin olduğunu söyledi," dedi.

Dragos, hayır almadım, demek için ağzını açtı ama neden zahmet etsin ki? Tikintiyle omuz silkti.

Çok geçmeden ev personeli geldi ve yemek salonunda kahvaltı büfesini hazırladılar. Onlar çalışırken Pia kot pantolon ve tişört giymiş, Niall'ı göğsünde bir bebek taşıyıcısıyla taşırken göründü. Niall hâlâ insan formundaydı ve uyuyordu. Pia'nın yorgun ifadesi, geniş bir alana yayılmış yemeklere bakarken aydınlandı.

"Senin yemeklerini tercih ederim," dedi Dragos ona. "Ama Aryal dün gece bütün güveci yedi."

"Bunu ayarladığın için teşekkür ederim." Onu öptü ve sonra Tiago'yu selamlamak için döndü.

Tiago'nun da dediği gibi, Niniane bir gece önce çok yorulduğu için onu beklememeyi tercih etmişlerdi. Onlar yemek yerken Eva geldi ve yemeğini yedi. Artık zamanı geldiğine göre, Dragos Pia'ya, "Ne zaman gitmek istiyorsun?" diye sordu.

Pia, omuz silkmış olan Tiago'yu inceledi. "Bizi beklememelisin. Perinin kendi kendine uyanana kadar uyumasını istiyorum. Hazır olduğumuzda onu takip edebiliriz."

Pia başını salladı. "O zaman bence hemen gitmeliyiz. Bizi burada tutan başka bir şey yok. Toplandık, hazırız. Tek yapmamız gereken köpeği nasıl taşıyacağımızı bulmak."

"Çözülecek bir şey yok," diye yanıtladı Dragos. "Wyr formundaki Stinkpot'la karşılaştığında çılgına döndü. Ejderhayla nasıl başa çıkacağını Tanrı bilir. Onu uyutacağım."

Tiago alaycı bir tavırla, "Bir köpeğin olduğuna inanamıyorum," dedi.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Dragos alttan alta. Pia'nın gözleri dans etti.

Bundan sonra, kişisel bagajlarını dışarı taşımak basit bir meseleydi. Eşyalarının çoğu önden gönderilmişti. Beş sırt çantaları vardı, her biri için bir tane, bir tane de Bayan Creedy'nin evinden aldıkları köpek maması için. Pia Niall'ı bebek arabasında göğsünde taşıyacak ve sırt çantasını takacaktı. Eva ise uyuyan köpeği göğsüne bağlayarak taşıyacak ve sırt çantasını takacaktı. Her iki kadın da her ihtimale karşı ellerini serbest bırakacaktı. Gerisini Dragos taşıyacaktı.

Dışarı çıktılar, Dragos ejderhaya dönüştü ve kendilerini ona göre düzenlediler; iki kadın Dragos'un sırtına, boynunun omuzlarıyla birleştiği yere bindiler. Dragos fırladı, uzun zamandır hissetmediği bir hafiflik hissediyordu.

İlk durak çapraz geçidin girişine inşa edilmiş olan nöbetçi istasyonuydu. Dragos, Rhyacia'nın sınırlarını oluşturmak için hiçbir masraftan kaçınmamıştı ve hızlı bir inceleme yapabilmek için insan formuna geri döndü. Eva bebeğe ve köpeğe göz kulak olurken, Pia da ona eşlik etti.

Bu istasyon Rhyacia'yı istila etmek isteyebilecek herkese karşı ilk savunma hattıydı. Birkaç deneyimli büyü kullanıcısıyla birlikte birlikler sürekli görevle burada konuşlandırılacaktı. Kışlalar ve gümrük ofislerinin yanı sıra son teknoloji ürünü bir güvenlik sistemi ve silahlar vardı. Yüksek bir duvarın tepesinde dikenli teller vardı ve yerden havaya füze kabiliyetleri vardı.

Eva deneyimli bir askerdi ve her şeye alışmıştı, ama Pia istasyon inşa edildiğinden beri çapraz geçidi görmemişti. Her şeye sessizce baktı, yüzü solgundu.

Bekledi.

Bir süre sonra, "Sanırım diğer iki çapraz geçitte de benzer nöbetçi istasyonları var, değil mi?" dedi.

"Doğru." Sesi sertti. "Benim iznim olmadan kimse arazime giremez."

Bütün bunları ve daha fazlasını Pia'yı güvende tutmak için yapacaktı ama artık mesele sadece o değildi. Niall da onunla aynı Wyr formunu taşıyordu ve dünyada onlardan birini ele geçirmek için her şeyi yapabilecek, her türlü parayı ödeyebilecek, savaşa girip ulusları iflas ettirebilecek yaratıklar vardı.

Başını başka yöne çevirerek baktı. Adam birkaç dakika daha bekledi.

Fısıltıyla sordu, "Hiç pişmanlık duyuyor musun... bunlardan herhangi biri?"

Şimşek gibi bir öfke aklını başından aldı. Bunu ona nasıl sorabilirdi? Çok öfkeli olduğu için, onun omuzlarından tutup yüzünü kendisine çevirirken dikkatle hareket etti. Kızın ifadesindeki hüznü bağırmasını engelledi ve kızın fazlasıyla yetenekli bir savaşçı olmasına rağmen, onun aksine kalbinde barış olan bir yaratık olduğunu hatırladı. Bu yüzden onun iyiliği için öfkesini dizginledi.

"Bir daha asla," diye fısıldadı dişlerinin arasından. "Asla, uzun hayatımın geri kalanı boyunca hiçbir gün, bunların hiçbirinden pişmanlık duymayacağım. Aslında, eğer mümkün olsaydı, hepsini tekrar seçerdim. Eğer yapabilseydim, sana ve oğlumuza zarar vermeyi aklımdan bile geçirebilecek herkesi avlamak ve öldürmek benim için büyük bir zevk olurdu." Kadının ifadesi hafifledi ve bu olduğunda adam da öfkesinin hafiflediğini fark etti. "Ve bu gece seks yapacağız, lanet olsun." diye ekledi.

Güldüğünde yüzündeki son garip hüznün de dağıldı.

Ve işte o an, akuamarin bakışlarında mutluluğun dans ettiği ve etrafındaki havanın onun Gücüyle coştığı o an, ejderhanın uğruna her şeyi yapabileceği ve herkesi öldürebileceği şeydi.

O an, uğruna yaşadığı şeydi.

O an, ondan sonraki an ve ondan sonraki an, hepsi bir ipe dizilmiş parlak inciler gibi zihninde bir araya toplanmıştı. Her biri ona yeni geliyordu, sürekli neşeli bir sürpriz armağanıydı ve ne kadar zengin olursa olsun ve ne kadar çok mücevher edinirse edinsin, bu anlar ejderhanın gerçek hazinesinin toplamıydı.

Çapraz geçidin Rhyacian tarafında başka bir nöbetçi istasyonu daha vardı ve Dragos onu da incelemek istedi.

Bu kez Pia ona eşlik ettiğinde soruları vardı. "Bu istasyon neden diğerinden farklı tasarlanmış?"

Cevap vermek yerine ona bir soru sordu. "Dünya tarafındaki istasyona saldıran herhangi bir düşmanın potansiyel yetenekleri nelerdir?"

"Bu çok kolay. Dünya'da oldukları için hem teknoloji hem de büyüyle saldırabilirler." Kaşlarını çattı. "Ve çapraz geçide birkaç farklı yönden gelebilseler de, sadece küçük bir giriş yolları var, çünkü bir çapraz geçide doğru şekilde vurmazsanız, aslında geçide girmezsiniz."

"Doğru. Peki ya burası?"

"Bu tam tersi. Sadece geçidin çıkışından çıkabilirler, ki bu da dar bir şekilde tanımlanmış bir alandır."

"Bu da doğru," dedi. "Ve eğer o dar alandan herhangi bir zamanda sadece birkaç kişinin geçebileceğini biliyorsanız, ilk sıraya kimi koyarsınız?"

Bakışları daraldı. "Bulabildiğim en iğrenç büyü kullanıcılarını önce geçirirdim. Çünkü teknoloji bu tarafta çalışmaz, bu yüzden silahlar burada işe yaramaz. Ve hareketli olmaları gerekiyor, bu yüzden trebuche gibi daha ağır savaş makineleri kullanamazlar. Fırlatabildikleri kadar füze kapasitesiyle mümkün olduğunca hızlı hareket etmeleri gerekiyor." Yan gözle ona baktı. "Alevli oklar mı?"

"Kesinlikle alevli oklar. Ve sabah yıldızı büyüleri, panik büyüleri ve o piçlerden bazıları fark edilmemek için kendilerini gizlemeye çalışacaklar. Bu yüzden geçidin bu tarafında büyü kullanıcılarına yükleniyor ve yeni gelenleri kontrol altında tutuyoruz. İçeri girdiklerinde -bu kadar uzağa gideceklerinden değil- araziye hızlıca öğrenmeleri gerekiyor, ancak onlara herhangi bir ipucu vermek istemiyoruz. Büyü kullanıcılarım bu yüksek beton duvarların arkasında birkaç farklı seviyede konuşlanabilir. Hem korunurlar hem de şuradaki ve şuradaki yarıklardan büyü yapabilir ve ok atabilirler." Eliyle işaret etti.

"Bir ölüm kutusu yaratmışsınız," dedi, geçidin arazisini çevreleyen dev oval duvara bakarak. Sadece bir dizi metal takviyeli kapı vardı. Ölüm kutusundan çıkmanın tek iki yolu geçitten Dünya'ya geri dönmek ya da kanatlanıp uçmaktı.

Durakladı. "Öncelikle, ölüm kutusu terimini bilmen beni oldukça etkiledi."

"Eskiden televizyon izlerdim, biliyorsun," diye itiraf etti. "Jack Ryan'ı çok severim."

Adam güldü. "Sevdiğini biliyorum. Evet, bu bir ölüm kutusu. İhtiyaç duyulma ihtimali muhtemelen milyonda birdir, ama o tek ihtimal gerçekleşirse, hazır olacağız."

"Hatırlat da seni asla kızdırmayayım."

Onu hızlıca öptü. "Beni asla o kadar kızdıramazsın. İstasyonun geri kalanını görmek ister misin?"

"Oh, hayır. Cinayet yerlerine bakmaktan bıktım artık. Sen ne zaman hazır olursan ben de gitmeye hazırım. Unutma, o bebek birkaç saattir uyuyor ve bir noktada uyanacak."

"Karakol komutanına birkaç sorum var ama kısa keseceğim." Kadının ifadesi onu duraksattı. "Ne soracaksın?"

"Biliyorsun, bize karşı bir saldırı başlatmak isteyecek herhangi biri muhtemelen bu durumda ihtimallerin nasıl aleyhine döneceğini biliyordur." Bakışları hem berrak hem de ayıktı.

Adam kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"O kişinin yerinde olsaydım, pahalıya mal olacak ve muhtemelen başarısızlığa mahkum olacak açık bir saldırı başlatmazdım." Gülümsemesi çarpıtıldı. "Gizlice birini göndermek isterdim, kontrol noktalarını geçebilecek ve gümrükten geçebilecek birini, çünkü masum ve normal görünüyorlar ve meşru bir işleri varmış gibi görünecekler. Belki de herkesin arkadaş olarak gördüğü birini."

Boynundan aşağı bir ürperti geçti. "Bir suikastçı demek istiyorsun." Onun bakışlarını aradı. "Yanılıyor muyum?"

Adam başını salladı. "Ben olsam öyle yapardım, yani hayır, yanılmıyorsun."

Sadece bunu fark etmene üzüldüm ve yine etkilendim." "O benim de çocuğum," diye fısıldadı.

Adam elini onun omzuna koydu. "Genel olarak daha korunaklı bir ortamda olacağız, ama bu dikkatimizi gevşeteceğimiz anlamına gelmiyor. İki seviye istasyon var ve bunlar bulabildiğim en zeki, en yetenekli insanlarla dolu. Ayrıca yaşadığımız şehirde kişisel korumalarımızın yanı sıra muhafızlarımız da olmaya devam edecek. Ve Niall yeterince büyür büyümeyebilir, bu çocuğu bir şeyleri nasıl gerçekten iyi bıçaklayacağı konusunda eğiteceğiz."

Keskin bakışlarına acımasız bir neşe karıştı. "Buna bayılacak."

"Evet, sanırım sevecek." Onun omzunu sıktı. "Bana iki dakika ver, sonra eve doğru yola çıkacağız."

"Tamam."

Çok geçmeden istasyon komutanı Malan Wei'nin yerini buldu. Wyr malikanesinde uzun yıllar örnek hizmetlerde bulunmuş, sert ve deneyimli bir askerdi. Wyr formu Dragos'un şimdiye kadar karşılaştığı en iğrenç formlardan biriydi; Jorogumo adı verilen dev, örümcek benzeri bir yaratıktı. Zehirli bir ısırığı vardı ve yıldırım gibi hareket edebiliyordu.

Dragos'un gücünde ve boyutunda bir Wyr için zehri sivrisinek ısırığına ya da arı sokmasına benziyordu ama gryphonlar için geçici felce neden olabilirdi. Daha küçük herhangi bir yaratık için ölüme bile neden olabilirdi. Malan kolayca bir nöbetçi pozisyonu için aday olabilirdi, ancak sivil halkla bu kadar yoğun bir etkileşim içinde olmak istemiyordu. İstasyon komutanlığı pozisyonu ona tam olarak uyuyordu.

Malan onu neşeyle karşıladı ve talep ettiği bütçe raporunu verdi. Ayrıca, son paketin teslim edilmesinden bu yana inşaat sahasında birikmiş olan yazışmaları da bir paket halinde ona verdi.

New York'taki evlerine. Mektupları karıştırdı. Acil bir şey görünmüyordu, bu yüzden Malan'la birkaç dakika görüştükten sonra ayrıldı.

Eva ve Pia'nın yanına döndüğünde şanslı olduklarını gördü; bebek henüz uyanmamıştı. Tekrar ejderha formuna büründükten sonra kadınlar atlarına tırmandılar ve yolculuklarının son ayağına başladılar.

Hava kalitesi kusursuzdu. Rhyacia'da sabahın sonlarıydı ve güneş henüz sabahın son serinliğini de üzerinden atmamıştı. Ejderha derin bir nefes aldı, dev kanatlarının çırpışı kalbinin ritmini yankıladıkça genişlediğini hissetti. Ne elektrik hatları, ne uçaklar, ne şehirler, ne de asfalt otoyollarda kükreyen çılgın araçlar vardı.

Sadece geniş, tertemiz gökyüzünün altında kayan toprak vardı. Görüş mesafesinde olmasalar da kuzeydeki dağlar mevsimler boyunca karla kaplı kalmaya devam ediyordu. Palmiye ağaclarının ve parlak renkli cennet kuşlarının çoğaldığı ve bazı insanların İspanyol yosunu adını verdiğı bromeliadin eski meşe ve selvi ağaclarından damladığı güneydeki muazzam gölün kıyı şeridinden aşağı uçtu.

Çadırlar, Quonset kulübeleri ve diğeri prefabrik evlerden oluşan geniş bir yerleşim yeri, toprak yollarla kesişen kıyı şeridini kucaklıyordu. Yerleşim yeri yeni şehrin şantiyesine komşuydu ve bu şantiye devasa bir granit kayalığın eteğinde yer alıyordu; kayalığın tepesi Dragos ve Pia'nın yeni evlerinin bulunduğı yer olacaktı. Dragos Cuelebre Kulesi'ndeki çatı katını özlemişti. Yükseklik ve kilometrelerce uzanan mavi sulara ve karaya bakabilmek istiyordu.

Yeni evlerine yaklaştıklarında kadınlar heyecanla haykırdılar. Pia ondan daha alçaktan uçmasını istedi ve o da bunu kabul etti. Yerde, kendisine doğıru bakan küçük insan figürleri görebiliyordu. Çadırlardan ve binalardan daha fazlası koştu ve birleşik sesleri sevinçle yükseldi.

Uzun haftalar süren bekleyişin ardından, Wyr Lordu ve eşi evlerine varmışlardı.

Beşinci Bölüm

HER ŞEYDEN ÖNCE, Niall uyandığında nerede olduğunu fark etmedi ya da umursamadı. Sadece koşmak, koşmak, koşmak, koşmak ve koşmak istiyordu; bulunduğu yeri, sağduyuyu ya da herhangi bir nedeni umursamadan.

Pia onu geçici evlerinden Dragos'un kişisel kullanımları için kordon altına aldığı özel kumsala giden patikadan aşağı indirene kadar elinde tutmayı başardı. Bebeği yere bıraktığında, Wyr formuna büründü.

Kumsalda gelişigüzel bir neşe içinde ilerlerken, Pia ve Eva kendine zarar vermediğinden emin olmak için bir saat boyunca peşinden koşmuşlar, sonunda yavaşlayıp beslenmek için tekrar bebeğe dönüşmeyi kabul etmişti.

İkinci olarak, Pia kalıcı evleri oturulacak kadar tamamlanana kadar geçici bir yerde kalacaklarını duyduğunda, arkasında kompost kovalı tuvaletleri ve kamp duşları olan ordu tarzı bir çadır gibi ilkel bir şey hayal etmişti.

Gerçeklerden daha fazla uzaklaşmış olamazdı. Niall'ı sahilde besledikten sonra Eva'yla birlikte koşar adımlarla eve döndüler. Dragos ve Skeeter ortadan kaybolmuştu, şüphesiz Dragos'un dikkatini çekmek için toplanan düzinelerce inşaat ustası ve yerleşim yetkilisiyle konuşabilmesi için.

Yapılacak işler hiç de az değildi ve Eva'nın söylediğine göre şimdiden yirmi bine yakın insan vardı. Şehirdeki her şey bir anda büyüyordu. Dünyevi insan hükümetlerinden ve tüm Mürver Irklardan -Elfler, Vampirler (şu anda dinleniyorlar), diğer Gece Türleri, cadılar, İblis Türleri ve hem Aydınlık hem de Karanlık Fae'ler- dünyanın dört bir yanındaki ülke ve demesnelerden temsilciler vardı.

Birkaç büyükelçilik inşa edilme aşamasındaydı ve Rhyacia'da bulunan herkes sıkı bir güvenlik denetiminden geçerken, bir Wyr polis gücü de yerleşim boyunca güler yüzlü varlığını sürdürüyordu. Dünya vatandaşları, bulunduğu yer ne kadar uzak olursa olsun Dragos'u hesaba katılması gereken bir güç olarak görmeye devam ediyordu.

Dragos'un gitmesiyle Pia'ya geçici yaşam alanlarını boş zamanlarında keşfetmek kalmıştı. Prefabrik evleri, güvenlik ve ev personeli tarafından kullanılan diğer konutlarla çevrili olacak şekilde konumlandırılmıştı, ancak alan, mahremiyet için onlara bir yeşillik perdesi sağlayacak şekilde düzenlenmişti. Eva'nın kulübesi meydanın bir köşesine sıkışmıştı.

Yerleşkenin tamamı yüksek bir çitle çevrilmişti ve küçük, müstakil bir köy gibi hissediliyordu. Ayrılmadan önce Dragos ona yerleşkenin kapısının içinde taze ürünler, çeşitli peynirler, şaraplar ve diğer likörler, şekerler, unlu mamuller, sıcak kızarmış yiyecekler ve diğer ihtiyaçların bulunduğu bir market bile olduğunu söylemişti. Bir şeye ihtiyacı olduğunda ya da bir şey istediğinde, tek yapması gereken bir istek göndermekti ve o istek yerine getiriliyordu.

İçeri girdiklerinde, Pia evlerinin üç yatak odası, tonozlu tavanları, geniş pencereleri, biri oturma odasında diğeri ana yatak odasında olmak üzere iki şöminesi, iki buçuk banyosu, yumuşak kapanan çekmeceleri ve cilalı granit tezgahı olan bir mutfak olan on sekiz yüz metrekarelik bir yaşam alanı olduğunu keşfetti.

Oturma odasını rahat ve şık mobilyalar süslüyordu. El dokuması halılar vardı. Pia'nın en sevdiği kurgu türleriyle dolu birkaç kitap rafı ve ne kendisinin ne de Dragos'un henüz okumadığı, özenle seçilmiş bir kurgu dışı kitap seçkisi vardı. Ana odanın yanındaki yatak odası, iki hafta önce gönderdiği Niall'ın eşyalarıyla dekore edilmiş ve döşenmişti. Şifonyerler ve ana süitteki dolap, kendisinin ve Dragos'un temiz, düzgünce ütülenmiş ve katlanmış giysileriyle doluydu.

Ebeveyn süitindeki sürgülü cam kapılar, daha rahat mobilyalarla döşenmiş özel bir güverteye açılıyordu. Mutfakta konserve, kurutulmuş ve rafa dayanıklı yiyeceklerle dolu geniş bir kiler vardı. İçinde taze ve çiğ et, yumurta, tereyağı ve hem vegan hem de omnivor hazır gıdalar bulunan bir gömme yalıtımlı buz kutusu vardı. Büyük taze buz blokları kutuyu soğuk tutuyordu.

Mutfak musluklarını test ettiğinde sıcak ve soğuk su aktığını gördü. Tavan vantilatörleri odalarda tembelce dönüyor, sıcak havayı hoş bir şekilde hareket ettiriyordu.

Niall yine uykuya dalmıştı ve henüz küçük bir bebek olmasına rağmen günün büyük bölümünde onu kucağında taşımıştı. İçini rahatlatan bir hisle onu çocuk odasındaki beşiğe yatırdı.

Bir dakikanızı alabilir miyim? diye telepatik olarak Dragos'a sordu.

Telepatik yeteneği olan çoğu insanın menzili yaklaşık on metre kadardı. Dragos'un menzili yüz mile yakındı. O da hemen cevap verdi: "*Elbette.*"

Bu ev büyük bir sürpriz, dedi ona. Ve kitaplar! Bunların hiçbirini hakkında tek kelime etmemiştin.

Biraz küçük ama rahat olmasını istedim. Bazı insanlar şimdilik çadırda yaşamayı sorun etmiyor ama iki ay önce doğum yapan hiçbir arkadaşım çadırda yaşamayacak. Sen de cehennem zebanilerimize bakmakla yeterince uğraşıyorsun zaten.

Bir kahkaha attı. Sadece Dragos on sekiz yüz metrekairelik bir evin küçük olduğunu düşünebilirdi. *Her şeyini sevdim ama merak ediyorum... Buz dağlardan getiriliyor ve su deposundaki güneş panelleri suyu ısıtıyor, değil mi?*

Doğru.

Peki, tavan vantilatörlerine ne güç veriyor?

Çatıda dört küçük rüzgar türbini var. Rüzgar türbinleri döndürdüğçe vantilatörleri çalıştırıyor. Genellikle sudan gelen iyi bir esinti vardır, bu yüzden hareket etmeye devam etmelidirler, ancak rüzgarda önemli bir durgunluk varsa yavaşlar ve dururlar. Fanlar çok fazla çalışıyorsa, kapıların yanında bulunan anahtar panellerini kullanarak onları her zaman yavaşlatabilir veya kapatabilirsiniz.

Tam bir teknoloji ineğisin. Bunu söylerken gülümsedi. Sonra dayanamayıp ekledi: "Burası olağanüstü bir yer ve yol doğrudan sahile iniyor. Burada yaşamamamız gerektiğine emin misin?"

Tepkisi anında ve tatmin edici oldu. *O evde sonsuza kadar yaşasaydım kafayı yerdim. Daha fazla alana ihtiyacım var. Şehirde ofisim olacak ama evde de bir tane lazım. Senin de kendine ait bir alana ihtiyacın var. Ne zaman eğlenmeye hazır olursak o zaman eğlenmek için odaya ihtiyacımız var ve ayrıca misafir süitlerine de ihtiyacımız var. Arabamız ya da toplu taşıma sistemimiz olmadığından, ev personeli ve güvenlik için rahat bir konut sağlamalıyız.*

Yarı yolda gülmeye başladı. *Sadece takılıyorum. Buranın muhteşem olduğunu düşünüyorum ve seviyorum, ama burada sonsuza kadar iyi olmayacağını biliyorum.*

Sevdiğine sevindim. Mutlu olmanı istedim. Ve eğer ihtiyacımız olursa bir ya da iki yıl bile yeter.

Birkaç dakika daha konuştular, ama Eva'nın dikkati dağılmıştı, bu da insanların onun sözünü kestiğinin kesin bir işaretiydi, bu yüzden Pia vedalaştı. Eva kendi alanına yerleşmek üzere oradan ayrılmıştı. Yapacak bir şey yoktu ve Pia'nın gitmesi gereken bir yer de yoktu. Ev personeli olarak tuttukları Wyr çifti Jocasta ya da Ramone'yi çağırabilirdi, böylece kendisi yüzmeye ya da keşfe çıkarken bebek bakıcılığı yapabilirlerdi.

Ama bir gece önce belki bir saat kestirmişti ve şimdilik yeni evinde olmanın lüksünün tadını çıkarmak istiyordu. Bunun bir tatil olmadığını kendine hatırlattı. Daha sonra keşfetmek için bol bol vakti olacaktı. Kitap raflarından birinden ciltsiz bir kitap alarak geniş ve rahat kanepeye yerleşti ve okumaya başladı. Sevdiği bir yazarın harika bir hikâyesiydi. Altı sayfa sonra derin bir uykuya daldı.

Sessiz bir kapı sesi onu koltuktan sıçrattı. İlk fırsatta, üzerinde BEBEK UYUYOR yazan bir işaret yapması gerekiyordu. Kitabını kanepenin minderine bırakarak kapıyı açmaya koştu.

Graydon'ın eşi Beluviel kapının eşiğinde minicik bir yenidoğan olarak duruyordu.

Linwe yanında, göğsüne bağlıydı. Güzel Elf kadını Pia'nın onu hiç görmediği kadar mutlu görünüyordu. Pia kız bebeğin tüylü başını görünce sevinçle haykırdı. "Seni görmek çok güzel, Giselle'i de getirmişsin!" Diğer kadınlara sarıldı. "Niall uyuyor. Güvertede bir oturma alanımız var. Dışarıda oturmak ister misiniz? Ve lütfen bana o küçük kızı kucağıma alabileceğimi söyleyin."

"Elbette tutabilirsin." Bel gülümseyerek bebeği Pia'nın kollarına bıraktı. "Geldiğinize çok sevindim. Yeni başlangıçları severim, ama bütün yerleşim kaos içinde ve her yerde inşaat tozu var. İnan bana, öğleden sonraları dışarı çıkmak istemezsin. Eviniz harika."

"Dragos çok küçük olduğunu düşünüyor." Pia gözlerini devirdi ve güldü. Linwe'ye gülümsedi. Genç Elf kadını sırtında bir yay ve sadak taşıyordu ve saçlarının uçlarını parlak pembeye boyamıştı. Kayıtsızca, "Linwe, harika görünüyorsun. Eva seni gördüğüne çok sevinecek."

Linwe'nin gözleri parladı. "O burada mı?"

Ooooooohhhh. Eva'nın duygularının karşılık bulması mümkün müydü?

Pia Eva'nın kulübesini işaret etti. "Burada ve şuradaki de onun kulübesi. Neden Bel'le ziyarete geldiğinizi ona haber vermiyorsun?"

"Memnuniyetle." Linwe kalçalarını şımarıkça sallayarak uzaklaştı.

Pia gözlerini Bel'e çevirdi, ama açıkça bir şey söyleyemedi, çünkü sırası gelmeden konuşmak istemiyordu. "Bu ikisinin birbirlerini daha sık görmeleri *çok* iyi olurdu," demekle yetindi.

Bel'in yaşlanmayan yeşil gözlerinde bilmiş bir gülümseme derinleşti. "Ben de aynı fikirdeyim. Linwe çok çalışıyor."

"Eva da öyle." Pia Giselle'i kucakladı. Bebek Niall'dan çok daha küçüktü. Her küçük özelliği kusursuzdu. "Ziyaret için kalabilir misin? Sonra isterlerse sahile inebilirler."

"Bence bu kulağa mükemmel geliyor."

Diğer iki kadın geldiğinde, Bel ve Pia onları uğurlamak için birlikte çalıştılar. Eva'nın her zamanki soğukkanlılığı kaybolmuş, gözlerinde bir geyik bakışı belirmişti. Linwe Eva'yı yan gözle izledi, dudaklarının kenarlarında küçük bir gülümseme oynayıyordu. Sonunda gözden kaybolduklarında, Pia onları duymadığından emin olana kadar beklemek zorunda kaldı.

Sonra Bel'e sıırttı. "Oh, bu konuda kendimi iyi hissediyorum."

Bel güldü. "Ben de öyle. Kendileriyle ne yaptıklarını görmek ilginç olacak."

"Bebeğini geri vermek istemiyorum." Pia isteksizce Giselle'i hevesli annesine geri verdi. "İstersen güverteye çıkalım, bize içki getireyim."

"Çok isterim."

Pia dolapları karıştırıp bardak aradı ve buzlukta bulduğu taze soğuk çaydan biraz doldurdu. Biraz daha araştırınca hafif hindistancevizli kurabiyeler buldu. Evde tatlıya düşkün olan tek kişi kendisi olduğu için bunların vegan olacağını biliyordu ve bir tabağa birkaç tane koydu. Sonra da dünyadaki en sevdiği insanlardan birini ziyaret etmek için içecekleri güverteye taşıdı.

Beluviel'le ilk tanıştığında, diğer kadınla hemen bir uyum hissetmişti. Bel, Charleston'ın hemen dışındaki Elf malikânesinde Ormanın Hanımı'ydı ve Pia'nın Wyr doğasını bilen birkaç kişiden biriydi. O zamandan beri çok şey değişmişti. Bel'in kocası öldürülmüş, o ve Graydon -Pia'nın en sevdiği insanlardan bir diğeri- birbirlerine aşık olmuş ve çiftleşmişlerdi.

"Burada olmanın ve senin de burada olduğunu bilmenin ne kadar güzel olduğunu anlatamam," dedi Bel ona.

"Ben de öyle hissediyorum," diye itiraf etti Pia, diğer kadınla komplocu bir sevinç gülümsemesini paylaşarak. "Bana olup biten her şeyi anlat. New York'taki saate göre sen ve Graydon dün ayrıldınız."

Diğer diyarlarda zaman Dünya'da olduğu gibi akmadığından, her Diğer diyarın sakinleri bir şekilde zaman kayması yaşırdı. Rhyacia'da zaman daha hızlı akıyordu -bazen daha hızlı, bazen de biraz daha az hızlı, bu da aradaki farkı tam olarak hesaplamayı imkânsız kılıyordu.

Bel şöyle cevap verdi: "Üç gündür buradayız ve birçok açıdan burayı gerçekten seviyorum. Aynı anda çok fazla şey oluyor, bu da zaman zaman kaotik hissettiriyor. Ama tanıştığınız hemen herkeste çok büyük bir mutluluk var."

"Bu iyi," diye mırıldandı Pia, Elf kadının parlak varlığının ve ağaçların arasından süzülen güneş ışığının tadını çıkararak. Yaşlı Irkların ilk nesli muazzam bir Güç taşıyordu ve Beluviel zihninin gözünde bir yıldız gibi parlıyordu.

"Ayrıca şimdiden hizipler ve tartışmalar var."

"Ne? İnsanlar beş dakikadır buradalar."

"Biliyorum. Karanlık Fae'ler Vampirlerle kavga ediyor ve Aydınlık Fae grubu da üzerinde çalıştıkları şehir binalarından birinden bazı inşaat işçilerine rüşvet vermeyi başarmış. Şehir binasının ustabaşısı, projesini terk eden işçilere karşı suç duyurusunda bulunmakla tehdit ediyor."

"Dragos yasa yapısını tamamlamamışken nasıl suçlamada bulunabilir?" Pia kaşlarını çattı. Şu an için Dragos'un sözü Rhyacia'nın sahip olduğu tek yasaydı ve bu yetki aynı zamanda Graydon'ın da yetkisi olacaktı.

"Aynen öyle," dedi Bel. "Bundan bir şey çıkmayacak ve bunu bilmesi gerekiyor. Bence sadece teslim tarihlerine uymadığı için cezalandırılmak istemiyor. Ve Şeytaniler bazı yaşam alanlarına çok yakın bir yerde içki imalathanesi kurmuşlar. Koku ve sarhoş kavgaları hakkında çok sayıda şikayet var ve... ve bunların hiçbirinin sizi etkilemesine izin vermeyin. Eğer biri sana şikayetle yaklaşmaya çalışırsa, onu Graydon'a gönder. Bunu sana mutlaka söylememi istedi."

Graydon, Dragos'un New York'taki orijinal nöbetçilerinden biri olarak yüzyılların deneyimine sahipti ve sivil, kişisel ve cezai anlaşmazlıkları ele alma konusunda çok bilgiliydi. Dragos ona çoktan şehrin valisi olmayı düşünüp düşünemeyeceğini sormuştu ve Graydon henüz

resmi olarak cevap verdi, genel beklenti muhtemelen kabul edeceği yönündeydi.

"Anladım," diye yanıtladı Pia. "Şikâyetleri Graydon'a göndermek sorun olmayacak." Dragos'a onun aracılığıyla ulaşmaya çalışan insanlarla yeterince deneyimi vardı ve bu taktik onu son derece rahatsız ediyordu.

"Ve şunu dinle." Bel öne doğru eğildi, yüz ifadesi gerginleşti. "Sana asıl söylemek istediğim şey, bir yerden kaybolup başka bir yerde bulunan eşyalarla ilgili hikayeler dolaşıyor. Ve bunların hepsi rastgele gibi görünüyor. Bir alışveriş pazarı var, her türden tezgâh var -bir ara gitmeliyiz- ve bir dükkân sahibi bana bir akşam çadırına döndüğünde yatağını yakındaki bir ağacın tepesinde bulduğunu söyledi. Kimse bir şey görmemiş. İnşaat alanlarındaki aletler kaybolmuş ve daha sonra sahile saçılmış olarak bulunmuş. Bazı insanlar hırsız olduğunu düşünürken, bazıları da şakacı olduğuna inanıyor ama kimse bir şey görmüyor. Kimse kim olduğunu ya da bunu nasıl yaptıklarını anlayamıyor. Buna *"görünmeyen"* diyorlar."

"Ne tuhaf." Pia kaşlarını çattı. "Eğer bu bir şakacı olsaydı, etrafta bu kadar çok Wyr varken o kişinin kokusunu alabileceklerini düşünürdün."

"Biliyorum. Ve Pia, bu daha önce de başımıza geldi. Gray'in bana verdiği şeylere her zaman dikkat ederim. O pek -diyelim ki, pek mal-mülk sahibi bir adam değil, eğer bu mantıklı geliyorsa. Bu yüzden bana bir şey verdiğinde, bu çok büyük bir anlam taşır. Geçen Aralık ayında bana iki gümüş ve zümrüt saç tıraşından oluşan güzel bir Masque hediye etmişti."

"Onları hatırlıyorum. Gerçekten muhteşemler ve sana çok yakışıyorlar."

Bel gülümsedi. "Onları her zaman takıyorum ve nereye koyduğuma dikkat ediyorum. İki gece önce onları yatağımın başucuna koydum. Ertesi sabah gitmişlerdi."

"Olamaz!"

"Sorun değil, onları tekrar buldum. Bizim de prefabrik bir evimiz var, yaklaşık çeyrek mil ötede, ormanın kenarında. Taraklar kapımızın önündeydi."

Pia'nın teninde yavaş bir ürperti dolaştı. "Sen ve Gray uyurken birinin *evinize girip* taraklarınızı aldığını mı söylüyorsun?"

Bel'in yüz ifadesi ciddileşmişti. "Bir gece onları komodinin üzerine koyduğumu söylüyorum. Mışıl mışıl uyuduk. Ve ertesi sabah

kapımızın önündeydi. Gray aklını kaçırdı."

"Ben de öyle düşünürdüm," diye mırıldandı Pia. "İkiniz de bir şey buldunuz mu?" "Koku yok, giriş izi yok, kayıp başka bir şey yok, vandalizm yok. I

Hiçbir şey hissetmedi. Hiçbir şey hissetmedi. En deneyimli büyü kullanıcılarından bazılarını bile eve getirdi. Hiçbir şey bulamadılar. Tek söyleyebildikleri, bunun görünmeyen bir şey olduğuydu."

"Bu gerçekten ürkütücü." Pia kollarını ovuşturdu. Çocuk odasında uyuyan Niall'ı düşündü ve gidip onu kontrol etmek için neredeyse karşı konulmaz bir istek duydu. "Kayıp kimse var mı?"

"Neyse ki hayır. Ama -şunu dinleyin- inşaat alanlarından birinde de sorun çıktı."

"Ne tür bir sorun?"

"Vandalizm değil, ya da en azından şu anda kimse öyle olduğunu düşünmüyor. Gelecekteki konser salonunun yeri. Salonun iskeletini belli bir noktadan sonra her diktiklerinde çöküyor. Üç farklı girişimle üç inşaatçı değiştirdiler. Arazide gizli zayıflıklar olup olmadığını kontrol ettirmişler ve hiçbir şey bulamamışlar. Arazi sağlam görünüyor ve planlar tasarım hatalarına karşı defalarca kontrol edilmiş. Kimse o araziye neden bir bina inşa edemediklerini anlayamıyor."

Pia daha fazla yerinde duramadı. "Bana bir dakika izin verin. Niall'ı kontrol etmem gerekiyor."

"Elbette."

Acele etmeyecek kadar mantıklıydı. Ama eve hızlı adımlarla girdi ve çocuk odasına mümkün olduğunca sessizce girdi. Beşiğe yaklaşırken kalbi küt küt atıyordu.

Sırt üstü uzanmış olan Niall, şişman bir yumruğunu başının yan tarafına bastırmış, huzur içinde horluyordu. Birdenbire yeniden nefes alabildi.

Hafifçe parmağını onun şişman, sıcak, küçük karnına koydu. Değerli cehennem yavrusu.

Sonra Bel'in anlattığı hikâyeleri dinledikten sonra oradan uzaklaşamayacağını anladı. Bir şeyin, her nasılsa, Pia'nın şimdiye kadar tanıştığı en hassas ve büyümlü Elflerden birini ve Dragos'un en Güçlü nöbetçilerinden birini fark ettirmeden geçip Bel'in komodininin bir şey çaldığını öğrendikten sonra değil. Graydon'ın çılgına dönmesine şaşmamalı.

Bel kimsenin kaybolmadığını söylemişti ama yine de. Bir yatağı bir ağacın tepesine taşıyabilecek güce sahip olan herhangi bir şey, bir yatağı kolayca alıp götürebilirdi.

Bebek.

Uyuyan oğlunu kucağına alarak Niall'a sarıldı ve burnunu oğlunun yumuşak, tatlı boynuna gömdü. Onun kokusunu içine çekerken, narin ve neredeyse fark edilemeyen bir şey farkındalığına değdi.

Boş evin bir yerlerinden sessiz bir gümbürtü duyuldu.

Adrenalin bir katırın tekmesi gibi yükseldi. Çocuk odasından çıkıp ana yatak odasına ve güverteye doğru fırladı. Aynı anda telepatik olarak "*Dragos, sana ihtiyacım var!*" diye bağırdı.

Neredesin? Dragos'un cevabı sakın bir evrenle doluydu.

Bel ile dış güvertede. Yola

çıktıyorum.

Bel ayağa fırlamıştı, Giselle göğsündeki bebek taşıyıcısına sıkışmıştı. "Ne oldu? Ne oldu?"

Pia konuşamıyordu. Her yeri titriyordu.

Birkaç dakika içinde gökyüzünden devasa, bronz bir meteor düştü. Büyük gözleri volkanik altın renginde parlayan ejderha birkaç ağacı deviren bir gürültüyle yere indi. Yanına biraz daha küçük altın bir meteor indi. Bu bir gryphon'du: Graydon. Üçüncü bir meteor geldi. Bir tür kanatlı yaratıktı. Pia bunun kim olduğunu anlayamadı ve umursamadı da. Dikkatini Dragos'un üzerinde tuttu.

Ejderha şekil değiştirerek adama dönüştü ve Dragos ona doğru koşmaya başladı. Keskin bakışlarıyla etrafı tararken bile onun üst kollarını tuttu. Gücü o kadar artmıştı ki, kız onun yanında durmaya bile zor dayanıyordu; adam çok fazla ısı yayıyordu.

"Yaprak gibi titriyorsun." Sesi sertti. "Ne oldu?" "Evde bir şey vardı."

Dudakları uyuşmuştu.

Bir katilin yüzünü sürgülü cam kapılara çevirdi. Graydon da insan şekline dönüşmüştü ve Bel'le usulca konuşuyordu. Üçüncü kanatlı Wyr, bir askerin sert tavrına sahip bir erkeğe dönüşmüştü, gözlerinin köşelerinden kaz ayakları yayılıyordu ve kumlu saçlarında gri çizgiler vardı.

"Burada bekle," dedi Dragos ona. Sürgülü cam kapıları açtı ve evin içine girdi.

"Paul, sen burada kal ve kadınları koru," dedi Graydon. Onaylanmayı beklemedi ve Dragos'un peşinden içeri süzüldü. Tanıdık olmayan erkek tetikte duruyor, her şeyi izliyordu.

Eva ve Linwe sahile giden patikadan fırlayıp onlara doğru koşmaya başladılar. "Ejderhayı gördük. Ne oldu?" Eva sertçe sordu. Linwe, Bel ve Giselle'in yanına koşmuştu.

Pia başını iki yana salladı. şu anda konuşamıyordu. Hâlâ titriyordu. İnanılmaz bir şekilde, Niall bütün bunlar olurken hâlâ uyuyordu.

Birkaç dakika sonra Dragos ve Graydon evden çıktılar. Dragos bir elini Pia'nın sırtına koydu. "Hiçbir şey bulamadık," dedi ona sessizce. Altın rengi bakışları endişeyle keskindi.

"Bir şey vardı," diye fısıldadı Pia. "Ne olduğunu biliyor musun?"

Kadın başını salladı. "Bir şey."

Yabancı rahat bir gülümsemeyle konuştu. "Sadece rüzgâr olabilir mi? Belki de panik yapmaya ya da 911'i aramaya gerek yoktur."

Dragos'un katil ifadesi yüzüne geri döndü, ama Pia tırnaklarını onun koluna geçirerek onu engelledi. Vücudunun tam olarak yere bastığını hissetmiyordu. Dişlerini sıkarak, "Kim olduğunu bilmiyorum ama önümüzdeki on beş yıl boyunca her gün paniğe kapılıp kocam için çığlık atmam seni hiç ilgilendirmez. Ve o her seferinde gelecek, çünkü neden biliyor musun? Birden fazla kez kaçırıldım. Vurulдум. Daha fazla. Daha fazla. Bir kereden. Vurulдум. Eğer bu senin histerik bir kadını yatıştırmak için yaptığın küçümseyici bir girişimse, hemen şimdi hayatımdan defolup gidebilirsin. Defol git."

Kadın konuştuğça, adamın yüzündeki kibirli ifade siliniyordu. Yüzü soldu. Dragos'a bakarak özür dilercesine, "Lordum..." dedi.

"Doğrudan dostuma cevap vermek yerine bana hitap etmen ikinci hatan," diye hırladı Dragos. "Pia sana gitmeni söyledi."

Adamın yüzü kaskatı kesildi. Başını eğerek geri çekildi ve uzaklaştı.

Güvertedeki tablo gerginlikle titreşiyordu: Graydon, Bel ve bebekleriyle birlikte. Linwe yayını çekmiş, bir ok yerine oturtulmuş ve güverteye doğrultulmuştu. Eva, Pia'nın bir yanında, Dragos diğeri yanında, güzeller güzeli felaket bebeği tüm bunların arasında uyurken.

Sonra, zor da olsa, Pia Eva'ya döndü. "Lütfen Niall'ı al."

"Elbette," diye mırıldandı Eva. Bebeği kucağına aldı ve onu koruyarak kucakladı.

Pia Dragos'a baktı. "Hadi evin içinde yürüyelim."

"Ben de bunu önerecektim." Graydon'a baktı. "Sen de geliyor musun?"

"Tabii ki."

Pia içeri girdi, iki adam da onu izledi. Dragos bir elini onun omzunda tutuyordu. Bu onun titremesini engellemedi, ama fiziksel bağlantı sayesinde kendini biraz daha iyi hissetti. "Bir şey hissettim," dedi. "Ne olduğunu bilmiyorum."

"Hissettiğini biliyorum," dedi Dragos. "Yatak odamız sana nasıl görünüyor? En son bıraktığın gibi mi? Her şeyi inceleyin."

Uzun ve dikkatli bir bakış attı. "İyi görünüyor. Evin diğer tarafından bir ses duydum."

"Yine de oda oda inceleyeceğiz." Sesi sakın ve güven vericiydi.

Bu, paniğini ona doğru dönebilecek kadar yatıştırdı. "Sanki..." Elini ona dokunmadan ön kolunun bir santim kadar üzerinde tuttu. "Temas kurmuyorum ama bunu hissediyor musun, her ne ise? Elimin sıcaklığını, enerjimi, adına ne dersiniz deyin."

"Evet." Bakışlarındaki katil analitik bir hal aldı.

Elini adamın kolunun üzerinden geçirdi. "Öyle bir şeydi. Sanki bir şeyin yanımdan geçip gittiğini hissettim. Bana tam olarak dokunmadı, tıpkı benim sana tam olarak dokunmadığım gibi. Ama hissettim."

"Tamam, anladım. Bir sonraki odayı kontrol edelim."

Acele etmeden evin içinde yürüdüler. İki erkek de silahlarını çekmemişti ama toplam güçleri her şeye hazır olduklarını gösteriyordu.

Ve hiçbir şey bulamadılar. Hiçbir şey. Hiçbir şey. Niall'ın çocuk odasında değil. Ne banyoda ne de diğer yatak odasında. Mutfakta da yok.

Sonunda oturma odasında durdular. Pia alnını ovuşturdu, başının ağrımaya başladığını hissediyordu. "Ne diyeceğimi bilemiyorum," dedi sonunda. "Ne hissettiğimi biliyorum. Ne duyduğumu da biliyorum."

Graydon ona, "Sana inanıyoruz, tatlım," dedi. "Burada garip şeyler oluyor."

"Döndüğümde sana anlatacaktım," diye mırıldandı Dragos. "Bel çoktan yaptı," dedi ona. "Ve düşündüm de, eğer bir şey tüm bu eşyaları hareket ettirebiliyorsa, küçük bir bebeği de kolayca hareket ettirebilir."

Dragos suratsız görünüyordu. "Anlaşıldı. Her neyse, şimdilik gitmiş gibi görünüyor. Tabii hâlâ bir şeyler hissetmiyorsan?"

Başını sallarken bakışları kanepenin yanında yerde duran kâğıda takıldı. Ensesinden yine bir ürperti geçti. "Gümbürtünün nedeni buydu," dedi. "Kitap."

"Ne demek istiyorsun?"

Kanepeye doğru yürüdü, ciltsiz kitabı aldı ve kanepedeki koltuk minderinin ortasına sıkıca yerleştirdi. "Kapıya bakmaya gittiğimde burada bırakmıştım. Koltuk minderinin üzerine bilerek koyduğumu hatırlıyorum çünkü bazen eşyalar koldan kayabiliyor ve Niall uyuduğu için sessiz olmasını istedim. Bu ciltsiz kitap tavan vantilatörünün yere düşürmesi için çok ağır ve kendi kendine koltuktan fırlamadı." Bakışlarını Dragos'unkilerle buluşturmak için kaldırdı. "Bu evde bir şey vardı. Yanımdan geçip gittiğini hissettim. Ve kitabı yere düşürdü."

Altıncı Bölüm

DRAGOS Pia'dan ciltsiz kâğıdı dikkatle aldı. Bir köşesinden tutarak burnuna götürdü. Pia'nın kokusu sayfalara sinmişti ve daha hafif bir şekilde Jocasta'nın kokusunu aldı. Evdeki her şeyi paketinden çıkarıp düzenleyenler Jocasta ve Ramone'du.

Ne kalıcı bir büyü ne de herhangi bir başka bilgi hissediyordu. Sadece ciltsiz bir kitaptı.

Kitabı Graydon'a uzattı, o da en az kendisi kadar dikkatle inceledi. Sonra iki erkek de odanın her santimetrekaresini gözden geçirdi. Hiçbir şey bulamadılar ama o ana kadar Dragos başka bir şey beklemiyordu. Yine de kontrol etmeleri önemliydi. Hiçbir bilgi hala analiz için kullanılacak veri değildi.

Onlar etrafı incelerken Pia sandalyelerden birine oturdu, öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayadı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü. Graydon Dragos'a sıkıntılı bir bakış attı, sonra başını güverteye doğru eğip sola dönerek dışarı çıkma niyetini belli etti.

Dragos Pia'nın önünde çömeldi ve onun omuzlarındaki kederli çöküşü inceledi.

Pia parmaklarının üzerinden ona baktı. "Bende TSSB var."

Dirseklerinden birini kavrayan adam başıyla onayladı. "Bu noktada başka bir şey beklemezdim."

"Aşırı tepki mi verdim? Bir araya geldiğimizden beri karşılaştığımız onca şey arasında yaşam alanımızı işgal eden bir şey olmamıştı. Bu beni tamamen korkuttu."

Hissettiği her şeyi hissetmeye ve istediği şekilde davranmaya hakkı vardı. Aşırı tepki verip vermemesi umurunda değildi ama verdiğini biliyordu. Adil ve dengeli bir şekilde davranmayı severdi. Biraz düşündükten sonra şöyle cevap verdi: "Sanmıyorum. Bilinmeyen ve anlaşılmayan bir şey evimize davetsiz geldi. Ve Paul çizgiyi aştı."

"Kim bu adam?"

Omuz silkti. "Şehir polis şefi." Ya da en azından öyleydi. Bazıları yaşlı yırtıcı Wyr şovenist tutumlar karşı

otçullardı ve Dragos'un eline fırsat geçtiğinde onu kovmak gibi bir niyeti vardı. "Şimdilik Niall'ı New York'a geri götürmeyi düşünmeni istiyorum."

Bunun üzerine başını kaldırarak ona uzun ve düzgün bir bakış attı. "Gerçekten istediğinin bu olduğundan emin misin?" diye sordu.

Kadının sorma şekli, adamın kendi sözlerini tekrar gözden geçirmesine neden oldu. Kaşlarını çatarak ellerini yumruk yaptı. Eğer New York'a dönerse, bu daha önce hiç karşılaşmadıkları kadar büyük bir ayrılık anlamına gelecekti.

Ve New York'ta kalması, kendisinin ve bebeğin güvende olacağının garantisi olmayacaktı. Onların korunmasıyla bizzat ilgilenemeyecekti. Eğer başlarına bir şey gelirse, bunu günlerce öğrenemeyecekti ve kızın gözlerindeki ifadeden bunu çoktan anlamıştı. Sadece onun da aynı sonuca varmasını bekliyordu.

"Hayır," diye hırladı. "Ya sen ve Niall Malan'la birlikte nöbetçi kulübesinde kalmaya giderseniz?"

Tek kaşını kaldırdı ve sabırla bekledi.

Bunu da düşündü. Yine, eğer başlarına bir şey gelirse, bunu saatlerce öğrenemeyecekti. "Lanet olsun" diye tısladı.

Nazıkçe, "Gerçekten istediğin şey yakınımızda ve güvende kalmamız. Şimdi sakinleşme fırsatı bulduğuma göre, tehlikede olduğumuzdan emin değilim." Bunun üzerine adam konuşmaya başladı ama kadın parmaklarını adamın dudaklarına dayadı. "Ben de olmadığımızdan emin değilim. Sonuç olarak, bebeği korumak için mümkün olan her şeyi yapmamız gerekiyor. Gözümüz sürekli onun üzerinde olduğu sürece kalmamızı öneriyorum. Eğer o güç her neyse Bel ve Gray'i atlatabildiyse, sizi bile atlatabilir. Ve bir çocuğa zarar verip vermeyeceğini bilmiyoruz, ama vermeyeceğini de bilmiyoruz. Daha fazlasını öğrenene kadar işimizi şansa bırakmayacağız."

O konuşurken Graydon ve Bel, Giselle ve Niall'ı da yanlarına alarak oturma odasına girdiler. Bel, "Yüzde yüz katılıyorum. Görünmeyenlerin onlara zarar vermeyeceğinden emin olana kadar hiçbir bebek gözetimsiz kalmamalı."

Graydon Niall'ı Dragos'a teslim ederken ekledi: "İster inanın ister inanmayın, az önce bir gelişme kaydettik. Pia herhangi bir şey hisseden bulduğumuz ilk kişi. Başka neler keşfedebileceğini görmeliyiz."

Dragos'un gözleri kısıldı. Pia gibi o da tepki modundaydı ve henüz bunun farkına varmamıştı. "İyi bir noktaya değindin." Arkadaşına baktı. "Dedektifçilik oynamaya var mısın?"

"Kesinlikle," dedi hemen. "Niall'ı koruma konusunda aşırıya kaçtığımız sürece. Tam anlamıyla nevroitik olmak istiyorum Dragos. Karşılaşabileceğimiz her türlü macera ve sorunla yüzleşmeye hazırım ama bebeğin başına bir şey gelmesi düşüncesine katlanamam."

Çiftleştiklerinden beri güvenlik konusunda pek çok tartışma yapmışlardı ve Pia akliselimin sesi olmuştu. Aksi takdirde Dragos her an Pia'nın etrafını yarım düzine korumayla sarardı. Pia'nın ona aşırıya kaçması için izin vermiş olması Dragos'u büyük bir memnuniyetle dolduruyordu.

"Tam anlamıyla nevroitik," dedi sert bir gülümsemeyle.

DÖRT, seçenekleri tartışmak için oturma odasına yerleşti. Sonunda, Pia ve Dragos ne zaman araştırma yapmak isterlerse, Bel ve Graydon'ın bebekleri yanlarında tutabileceklerine karar verdiler. Bel'in Elf hizmetkârları, ne işe yarayacaksa yarasan, mülklerinin çevresinde sürekli nöbet tutacaklardı. Eva ve Linwe de her iki bebeği sürekli gözetim altında tutmak için vardiyalı olarak çalışabilirdi.

Onlar tartışmanın ortasındayken Tiago ve Niniane geldi. Herkesi selamladıktan ve güncel olaylar hakkında bilgi aldıktan sonra bebekleri korumaya yardım etmeyi teklif ettiler. Sonunda Pia bile isteseler daha güçlü ya da yetenekli bir bebek bakıcısı ekibi bulamayacaklarını kabul etmek zorunda kaldı.

Onlar strateji geliştirirken Eva ve Linwe, Pia yardım istediğinde Dragos'un diğerlerinin yanına bıraktığı köpeği almak için ayrıldılar. Kadınlar döndüğünde Skeeter Dragos'a doğru fırladı ve bacağına yaslandı.

Linwe gülümseyerek, "Bir köpek aldığına inanamıyorum," dedi. "Hiç sana göre değil."

"Biliyorum, değil mi?" Niniane haykırdı. "Ben de inanmadım."

Dragos bunu bir *kez daha* şiddetle inkâr etmek için ağzını açtığı anda, Pia'nın yüz ifadesinde dans eden neşeyi bir anlığına yakaladı. Pia'nın kahkahalara geri dönmesi Dragos'un gözlerini devirmesine neden oldu ama cevap vermemeye karar verdi.

Bunun yerine telepatik olarak Graydon'a, *Pia ona bakması için tam zamanlı birini tutmama izin vermiyor*, dedi.

Gryphon'un ifadesi bastırılmış bir eğlenceyle doluydu. *Vermeyecek mi?*

Öfkeyle baktı. *Canlı atıştırma lık lara bakmaya izin verecek türden bir yaşam tarzım yok.*

Bu aslında mükemmel bir nokta, diye kabul etti Graydon. *Onu zaten bir kez geride bırakmak zorunda kaldın. Belki de evde kalmaya ihtiyacı vardır.*

Lütfen onun için bir köpek bakıcısı tutun. 7/24 müsait olacak birini. Durakladı. *Köpekleri seviyor olmalı l ar. Bence onu evlat edinmeye açık olmalı l ar.*

Graydon büyük bir eliyle yüzünü kapattı. *Bana yardım et, Dragos. Bunun Skeeter'a tam zamanlı bakması için birini tutmaktan ne farkı var?*

Gözleri kısıldı. Kendisine gülünmesinden hoşlanmamıştı. *Belli ki bu konuda bir gerilla kampanyası planlamam gerekiyor. Her şey terminolojideki bir farkla ilgili. Profesyoneller her zaman köpek bakıcısı tutarlar. Eminim Pia bile buna itiraz edemez. Yavaş yavaş, belki ara sıra köpek bakıcısının evinde kalabilir. Geniş omuzlarından birini huzursuzca döndürdü. O zaman onu daha sık misafir ederiz.*

Bunu söylemekten nefret ediyorum ama bunun yeterince gerilla olacağını sanmıyorum. Senin geldiğini bir mil öteden görecektir. Diğer erkek başını salladı. Jocasta ve Ramone'den sen evde yokken ona göz kulak olmalarını istesen çok daha kolay olurdu.

Dragos nefesinin altından hırladı. Köpek eve girdiğinden beri endişe ve stres kokuyordu. Bir elini Skeeter'ın başına koyan Dragos sessizce, "Sakin ol," dedi.

Komut etkisini gösterdiğinde, Skeeter ona sevgiyle baktı ve başını dizine yasladı.

Bu etkileşim dikkatlerden kaçmadı. "Şuna bakın," diye haykırdı Niniane. "Aryal haklıydı, onunla gerçekten çok iyi anlaşıyorsun."

Dragos kuru bir sesle, "Şu anda ben onun Xanax'ıyım," diye cevap verdi. "Bu hiç kimse için uzun vadede geçerli bir durum değil."

"Şimdilik işe yarıyor," dedi Pia. "Ve düşünmemiz gereken daha acil şeyler var."

Haklıydı ve sohbet devam etti. Diğerleri oyalandı ve bir araya gelmeyeli uzun zaman olduğu için Pia ve Dragos onları akşam yemeğine davet etti. Arkadaşlarla ve eski yoldaşlarla rahatlamak güzeldi.

Dragos'un gözünde, Niniane kendini her konuya vermesine ve sık sık gülmesine rağmen, sanki cam gibi kırılabilir miş gibi bir kırılmalık taşıyordu ve Tiago neredeyse hiç durmadan onu izliyordu. Önlerinde zor kararlar vardı.

Eğer Rhyacia'ya yerleşmeyi seçerlerse, Tiago'nun Paul'ün yerine şehirdeki polis gücünün başına geçmek isteyip istemeyeceğini merak etti. Bu fikir hoşuna gitmişti. Çok hoşuna gitmişti ama Pia'nın da daha önce belirttiği gibi, insanlar hayatlarını ona göre düzenlemek zorunda değillerdi. Yine de, hoş karşılanabileceği bir durum ortaya çıkarsa bunu dile getirmeye hazırды.

Akşam yemeğinde grup önümüzdeki birkaç gün için bir program kararlaştırdı. Beklenmedik bir şey olmadığı sürece, Pia ve Dragos Niall'ı sabahları Graydon ve Bel'e götürüp görünmeyenleri araştıracaklardı.

Neyi ortaya çıkarabileceklerini bilmedikleri için çok önceden plan yapmak imkânsızdı. Başlangıç olarak, eşyaların taşındığı yerlerin izini süreceklerdi. Dragos ayrıca konser salonunun inşaat alanını da kontrol etmek istiyordu, ancak kimse bu iki olayın birbiriyle bağlantılı olup olmadığını bilmiyordu.

Herkes iyi geceler dileyip ayrıldıktan ve Jocasta ile Ramone akşam için temizlik yapmaya geldikten sonra Dragos Niall'ı tekrar omzuna yerleştirdi, Pia'nın elini tuttu ve onu sahile doğru götürdü.

Gün batımı suda ve gökyüzünde muhteşem bir renk cümbüşü yaratıyordu. Niall silkinip kendine geldi, Wyr formuna büründü ve toynaklarını tekmeleyip kumdaki taşlara vurarak kumsaldan aşağıya indi. Skeeter, Niall'ın şekil değiştirmesine çoktan alışmıştı ve coşkuyla havlayarak bebeği kovaladı.

Niall boynuzunun ucunu köpeğe doğrultmak için döndüğünde, Dragos araya girdi. "*Niall*," dedi tartışmaya yer bırakmayan bir ses tonuyla. "*Yapma*."

Niall tereddüt etti. Kuyruğunu sallayarak babasına baktı, bu sırada narin burun deliklerinden birinden duman çıkıyordu. Küçük pisliğin gözlerinde öyle değerlendirici bir bakış vardı ki Dragos gülmek için ciddi bir savaş verdi.

"Sana meydan okuyacak..." diye mırıldandı Pia. Kendi kahkahasını tutma çabası yüzünden teni kızarmıştı. "Yıllarca ve yıllarca meydan okuyacağını tahmin ediyorum."

"Biliyorum," diye mırıldandı cevap olarak. Daha yüksek sesle tekrarladı, "Köpeği bıçaklamayın."

Niall başını savurarak ve zıplayarak irade yarışından ayrıldı.

Dragos bebek yorulup insan formuna geri dönene kadar bekledi. Sonra nazikçe, "Onu bağlamak hakkında tekrar konuşmalıyız," dedi.

Bu konu üzerinde daha önce de dönüp dolaşmışlardı. Bazen Wyr'ler çok güçlü ve tehlikeli bir çocuk yetiştirme zorluğuyla karşı karşıya kaldıklarında, çocuğu kendini kontrol edebilecek kadar büyüyene kadar insan formunda tutacak bir bağlama yapmak zorunda kalırlardı. Bu taktik genellikle aslan Wyr'ler ya da şiddete meyilli olabilecek diğer yırtıcılar üzerinde kullanılırdı.

Yüz ifadesi karardı. "Bu fikirden nefret ediyorum."

"Ben de nefret ediyorum. Ama o çok iradeli ve kaotik. Eğer onu en azından bazen bağlamazsak, günün birinde yanlış zamanda şekil değiştirecek ve Wyr formu artık bir sır olmaktan çıkacak." Durakladı. "İkinizi de burada daha iyi koruyabilirim ama açığa çıkma tehlikesi hâlâ çok gerçek. Rhyacia'da yeni bir toplum yaratmaya karar verdiğimiz anda, bu tehlikenin var olmasına izin verdik. Bu tehlikeyi bertaraf edebilmemizin tek yolu, buraya kendi başımıza yaşamaya gelmemizdi. Ve bu tür bir izolasyon hiçbirimiz için gerçek bir hayat sunmazdı."

"Hayır, biliyorum." Bir avuç kum aldı ve parmaklarının arasından süzülmesine izin verdi. "Bu durum Liam'la hiç gündeme gelmedi. O çok..."

"Sanırım aradığınız kelime mantıklı."

Güldü. "Belki de öyledir. Ayrıca, onun ejderha formunu bir sır olarak saklamamıza gerek yoktu. Herkes bir ejderha oğlunuz olmasını bekliyordu. Ve o zaman bile, tatile gittiğimizde evden çıkıp maceraya atılmaya karar verdiği zamanki gibi sorunlarla karşılaştık."

"Kesinlikle." Onu dikkatle izleyerek, "Bunu bebek bezi takmak gibi düşünün. Niall'ın altını zaten bezliyoruz, böylece her yere işemiyor ya da sıçmıyor. Kendini yeterince kontrol edebildiği zaman bez kullanmayı bırakacağız. Dışkılamaya devam edecek ama bunu yapması gereken yerde ve zamanda yapacak."

"Ve bazen bezini çıkarabilir miyiz?"

Başıyla onayladı. "Wyr formuna dönüşmesine izin verecek kadar güvenli bir yerde olduğunda, örneğin sahilin bu kısmında olduğu gibi, bağları çıkarabiliriz. Hâlâ koşma ve keşfetme özgürlüğüne sahip olacak, sadece

bizim şartlarımızda olacak, onun değil. Bunu ona öz disiplini öğretmek için bir araç olarak kullanabiliriz."

Burnunun kenarını sıktı. "Bu şekilde düşünersek, başka bir seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum."

"Bence yok."

"Pekâlâ." Onun için zor bir taviz olduğu açıktı, ama bebeğin güvenliği her şeyden önce gelmeliydi ve Niall erken şekil değiştirmeye yatkın olduğunu gösterir göstermez, başka bir seçenekleri kalmamıştı.

Pia'yı bacaklarının arasına çekti ve kollarını ona doladı. Bebeği kucağına alan Pia, Niall'ın göğsüne yaslandı ve güneşin ufukta kayboluşunu izlediler. Köpek kumun üzerine yerleşti ve onun kalçasına yaslandı.

Dudaklarını kızın kulağının kıvrımına bastırarak, "Paul hakkında" dedi.

Kız kıpırdanarak rahatsız bir şekilde, "Ona gerçekten çok yüklandım.

Özür dilerim."

"Olmanı istediğim son şey bu. Evet, ona kızdın ama uygunsuz davrandı. Kimse benim arkadaşşıma uygunsuz davranamaz ve bu yanına kâr kalmaz. Eğer sen yapmasaydın, ben yapardım. Her neyse, konuşmak istediğim konu bu değil."

"Tamam," dedi, sesi temkinli bir hal almıştı. "Peki ya Paul?"

Adam yanağını onun saçlarına yasladı. "Bir zamanlar Güney Carolina'daki Folly Plajı'nda tanıştığım kadının bu öğleden sonra senin yaptığını yapabileceğini sanmıyorum."

Kadın kıkırdadı. "Sahilde avladığın kadından bahsediyorsun."

Bir elini sallayarak bunu geçiştirdi. "Anlambilim. Burada önemli bir noktaya değiniyorum. Ben Paul'e cevap vermeye başladığımda sen beni durdurup araya girdin ve ona hak ettiği dersi verdin. Sahilde tanıştığım kadının ağzı öyle bir laf yapıyordu ki inanamazdım. Alıngan, seksi ve sonsuz derecede büyüleyiciydi. Ama bugün senin bu kadar zahmetsizce yaptığın şeyi yapabilecek kapasitede olduğunu sanmıyorum. Bazen sana baktığımda, hala kendinden şüphe ettiğini görebiliyorum. Her şeyi fazla düşünüyor ve doğru şeyi yapıp yapmadığın konusunda sürekli endişeleniyorsun."

"Haklısın," diye mırıldandı. "Haklıyım."

"Bir yandan da vicdan sahibi olduğunuzu gösteriyor." Kollarını sıktı. "Ama öte yandan, keşke benim sana güvendiğim gibi sen de kendine güvenebilsen. Keşke benim görebildiğim gibi sen de ne kadar büyüdüğünü görebilseydin. Sen

Çoğu zaman doğru şeyi yaparsınız ve yapamadığınızda da rota düzeltmesi yapıp tekrar yola koyulabilecek kadar akıcı birisinizdir. Elinizde bir şey var. Bu sadece ahlaki bir pusula değil, gerçi o da var. Zor koşullarda yolunuzu bulma becerisine sahipsiniz ama bu aynı zamanda komuta etme, sınırlar koyma ve geri çekilmesi gerektiğinde birini geri çekme becerisidir. Buna daha fazla güvendiğinizi görmek isterim. Sen sandığından daha güçlü ve yeteneklisin ve ben sana büyük saygı duyuyorum."

Adam konuşmasını bitirdiğinde, kız o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, adam yanlış bir şey söyleyip söylemediğini merak etmeye başlamıştı ki, kız fısıldayarak, "Bunu söylediğin için teşekkür ederim. Benim için anlamı çok büyük."

"Bunu alınganlık olsun diye söylemedim." Dokunaklı anların hayranı değildi. "Gördüğüm kadarıyla sana gerçeği söylüyorum." Kıpırdandı. "Eve dönmeye hazır mısın?"

"Evet."

Kolları dolu olduğu için onu zahmetsizce kaldırdı ve ayağa kaldırdı. Birkaç dakika içinde eve geri adım atmışlardı. Oturma odasında Eva kanepelerden birine uzanmış, Pia'nın kitaplarından birini okuyordu.

Skeeter'ın ardından Dragos mutfığa girerek buzluktan artık fileminyonu çıkardı. Tezgâhta durup yemeğini yerken, diğer odada konuşan kadınları dinledi.

Pia: "Bu gece Niall'ı izlemenin senin için sorun olmayacağından emin misin?"

Eva: "Bininci kez söylüyorum, evet. Zerre kadar uykum yok. Bugün tek yaptığım bir ejderhanın üzerinde sihirli halıya binmekti, ki bu benim için Six Flags'e gitmek gibi bir şey. Sonra en iyi arkadaşım bana bir randevu ayarladı ve inanamayacağınız kadar şımarık bir kıcı olan muhteşem bir kadınla yüzmeye gittim."

Pia güldü. "Bu kadar iyi vakit geçirdiğine sevindim."

Eva: "Ondan sonra, aynı muhteşem kadınla bir köpeği almak için yürüyüşe çıktım - ve bu çok tatlıydı, başka bir randevu gibiydi - ve sonra onunla akşam yemeği yedim. Senin koruman olarak görev yapmanın bazı zor anları oldu ama bugün çalışmadım bile. Üzülmeyi bırak."

Pia: "Elimde değil. Gözlerini ondan ayırmayacak mısın?"

Eva: "Daha da iyisini yapacağım. Onunla birlikte olduğum süre boyunca onu göğsümde tutacağım. O küçük bebek çok şımaracak. Onu kucağıma alacağım."

onunla birlikte olmadığın süre boyunca. Bu nasıl?"

Dragos onaylayarak dinlerken biftekten birkaç ısırık aldı. Bu küçük bebek mantıklı olmak için çok küçüktü. Çok şımartılmalıydı.

Önünde kamburunu çıkarmış oturan Skeeter'ı gördü, iri kara gözleri yalvarıyordu. Gerçekten de köpek oldukça çirkindi. Sivri dişli bir yüzü vardı ve Pia gözlerinin etrafındaki tüyleri kesmemişti. Yer yer dalgalı ve kıvrıkcıktı, kahverengiydi ve gözlerinin üzerinden sarkıyordu.

Dragos, Pia'nın Skeeter'ın evlatlık olduğunu söylediğini hatırladı. Köpeğin ne kadar zor bir hayat yaşadığını kim bilebilirdi ve o kısa hayatın büyük bir kısmı çoktan sona ermişti. Hiç fileminyon yemiş miydi?

Dragos biftekten bir parça kesip köpeğe uzatırken, "Bu çok uygunsuz," diye mırıldandı. "Ve bu senden hoşlandığım anlamına gelmiyor."

Skeeter'ın gözlerinde şaşkınlık okunuyordu. Bir hamle yapıp içine çekti ve bifték Dragos'un parmaklarının arasından kayboldu.

Tanrı aşkına. Köpek, Dragos az önce aya asılmış gibi görünüyordu, hem de aptal bir et parçası için. Dragos inanılmaz uzun yaşamı boyunca kaç kez sığır eti yediğini sayamıyordu. Bu acınası bir durumdu. Bir parça daha kesti ve köpeğe yedirdi, sonra bir tane daha.

Hafif bir ses bakışlarını kaldırmasına neden oldu. Pia şaşkınlıkla baktı.

"Bunun hiçbir anlamı yok," diye homurdandı. "Sadece reddedilen atıştırmağı besliyorum."

Kadın başını salladı. Kutsal tanrılar, gözleri yaşlarla doldu. "Bana aldırmayın." Sesi titriyordu. "Doğum yaptığımdan beri ne kadar duygusal olduğumu biliyorsun. Şimdi hızlıca bir duş alacağım."

"Güzel," dedi muhtemelen y a p m a s ı gerekenden daha fazla vurguyla. Belki bu ona sakinleşmesi için bir şans verirdi.

Kadın koridorda gözden kayboldu ve o yaşadığı sürece kadınları asla anlayamayacaktı.

Yarısı kıkırdak olan bir lokma et daha kalmıştı. Dragos onu ağzına götürme düşüncesiyle alay etti. Ama köpek çenesini Dragos'un dizine dayamıştı ve her an ölecekmiş gibi görünüyordu. Son lokmayı da Skeeter'a yedirdi.

Yatak odasına giderken durdu ve Eva'ya, "En ufak bir uykun gelirse bana haber ver, ben nöbet tutarım," dedi.

Eva kanepeye yarı uzanmış, göğsünde yatan bebeğin sırtını sıvazlıyordu. "Elbette."

Belki de aşırıya kaçmıştı. Görünmeyenler hakkında duyduğu tüm hikâyelerde, hiçbiri kimseye gerçekten zarar vermeyi içermiyordu. Yerleşimde başka çocuklar da vardı ve hiçbiri kaçırılmamıştı. Ama Dragos aşırı öldürmenin büyük bir hayranıydı. Bir şeylerin olması ve sonrasında bunu önlemek için daha fazlasını yapıp yapamayacaklarını düşünerek acı çekmelerindense aşırıya kaçmak daha iyiydi.

Koridordan geçerek ana süite doğru yürüdü. Pia hâlâ duş alıyordu. Giysilerini çıkarıp ona katıldı. Duş kabini genişti ve traverten mermerle kaplıydı, tavandan sarkan büyük boy, kare bir yağmur duşu başlığı vardı.

Su, yuvarlak kalçalarında ve zarif, keman şeklindeki sırtında parlıyordu. Saçlarını sabunluyordu ve omzunun üzerinden ona gülümsemek için durakladı. Onunki ateşli bir doğaydı ve arzu damarlarında yanarak sikini sertleştirdi.

Kadının ellerini kenara iterek şampuanı saçlarında gezdirme görevini üstlendi ve parmaklarının sabunlu saçlarda ıslak bir şekilde kaymasından zevk aldı. Kafa derisine masaj yapmaya başladığında inledi ve kendini desteklemek için bir elini duvara koydu. "Bu çok iyi hissettiriyor."

Adamın ağzının bir köşesi kalktı. "Bana da öyle geliyor."

Saçlarını yıkamayı bitirdi ve omuzlarına, sırtına ve göğüslerine geçti. Emzirdiği ve sık sık şişip ağrıdıkları için bunlara çok dikkat etti. Şişmiş meme uçlarını okşadı ve parmaklarını yumuşak yuvarlak kürelerin altındaki kıvrım boyunca gezdirdi, vücudunda aşağı doğru ilerlerken yüz ifadesini izledi.

Adam bacaklarının arasına ulaştığında, kadın nefesini tuttu ve duvara yaslandı. "Sen bunu yaparken ayakta durabilir miyim bilmiyorum."

"Hadi öğrenelim," diye mırıldandı.

Kadın suyla kirpiklerinin arasından ona baktı. "Geçen sefer kendimi yerde bulmuştum."

"Bakalım ne kadar dayanabileceksin." Duşta seks yapmayı seviyordu ve prefabriklerinde ikisini de alacak kadar büyük bir duş olmasını sağlamıştı.

Birlikte hareket eden vücutlarının sıcak ve ıslak kayışını seviyordu, sırlıklam olmuş ve zevk içinde kaybolmuşken onun görünüşünü seviyordu.

"Daha iyi bir fikrim var," dedi boğuk bir sesle.

Önünde dizlerinin üzerine çöktü ve adam bunun nereye gideceğini biliyordu. Beklenti onu bir başak gibi sertleştirdi. Kadın elini havaya kaldırdı ve adam avucuna sıvı sabun fişkırtarak onun dile getirilmemiş isteğini yerine getirdi.

Ereksiyonunu kavrayarak sabunu her tarafına ve altındaki testislerinin sıkı kesesine sürdü. Parmaklarını sıkarak onu pompaladı ve dokunuşunun baskısı ve zekâsı onu hızla doruk noktasına getirdi.

Ellerini çekmek için bileklerini kavradı ve tıslayarak, "Hayır, yapma. Bu kadar çabuk bitmesini istemiyorum."

Kendisine aldığı bu erteleme çok kısa sürdü. Kadın öne doğru eğilip onu ağzına aldığı anda, adam uçuşunun kenarından zorlukla geri çekilmişti. Çok sıcak, çok ıslak, çok sıkı.

"Saksocu!" diye küfretti.

Kahkahalarla patlayan kadın ona olan hakimiyetini kaybetti. Sırtarak dizlerinin üzerine çökme fırsatını yakaladı. Oturur pozisyona geçerek onu kucağına tırmanmaya teşvik etti ve o da muhteşem bacaklarından birini onunkinin üzerinden geçirerek üzerine çıktı.

İşte bu, istediği buydu. Ciddileşerek onu parmakladı ve yüz ifadesinin ihtiyaçla yoğunlaşmasını izledi. "Şimdi içeri gel," diye nefes nefese kaldı.

"Ne istersen, sevgilim," diye mırıldandı.

Adam kalçalarını tutarken kadın adamın sikini yerleştirdi ve kadın adamın üzerine doğru gevşediğinde adam kadının içine girdi ve tam olarak oturdu. Tam olarak doğru ritmi buldular.

Kadın sıktı, adam pompaladı, kadın kollarını adamın boynuna doladı ve yapıştı, adam kadının esneyen gövdesini kavradı ve daha sert soktu. Yağmur duşu üzerlerine su döküyor, gün içindeki her şeyi, daha önce adını haykırdığı ve tüm dünyasının durduğu andaki stres ve endişeyi yıkıyordu.

Onu çok sert sıktı, göğsüne bastırdı, böylece nefesi kesildi ve yaptığını bilmesine rağmen duramadı. Sonra doruğa ulaştı, vücudunu titreten volkanik bir fişkırtma. Zonklayan zevk boyunca esneyerek başını kaldırdı, gözleri kapalıydı ve suyun gözyaşı gibi yüzüne dökülmesine izin verdi.

Onu seviyordu, onu seviyordu ama bunun ne anlama geldiğini bildiğinden hiçbir zaman tam olarak emin olamamıştı. Aşk neydi ki zaten?

Tek bildiği onun kendisine gün be gün öğrettikleriydi.

Onun için aşk, bunun gibi anların bir koleksiyonuydu.

Bir ipe dizilmiş parlak inciler gibi.

YEDİNCİ Bölüm

NIALL beş saat sonra uyandı. Pia onu beslerken, Dragos Eva'yı biraz dinlenmesi için kulübesine geri gönderdi. Bebeğin iştahı kapandıktan ve tekrar uykuya daldıktan sonra Dragos onu göğsüne yatırdı ve gecenin geri kalanında nöbet tuttu.

Sabah erkenden, hava hâlâ serin ve nispeten sessizken yola çıktılar. Dragos, Pia'nın en azından biraz koruma giymesinde ısrar etti. Pia homurdandığında ona sert bir bakış attı.

"Araştırdığımızda ne bulacağımızı biliyor muyuz?" Pia gözlerini kıstı. "Hayır."

"Kesinlikle. Bilmiyoruz. Bu yüzden araştırmaya gidiyoruz. Tehlikeli bir şeyle karşılaşma ihtimalimiz var mı?"

"Muhtemelen karşılaşmayız, biliyorsunuz. Biz burayı geliştirmeye karar vermeden önce tüm bu alan araştırıldı."

Dragos bir şeye karar verdiğinde, sabrı acımasız olabiliyordu. Üsteledi. "Bölge araştırıldığında mühendisler görünmeyenler hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Yani tehlikeli bir şey bulma ihtimalimiz var mı?"

"Tamam." Gözleri parladı. "Bulma ihtimalimiz var."

"Eğer kendimizi abartılı bir şekilde şımartacaksak, bu şımarıklığın bir kısmının sana doğru yayıldığını görmek istiyorum," dedi.

Sonunda, onun da onayıyla, deri tayt ve gövdesini koruyan yarım zırh giymeye karar verdi. Adam kılıcını sırtına bağladı, o da bir yay ve oklarla dolu bir sadakla silahlanmayı seçti. Kullanırken kendini en rahat hissettiği silah buydu. Kılıç kullanma becerisi en iyi ihtimalle kayıtsızdı ve herhangi bir tuhaf nedenden ötürü göğüs göğüse bir çatışmaya girerlerse, araya girerek daha fazla zarar verebilirdi. Dragos dövüştüğünde durdurulamaz bir juggernaut'tu. Onun en iyi katkısı nişancılığının isabetliliği idi.

Köpeği Jocasta ve Ramone'ye bıraktılar. Pia Niall için anne sütü pompalamıştı, bu yüzden bebeği Graydon ve Bel'e bıraktıklarında

önlerinde kesintisiz birkaç saat vardı.

Önce konser salonunun bulunduğu alanı kontrol etmek istedi, bu yüzden oraya yöneldiler. İnşaat birkaç farklı yerde çoktan başlamıştı, ancak inşaat tozu henüz çok rahatsız edici hale gelmemişti. Şantiyeye vardıklarında Dragos ustabaşını buldu ve daha önce neleri test ettiklerine dair bir dizi soru sordu.

Adam çok titiz *davranıyordu*, ama Pia'ya göre konuşmanın tamamı *laf* kalabalığından ibaretti, o da yeniden inşa ettikleri binanın iskeletini incelemeye koyuldu. Çok uzağa gitmedi, Dragos onu hep görüş alanında tutuyordu, ama seslerinin arka plana karışması için yeterince uzaklaştı.

Sıcak güneş ışığı açıkta kalan kollarına ve yüzüne iyi geliyordu ve sudan gelen esinti ferahlatıcı bir his veriyordu. Duyularını sonuna kadar açarak kırışleri, tepesindeki bulutsuz mavi gökyüzünü ve inşaat malzemeleri ve aletlerle dolu ham zemini inceledi.

Dragos nihayet ona katıldığında, "Bir şey hissediyor musun?" diye sordu. Kadın omuz silkti ve başını salladı. "Burası çok güzel. Peki ya sen?"

Gökyüzüne baktı. Dragos şimdiye kadar tanıştığı, doğrudan güneşe bakabilen tek kişiydi. "Burada bir şey var," dedi sonunda. "Bu bir ley hattına ya da Sedona'da bulabileceğiniz türden bir enerji girdabına benzer bir his. Beni ilk başta buraya çeken de buydu; bir de konser salonunun şehrin ve limanın en iyi manzaralarından bazılarına sahip olacak şekilde konumlandırılmış olması."

"Ama bunların hiçbirisi inşaatla ilgili bir soruna yol açmamalı, değil mi?" dedi.

"Doğru. Eğer Dünya'da olsaydık, burada temelleri inşa etmek için gittiğimizden daha derinde, yeraltında neler olabileceğine dair bazı görüntüler elde etmek için teknolojiyi kullanabilirdik. Arkeologların kazı yapmaya gerek kalmadan İtalya'da gömülü bir Roma şehrinin tamamının haritasını çıkarmak için kullandıkları gelişmiş yer radar sistemi (ground penetrating radar system-GPR) diye bir şey var. Bunu burada kullanmayı çok isterim."

Çoğu zaman duymazdan gelse de onun inekçe konuşmasına bayılıyordu. "Çok seksisin," dedi ona.

"Bu konuşmaya bir şey kattı mı?" diye sorarken bile yüzünde erkeksi bir sırıtma belirdi.

Bir omzunu kaldırarak, "*Benim sohbetime* bir şey katıyor," diye mırıldandı.

Adamın bakışlarındaki cinsel farkındalık derinleşti. Adam bir adım daha yaklaştığında, kadın öpülmek üzere olduğunu anladı. *Yippee ki-yay.*

Yanından bir şey geçti.

Ensesindeki tüyler diken diken oldu. Dönüp baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Hiçbir şey yoktu... Vardı....

Yanından geçen uzun boylu bir figürün belli belirsiz, şeffaf hatları vardı. Akıcı bir zarafetin, kendisine bakmak için dönen zarif, insan dışı bir yüzün, arkasından gelen büyük kıvrımlı bir şeklin ve ışıltılı gözlerin kısa süreli bir izlenimini edindi.

"Bunu gördün mü?"

Dragos kaslı kollarından birini esneterek kılıcını kınından çıkardı. "Hayır. Nedir o?"

Konser salonunun iskeleti sıralandı. Büyük bir esneme sesiyle çöktü.

Figür ortadan kaybolmuştu. Ağzı açık bir şekilde enkaza, sonra da Dragos'a baktı. "Muhteşemdi."

Kılıcını bir şeyi ikiye ayırmak istercesine kavrayan adam dişlerinin arasından hırladı: "*Neydi o?*"

O mükemmel bir ölüm makinesiydi. Savaşmaya hazırlandığında ondan daha barbar ya da görkemli bir şey yoktu ama vuracak hiçbir şeyi ve savaşıacak kimsesi yoktu. Kadın başını salladı. "Kılıcını bir kenara bıraksan iyi olur, çünkü artık yok."

Kaşlarını çatarak kılıcını tekrar kınına soktu. "Tarif et."

"Zar zor bir anlığına görebildim," dedi ona. "Saydamdı, tıpkı bir televizyon programında hayaletin görünmesini beklediğiniz gibi." Kulağa kötü geliyordu ve doğru kelimeleri bulmakta zorlanırken kaşlarını çatı. "Senin kadar uzundu, sadece daha inceydi ve ıslıl ıslıl gözleri vardı. Ve sanırım... sanırım kanatları vardı. Dragos, burada ilk düşündüğümüz gibi yalnız olduğumuzu sanmıyorum."

İnşaat ekibinin ustabaşı koşarak geldi. Çok üzgün görünüyordu. "Lordum, bunun tekrar olmasına çok üzüldüm. Neyi yanlış yaptığımızı bilmiyorum - aklımıza gelen her şeyi denedik -"

Dragos ona, "İnşaata durduracaksın," dedi.

Adam kekeleydi, "Elbette, eğer en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsan-"

Dragos yine sözünü kesti. "Bunun yerine, bu alanı temizlemenizi ve kazmaya başlamanızı istiyorum. Burada bir şey inşa etmemizi istemiyor gibi görünüyor ve bu alanın altında bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Evet lordum. Sanırım bu öğleden sonra kazmaya başlamak için yeterince temizleyebiliriz."

Bundan sonra yerleşimin geri kalanını gezdiler, raporların olayların meydana geldiğini gösterdiği her alanı incelediler, ancak başka bir şey keşfetmediler. Sonunda Graydon ve Bel'in evine döndüler.

Tiago ve Niniane bebek bakıcılığı görevini üstlenmişlerdi ve altı kişi toplandıktan sonra Dragos ve Pia olanları diğerlerine anlattılar. "Aranızda böyle bir yaratık duyan var mı?" Dragos sordu. "Ve neden onu görebilen tek kişi Pia?"

Bel öne doğru eğildi, güzel yüzü hayranlıkla parlıyordu. "Bunu henüz bilmiyorsunuz," dedi. "Kesin olarak bildiğimiz tek şey, onu *ilk* görenin Pia olduğu."

"Yeterince adil," diye homurdandı. "Ama burada pek çok deneyimli büyü kullanıcısı var ve bunlardan birkaçı anomalileri araştırıyor."

"Doğru," diye mırıldandı Elf, spekülatif bakışları Pia'nın üzerindeydi. Düşünceli bir tavırla tırnağıyla ön dişlerinden birine dokundu.

Dragos, "Görünüşe göre ben de çok deneyimli bir büyü kullanıcısıyım," diye belirtti. "Ben de Pia'yla aynı yerdeydim ve hiçbir şey görmedim."

Bel'in bakışları Pia'dan ejderhaya kaydı. "Senin de çok iyi bildiğin gibi her büyü aynı değildir. Gücünün doruğunda olduğundan hiç şüphem yok ama sen bir Elf değilsin, ben de ateş üfleyemiyorum. Ve ikimiz de Tiago gibi bir fırtınayı çağıramayız. Yaratığı görebilen tek kişi Pia olmayabilir. Ama bu *hepimizin* görebileceği anlamına gelmez. Bunun evinizde bir şey olduğu hissiyle bağlantılı olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Aman Tanrım." Pia iki olayı yeniden düşündü. "Evet, sanırım öyle."

"Neden onu dün değil de bugün gördüğünü düşünüyorsun?"

Omuzlarını silkerek kaldırdı. "Bu sabah çok daha çabuk tepki verdim. Belki de doğru zamanda doğru yere baktım? Belki de dışarıda olması ve güneşin parlaması yardımcı olmuştur? Yatak odamızda olduğundan çok daha parlaktı. Bunların hepsi spekülasyon tabii ki. Sizin tahmininiz de benimki kadar iyi."

Tiago, "Onlardan sadece bir tane olmayabilir. Daha fazlası da olabilir."

Graydon alt dudağını sıktı. Kızı kucağında dinleniyordu, minik gül goncası ağzı açıktı ve ara sıra horlarken hafif bir gıcırtı çıkarıyordu. "Neden eşyaların yerini değiştiriyor ve inşaat alanını çökertiyorlar? Yoksa onlar mı -Dikkatimizi çekmeye mi çalışıyorlar, yoksa kediler gibi zevk için bir şeyleri deviriyorlar mı? Eğer dikkatimizi çekmek istiyorlarsa, bunu başardılar. Ama ne söylemeye çalışıyorlar?"

"Bu, binanın çökmesine neden olanların onlar olduğunu varsayıyor ve bunu da bilmiyoruz. Kimliğini belirlemeye çalışmaya geri dönelim," diye önerdi Dragos. "Bu bize nedeni hakkında bir fikir verebilir. Nedir o?"

Niniane yere uzanmış, Niall'ın tombul parmaklarıyla oynarken yan tarafına kıvrılmıştı. Hüzünlü bir ifadeyle, "Bir meleğe benziyor," dedi. Herkes ona bakmak için sustuğunda, yüz ifadesi utangaç bir hal aldı. "Ya da en azından, bir meleğin nasıl görünebileceğini hayal ettiğim gibi geliyor."

Bel'in gülümsemesi derinleşti. "Kadim Elf ilminde, seraph adı verilen ve tam olarak bu dünyaya ait olmayan yaratıklar vardır. Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam'da anlatılan meleksi varlıkların kökeninin onlar olduğuna inanıyoruz. Şahsen ben hiç görmedim."

Dragos'un gözleri kısıldı. "*Bu dünyadan değil* derken ne demek istiyorsun? Göremediğim, duyamadığım, dokunamadığım, tadamadığım ya da öldüremediğim hiçbir şeyin sesini pek umursamam."

Bir zamanlar Beluviel Dragos'tan nefret eder ve korkardı, zira Dragos ve Elfler'in uzun ve hırçın bir geçmişi vardı, ama şimdi ona içten bir sevgiyle dolu bir bakış atıyordu, Pia buna yemin edebilirdi. "Tabii ki bilmiyorsun. Büyük Canavar maddi dünyaya çok bağlı."

Pia birdenbire, "Bütün Öteki diyarlar Dünya'dan başka bir boyutta ve hepsi de çapraz geçitlerle birbirine bağlı. Ya bu seraphlar bizim yaşadığımız boyutlarla çakışmaya çok yaklaşan başka bir boyuttaysa? Çoklu bir evrende yaşadığımızı zaten biliyoruz. Dünya Rhyacia, Adriyel ya da Ys ile aynı yerde değil. O halde bu mantıkla, Seraph'ın başka bir komşu düzlemde var olması mümkün değil mi?"

"Başımı ağrıtıyorsun," dedi Niniane neşeyle.

Dragos arkasına yaslandı, bacaklarını uzattı, kollarını ve bileklerini kavuşturdu. Gözlerini tavana dikti. "Bu fikirde hoşuma gitmeyen şey, onların bizim düzlemimizdeki şeyleri etkileyebildikleri, ama bu bizim onlarınkini etkileyebileceğimiz anlamına gelmiyor." Pia'ya, "Yanıldığımı söylemiyorum. Sadece bundan hoşlanmadığımı söylüyorum."

"Anlaşılan serafla ilgili hiçbir şeyden hoşlanmıyorsun," diye mırıldandı Bel, sesi eğleniyor gibiydi. Elf kadına ters ters bakmak için başını kaldırdı.

"Ne olduğunu bile henüz bilmiyoruz," dedi Pia gülümsemesini bastırarak.

"Söylencelerimize göre Elfler bazen Serafı görüp onunla konuşabiliyorlarmış," dedi Bel. "Ama biz Rhyacia'ya sizden birkaç gün önce geldik. Yarın, adamlarımdan bazılarını ekipler halinde gönderip neler keşfedebileceklerini görmek istiyorum." Graydon'a baktı. "Belki biz de onlara katılabiliriz. Eğer burada seraph varsa, bir çocuğa zarar verecek bir şey yapacaklarını sanmıyorum."

Dragos, "Öyle ya da böyle emin olana kadar hiçbir önlemi gevşetmemeliyiz," dedi.

"Hayır, elbette değil."

Onlar konuşurken, Dragos konser salonundaki inşaat ekibinin alanı temizlediğini ve temelin altını kazmaya başladığını bildiren bir rapor aldı. Toprağı kaydırmak için telekinezi kullanıyorlardı ve serin havadan yararlanmak için akşam boyunca çalışmayı planlıyorlardı ve ustabaşı bir şey bulurlarsa Dragos'a haber verecekti.

Grup bir süre daha oyalandı ama başka bir sonuca varamadı. Sonunda Dragos ve Pia, Niall'ı da yanlarına alarak eve doğru yola çıktılar ve Skeeter tarafından büyük bir coşkuyla karşılandılar.

Dragos köpeğe "Sende hiç haysiyet yok," dedi.

Skeeter'ın haysiyeti olmadığı gibi, hoplayıp zıplarken umurunda da olmadığı belliydi. Pia gülerek, Jocasta ile Ramone'nin akşam yemeği için ne hazırladıklarını öğrenmek için mutfığa gitti. Dragos için mükemmel pişirilmiş büyük bir domuz rostosu, yanında taze pişmiş ekmek ve kendisi için de ızgara jackfruit şeritleri ve avokadolarla yapılmış bir salata buldu.

Mmm, ızgara jackfruit. Ağzı sulandı. Hâlâ deri pantolonunu ve yarım zırhını giyyordu ve eve giderken sırtına yayını ve ok sadağını asmıştı, bu yüzden Niall'ı babasına bırakıp üstünü değiştirmeye gitti.

Koridorun yarısında yer sallanmaya başladı. Pia kendini duvara yaslamak için bir elini uzattı. Skeeter uludu.

"Dragos?" diye seslendi.

"Paniğe kapılma," diye karşılık verdi. "Bu bir deprem. Dışarı çık."

Dışarıya en yakın yol ana süitten geçiyordu. Yatak odasından sendeleyerek geçip güverteye çıktı, tam o sırada Dragos omzunda bebeğiyle evin köşesinden döndü. "Sen iyi misin?"

"Evet." Etrafına, küçük köylerindeki evlerinden çıkan diğerlerine baktı. Eva oraya doğru koşarken, derin bir gümbürtü üzerlerine çöktü. Dehşet nabız gibi atıyordu. "Nedir bu?"

"İnsanlar bana raporları telepatiyle gönderiyor. Diğer şantiyeler çöküyor," dedi Dragos. Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Bebekle burada mı kalacaksın?"

"Ne?" Başını sallayarak, "Bebekle burada mı kalacaksın?" diye şımarıkça sordu.

Onu işaret etti. "Sormak için önceliğim vardı."

Biliyordu ama bu kadar kolay kurtulmasına izin vermeyecekti. Yüzünü ona çevirdi ve Eva'ya döndü.

O daha bir şey söyleyemeden Eva, "Elbette," dedi.

Eva, ejderhaya dönüşen Dragos'un elinden Niall'ı aldı. Pia'nın tırmanabilmesi için başını eğdi ve Pia güvenli bir şekilde oturduktan sonra havaya fırladı.

Hızla, hasarın boyutlarını tam olarak görebilecekleri bir yüksekliğe tırmandı. Manzarayı gördüklerinde ikisi de sessizliğe gömüldü. Diğer tüm inşaat alanları çökmüştü ve derin çukurlar birkaç obruğun varlığına işaret ediyordu.

Akşam gökyüzünü tozlu kahverengi bir pus kaplamıştı ve en büyük obruk konser salonunun bulunduğu alanda açılmıştı.

Bir kıpırtı Pia'nın başını kaldırıp bakmasına neden oldu.

Zar zor görülebilen ve şeffaf olan, daha önce gördüğü gibi düzinelerce parlak yaratık akşam gökyüzünde süzülüp dönüyordu.

Sekizinci Bölüm

Ejderha öfkeyle, "S.KTİR ET BENİ," diye mırıldandı. "Eğer bir lanet şey değilse, başka bir şeydir."

Konser salonu inşaat alanına doğru ok gibi fırladı. Yere indiğinde Pia yere atladı ve o da şekil değiştirdi. Birkaç işçi koşarak geldi. İçlerinden biri ustabaşıydı.

"Lordum!" diye haykırdı. "Çökme sırasında iki adamımızı kaybettik. Obruğun içine düştüler. Şimdi onları arıyoruz."

Dragos ve Pia çukura bakmak için acele ettiler. Yakından daha da büyüktü ve Pia'nın beklediğinden daha derindi. Dibi gölgeler içinde kaybolmuştu. Birkaç işçi dikkatle molozların üzerine tırmanıyordu.

Dragos'un etrafında güç toplandı. Bir elini deliğe doğru uzattı ve parmak uçlarından bir ışık topu patladı. Bir meteor gibi düştü ve bir an için aşağıdaki karanlık tamamen aydınlandı.

Pia yan yatmış, kırık büyük bir sütunun bir parçasını, diğer sütunların tabanlarını ve molozlarla kaplı zemini gördü. "Bunlar harabe!"

"Aşağıda adamlardan birini görüyorum. Hareket etmiyor." Dragos Pia'ya baktı. "Oraya inmemiz gerek."

"Siz hazır olduğunuzda biz de hazırız." Eğer adam hâlâ yaşıyorsa, Pia onun için bir şeyler yapabilirdi.

Dragos onu kucağına aldı ve çukura atlarken Pia'nın karnının alt kısmı düştü. Yere inerken bacaklarını bükerek çarpmanın şokunu emdi, sonra doğruldu ve onu ayağa kaldırdı.

Hareket etmeyen figüre doğru ilerlediler. Yukarıdaki güneş ışığından gelen aydınlık dolaylı ve eğikti. Pia karanlığa doğru yaylanan geniş bir boşluk izlenimine kapıldı. Diz çökerek baygın adamın boynunda nabız aradı.

"Yaşıyor," dedi rahatlayarak.

Dragos'un Gücü adamı tararken tekrar esnedi. "Birkaç kırık kaburga ve beyin sarsıntısı."

Ona yardım edebilirim, dedi telepatik olarak. Tek yapması gereken parmağını batırıp kanının bir kısmını baygın adamın ağzına damlatmaktı, böylece tüm yaraları iyileşecekti. Yüzeyden yeterince uzaktayız, diğerleri bir şey hissetmemeli.

Başını iki yana salladı. Ölme tehlikesi yok. Ayrıca, eğer onu iyileştirirsen, yüzeye ulaştığımızda hiçbir yarası kalmaz ve bu da spekülasyonlara neden olur. İfşa olma riskine değmez.

Söyledikleri mantıklıydı ama yine de kendini tutmak zordu. Dragos bölgeyi değerlendirirken birkaç basit iyileştirme büyüsü yaptı.

Diğer kurtarıcılar ikinci kurbanın yerini moloz tepesinin aşağısında bulmuşlardı ve topallayan bedenini kaldırmaya çalışıyorlardı.

Kurtarma çalışmalarını aşağıdan izlerken, Dragos için deliğe atlamanın dışarı atlamaya çalışmaktan çok daha kolay olduğuna karar verdi. Boşluk ejderha formuna dönüşmesi için yeterince büyüktü ama delikten dışarı fırlamak için yeterli alana sahip değildi. Ejderha tırmanarak çıkabilirdi ama devasa boyutu ve ağırlığıyla bunun daha fazla çökmeye neden olacağından emindi.

"Buraya bir sedye lazım!" diye bağırdı.

Yüzeyde çalışanlardan biri cevap olarak bağırdı: "Neredeyse bir tane hazırladık!"

Aşağıya bir sedye indirdiler. Dragos adamı kaldırdı ve onu sedyeye bağladılar. İpi çekiştirerek geri çekildi ve kurtarma ekiplerinin onu yukarı çekmesini izlediler.

"Aşağıda iyi misiniz?" diye seslendi tanıdık bir ses. Graydon olay yerine gelmişti.

"Evet," diye bağırdı Dragos. "Geri çıkmak için halatlara ihtiyacımız olacak ama önce etrafa bir göz atmak istiyorum." Pia'ya baktı. "Geliyor musun?"

Ne? Pia gözlerini açarak başını salladı, sessizce ona şaka yapıyordu. Boşluğu doldur, Dragos.

Sırıttı. "Ne dediğini duydum ve tek kelime bile etmedin. Bunu nasıl yaptın bilmiyorum."

"Beni çok iyi tanıyorsun."

Dikkatini kavernöz alana çevirdiğinde eğlencesi sona erdi. "Ne karmaşa ama."

"Biliyorum, ama kimse buraya inşaat yapmaya başlamadan önce bölgeyi araştırıp değerlendirdiniz. Elinden gelen her şeyi yaptın." Bir şeyler çiziktirdi

tek tırnağıyla çenesinin kenarını yokladı. "Geçenlerde gömülü antik Roma şehirlerinden bahseden kimdi?"

"Bence burası bir Roma şehrinden çok daha eski. Bir şeyi bu kadar derine gömmek için binlerce yıllık tortulaşma ve toprak erozyonu gerekir ve ben bu Diğer araziye sadece birkaç yüz yıl önce keşfettim. Bir zamanlar burada kim yaşıdıysa çoktan gitmiş olmalı." Elini uzatarak başka bir ateş topunu tutuşturdu. Topu havaya kaldırdığında Gücü daha da arttı ve ışık yavaş yavaş büyüyerek alanı doldurdu, büyük bir salon gibi görünen yeri aydınlattı. Onun elini tuttu. "Başka bir çöküş daha olabilir. Yakın dur."

Oymalarla kaplı, gölgeli dev sütunların yanından geçtiler. Zeminde yoğun bir toz tabakası vardı ama yer yer soluk, karmaşık bir mozaik görebiliyordu ve taşa oyulmuş duvar resimleri üç adam boyundaydı.

"Endişelenmene gerek yok. Tek başıma dışarı çıkmaya hiç niyetim yok." İleriye doğru yürürlerken parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Bu görkemli ve büyüleyici olabilir ama aynı zamanda ürkütücü."

"Ürkütücü," diye kabul etti. "Harabeler genellikle daha huzurlu hissettirir."

Kadın duvar resminin bir paneline baktı. Büyük bir savaş sahnesi gibi görünüyordu. Yerde devasa bir ordu ve tepelerinde kanatlı yaratıklar vardı. Yerdeki bir figür diğerlerinden daha büyük görünüyordu. Belli belirsiz bir altın ışıltısıyla parlayan bir taç takmış ve gökyüzündeki kanatlı yaratıklara doğru bir asa ya da silah doğrultmuştu.

Bu ona şunu hatırlattı. "Buraya gelirken, tepemizde uçan yaratıklardan çok daha fazlasını gördüm."

"Öyle mi?" dedi dalgınca. Onu da yanına çekerek ileriye doğru yürüdü. "Kürsünün üzerindeki şu büyük dikdörtgen taşı görüyor musun? Burada bir lahit var gibi görünüyor. Bu salonun tamamı bir mezar olabilir."

Oymalar dev dikdörtgen taşı kaplıyordu ve Dragos'un cadı ışığının yansımada daha fazla altın kıvılcımı parlıyordu. Bir moloz yığını ve büyük taşlar oymalı lahdin bir ucuna zarar vermişti. Rüzgârın bir nefesi kuru bir hışırtıyla yüzlerine çarptı.

"Yaratıklar tedirgin görünüyordu." Sesi nefes nefese çıkmıştı. Hayal mi görüyordu yoksa ürkütücülük faktörü bir çentik mi atmıştı? İlerlemeyi bıraktı ve Dragos'un elini çekti. "Lahit şeysinin yanına gitmek istemiyorum."

Rüzgâr şiddetini artırdı ve onları saran bir karanlığı da beraberinde getirdi. Dragos'un cadı ışığı söndü ama tam olarak sönmedi ve parmakları

onunkini ezdi.

Hayır, gerçekten, elini eziyordu. Kendini sıcak alevden bir mengeneyle yakalanmış gibi hissediyordu. "Dragos canımı yakıyorsun!"

Dönüp ona baktı. Yüzündeki ifade tarif edilemezdi. "Kaç" diye fısıldadı.

Şimdi acı içinde, onun elinden kurtulmak için çabalıyordu. Sonra adamın eli gevşedi, sırtı kamburlaştı ve yere düşüp sarsıldı. Oh kahretsin oh kahretsin oh *kahretsin*. Kadın onu yan çevirmeye çalışırken bile ejderha formuna büründü ve devasa bronz gövdesi ona çarptı. Kadın geriye doğru yuvarlandı ve düştü. Keskin bir çatırtıyla başının arkası yere çarptı.

Acı kafatasını delip geçti. Dragos'un cadı ışığı sönmüştü ve ortalık zifiri karanlıktı.

Hayır, en hafifinden griydi. Yavaş yavaş gözleri alıştı. Çok az ışığın girebileceği kadar çukurdan uzaklaşmışlardı. Dev ejderha hareketsiz yatıyordu ve ruhu boşlukla yankılanıyordu.

Çiftleşme bağlarının sürekli ve çoğu zaman belli belirsiz varlığı yok olmuştu. "*Oh hayır hayır hayır hayır HAYIR HAYIR....*" Korku ve yanlışlık onu içine çekti.

Bedenindeki acı titreşimlerini görmezden gelerek ayağa fırladı, kendi cadı ışığını tutup yere fırlattı ve ejderhanın kafasına doğru koşmaya başladı. Güzel, güçlü, huysuz eşi *ölmüş olamazdı. Öylece ölmüş olamazdı.*

Bir kayanın üzerinden tökezleyerek ejderhanın burnunun üzerine düştü. Burun deliğinden sıcaklık yayılıyordu. Nefes alıyordu. Rahatlayarak hıçkırdı ve onun bronz derisini okşadı. "Uyan!" diye tısladı ona. "Sen uyan."

Etrafında bir rüzgâr daha esti ve kanatların izini taşıdı. Bunu ona bir şey yapmıştı. Bir şey onu sarsmıştı. Ayağa fırlayarak yayını kaptı, bir ok çekti ve karanlığa doğrulttu. Nabızı bileklerinde ve şakaklarında gümbürdüyordu.

Dragos, dedi telepatik olarak. Uyanmanı istiyorum. Altı kişilik bir Cessna büyüklüğündesin. Seni tek başıma hareket ettiremem ve burada karanlıkta bizimle birlikte olan bir şey var. Eş olayını sonra çözeriz, sadece, şimdi uyan, lütfen. O kadar çok araziniz var ki, diğer tarafta bir şey saldırırsa sizi koruyamam. Lütfen, lütfen, bebeğim. Kalkmanı istiyorum.

Dünya esnedi. Ejderha parıldayıp gözden kayboldu ve Dragos'un insan formu yere yığıldı. Ona doğru geri geri gitti,

Diz çöktü ve parmaklarını boynundaki şah damarına götürdü. O inanılmaz inatçı, kadim kalbi hâlâ güçlü bir şekilde atıyordu.

Onu hâlâ hareket ettiremiyordu. Bir insan olarak, üç yüz kiloya yakın bir ağırlığı olmalıydı. Şimdi ne olacaktı?

Tam yüzeyden yardım istemek için avazı çıktığı kadar bağırarakken, adam gözlerini açtı ve ona baktı.

Cadı ışığında irisleri kehribar rengindeydi.

Altın değil.

Gülümsedi. "Merhaba sevgilim. Ne kadar güzel görünüyorsun, değil mi?" Kızın içi soğudu, karardı ve uyuştı.

Bir şekilde kendini fısıldamaya zorladı, "Düşün. İyi misin?"

"Sanırım iyiyim." Ayağa kalktı ve etrafına bakındı. "Buradan çıkmamız gerek. Tekrar açık havaya çıkmak için sabırsızlanıyorum."

Kendi kendine başını salladı. "Hadi gidelim."

Ayağa kalktı ve hâlâ bir elinde tuttuğu yay ve oka baktı. "O silahlara gerek yok. Artık her şey yolunda. Kaldır onları."

Sesinde, tehlikeli bir aygırın dizginlerini tutan bir el gibi emin ve istikrarlı bir kontrolle kontrol altında tutulan hesaplanamaz miktarda Güç vardı.

"Pekâlâ." İtaat ederken elleri titriyordu.

Delişe doğru geri yürüdüler. Etraflarına çöken sessizlik tamdı. Ne kanat sesleri, ne fısıltılar, ne de karanlık rüzgâr. Görüş alanına girdiklerinde Tiago da Graydon'a katılmıştı ve bir ip sarkmış, onları bekliyordu.

"Önden buyur, güzelim." Ayağının altındaki ipin halkasını ayarlamasına yardım etti, parmakları bileğini okşamak için uzandı. Teni ürperdi. Bir şekilde ondan uzaklaşmamayı başardı.

Graydon onu kolayca yukarı çekerken, Tiago ve diğer birkaç kişi delişe bir ip daha bıraktı. Güneş ışığına ve temiz havaya giden bu yolda çok düşündü, hayatındaki en hızlı ve en dehşetli düşülmelerden bazılarıydı. Ayakları sert zemine değer değmez Graydon'a doğru hamle yaptı ve ellerini yakaladı.

"Ne oldu, tatlım?" diye sordu kibarca. "Hayalet görmüş gibisin."

Öyle olmasından çok korkuyordu.

Gray, dedi telepatik olarak. *Yüksek sesle konuşma. Hiçbir tepki gösterme. Gri bakışları keskinleştirdi. Pia, sorun ne? Delikten çıkardıkları yaratık Dragos değil. Hareketsiz kaldı. Ne demek istiyorsun?*

Kekelemedim. Tırnaklarını adamın derisine geçirdi. O cehennem çukuruna dostumla birlikte girdim ama o benimle birlikte geri çıkmayacak. Sana ne diyorsam onu yap, hızlı ve sessizce yap. Eva'ya Niall'ı götürmesini söyle. Nereye olduğu umurumda değil. Giselle'i de diğer çocuklarla birlikte onunla gönder.

Kesinlikle.

Buradaki en hızlı kanatlı Wyr kim? Sen mi, Tiago mu?

Tiago, dedi tereddüt etmeden.

Onu Dünya'ya geri gönderin. Söyle ona.... Göz ucuyla Dragos'a benzeyen adamın delikten çıktığını gördü. Sırttı ve kurtarıcılardan birinin omzuna vurdu, derin bir nefes aldı ve gözlerini kısarak batan güneşe baktı. Gözlerini kısıtı. Güneşe. İçinde derin bir titreşim başladı, sanki kemikleri çığlık atıyordu. Ona mümkün olduğunca çabuk bütün nöbetçileri geri getirmesini söyle. Liam'ı getirmesini söyle. Ve Aryal'a bir zamanlar Niniane'in amcası Urien'in Dragos'u hapsedmek için yaptığı prangaları yok edeceğine yemin ettiğini söylesin. Tiago bunları çok iyi hatırlayacaktır; Karanlık Fae kadın, adı her neyse, o prangalarla onu neredeyse yok ediyordu. Ve Aryal onları bir volkana atacağına söz vermişti. Hatırlıyor musun?

Tabii ki hatırlıyorum. Hepimiz hatırlıyoruz.

Aryal yapması gereken hiçbir şeyi yapmaz. Pia'nın dudakları uyuşmuştu. Tanrılar aşkına, umarım o zaman da yapması gereken şeyi yapmamıştır. O prangalara ihtiyacımız var Gray, bir Cinin onları buraya getirebileceği kadar çabuk. Bir cine istediği her iyiliği yaparım. Bunu Tiago'ya söyle.

Graydon'ın kaba hatları ölümcül bir hal aldı. Hallediyorum.

Bir başka dehşet heyecanı kaslarını dondurdu. Yüzündeki o bakışı sil, lanet olsun. Dragos, Yaşlı Irkların en eskilerinden ve en güçlülerinden biridir. -Ve vücudunda yaşayan o şey onu alaşağı etti. Bu yüzden hayatın buna bağlıymış gibi gülümsüyorsun.

O konuşurken bile yüz ifadesi iyi huylu bir dostluğa dönüştü. Kızın parmaklarını sıkarak Dragos'un diğerleriyle konuşuyor gibi görüldüğü yere döndü. Graydon, "Ne büyük bir karmaşa var burada," dedi.

Sahtekâr ona döndü ve gülümsedi. "Gerçekten de öyle. Geleceğimizi yeniden şekillendirmek için sabırsızlanıyorum. Ama şimdilik herkesin bu çukurlardan uzak durmasını emrediyorum. Çökmüş toprak çok tehlikeli ve aşağıda şimdilik ilgilenmemiz gereken bir şey yok." Ustabaşına, "Buraya muhafızlarla bir bariyer kurun" dedi.

Yanındaki Tiago kaşlarını çattı ve gözleri keskinleşti, ama başka hiç kimse yanlış bir şey fark etmiş gibi görünmüyordu. Onlara bağırarak istedi. *Dragos bu şekilde konuşmaz!*

Bunun yerine sahtekâra gülümsedi. "Zor bir gün oldu. Bu aksilikleri bir kenara bırakıp sahilde bir ziyafet için toplanmamızı öneriyorum; herkes paylaşmak istediği ne varsa getirebilir."

Sahtekâr eliyle işaret etti ve sesini yükseltti. "Leydimin harika bir fikri var! Bir ziyafete ne dersiniz?"

Birkaç alkış yükseldi. Sahtekâr gülümseyerek Pia'ya doğru yürüdü ve gözlerinin içine baktı. Saçlarının uçlarını parmaklayarak mırıldandı: "Şarap ve tatlı yiyecekler içip hayatı kutlayacağız, daha sonra da karımla yatağımızda baş başa kutlama yapacağız."

Göz ucuyla Graydon'ın kaskatı kesildiğini gördü ve -Tanrı onu sevsin, aktör değildi- cinayete meyilli bir hal aldı. Keskin bir sesle onun kafasının içinde, *"İşini yap. Bunu ben hallederim."*

Gray, Tiago'ya homurdandı: "Seninle konuşmam gerek. Hemen."

Bu arada Pia parmaklarını sahtekârın dudaklarında gezdirdi. "Lordumun uygun gördüğü her şekilde kutlama yapmak benim için bir zevk olacaktır."

Dokuzuncu Bölüm

YAKLAŞIK YİRMİ BİN kişi parti yapmak için göl kıyısında toplandı. Müzisyenler enstrümanlarını getirdi ve şenlik ateşleri yakıldı. Dans edildi ve her türlü yiyecek aceleyle toplandı. İblisler fiçılar dolusu içki getirdi. Eğer orada çocuklar yoksa ve bir ya da iki kişi sahtekâra sıkıntılı ve soğuk ifadelerle baktıysa, kimse bunun üzerinde durmadı.

Pia makyaj yapmak, etek ve askılı bluz giymek için izin istedi. Saçlarını toplayıp gevşek dalların ensesine düşmesine izin verdi ve dudaklarını en sevdiği rujuyla boyadı. O hazırlanırken Skeeter huzursuzdu, volta atarken sırayla mızızlanıyor ve hırlıyordu. Sahtekârın ona zarar verebileceğinden korkan kadın, Jocasta ve Ramone'un onu götürmesini sağladı.

Ve sahip olduğu her şeyle o piçle flört etti. Ona hamur işlerinden ve ızgara etlerden ısırıklar yedirdi, şarap içerken onu öptü ve göğsünü okşamasına izin verdi. Daha önce hiç böyle bir savaşa girmemişti ama her şeyini ortaya koydu.

Her şeyin hırsızı olan adam sık sık gülüyordu. Kehribar rengi gözleri parlıyor, birçok kişiyle konuşuyor, huzursuz bakışları kalabalığın içindeki kadınların üzerinde spekülâtif bir niyetle dolaşıyordu, ama bakışları her zaman Pia'ya geri dönüyordu.

Tiago'nun en yakın geçiş yoluna uçması ne kadar sürerdi? Bunun yaklaşık cevabını biliyordu: Dragos'un buraya uçması birkaç saat sürerdi. Ama Dragos yavaş bir tempoda hareket ediyordu. Tiago tüm gücü ve hızıyla uçuyor olmalıydı. Sonra Malan'la görüşmesi birkaç dakikasını, Dünya'ya geri dönmek için geçidi geçmesi de beş-on dakikasını alacaktı. Dünya tarafındaki nöbetçi istasyonundan New York'u arayabilirdi. Deneyimlerinden nöbetçilerin her zaman çantalarını hazır tuttuklarını ve hemen harekete geçebileceklerini biliyordu.

bir an.

Ama Aryal'ın prangaları saklamış olabileceği yerden bulup çıkarmasının ne kadar süreceğini bilmiyordu -eğer söz verdiği gibi onları gerçekten saklamış ve yok etmemişse. Ve Pia'nın hiç

Bir cinle hızlı bir geri dönüş için pazarlık yapmalarının ne kadar sürebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Kalbinin her atışı bir yıl gibi uzun geliyordu ve çiftleşme bağı hissetmenin desteği olmadan devam etmenin yükü ağırdı. Savaşmak böyle bir şeydi işte; yaşayıp yaşamayacağınızı asla bilemezsiniz.

Yalnız olmaması ona yardımcı oldu. Beluviel çocuklarla birlikte gitmemişti. Onun yerine, Elf kadın şenlik ateşinin diğer tarafından sahtekârı değerlendirici bakışlarla izliyordu ve yanındakilerin her biri silahlıydı.

Graydon sahtekârın sözünü sık sık keserek onu bir kenara çekip şunu ya da bunu sordu ve bir noktada Linwe sahtekârı dansa davet etmek için yanına geldi. Yasadışı bir ilgi parıltısıyla gitti. Pia fark etmemiş gibi yaparak arkasını döndü.

İki yanında uzun boylu, ince kanatlı bir yaratık da ona eşlik ediyordu. Belki Elfler dışında kimse onları görmemişti, ama bitmek bilmeyen akşam ilerledikçe, yavaş yavaş Pia'ya daha görünür hale geldiler. Işıltılı gözlerinde merhamet varmış gibi görünen bir ifadeyle ona bakıyorlardı ama sahtekâra döndüklerinde insanlık dışı yüzleri kılıç gibi keskinleşiyordu.

Pia sonunda Rune ve Carling'in kalabalığın arasından kol kola, tıpkı iki partili gibi yürüdüklerini gördüğünde neredeyse kendini kaybedecekti. Liam yanından geçip gitti, güçlü vücudu babasıyla aynı akıcı ve tehlikeli zarafetle hareket ediyordu. Ona bir kez baktı, mavi bakışları ve yakışıklı yüz hatları esrarengizdi.

Sonra Bayne, Aryal, Quentin, Grym, Tiago ve Graydon vardı; her biri sanki rastgele ve diğerlerinden kopuk hareket ediyordu. New York'ta sorumlu olarak bırakılan nöbetçi olması gereken Alexander dışında tüm nöbetçiler gelmişti. Cin Khalil'i ve görünmeyene hayretle bakan Kahin Grace'i bile gördü.

Pia konuşmakta olduğu Vampir'in yanından yarı yolda ayrıldı. Gerçekte neler olup bittiğinden habersiz, Pia'nın kocası ve eşiyle flört ettiğini sanan, gülen, silf benzeri bir Wyr kadınıyla derin bir sohbete dalmış olan sahtekâra yaklaştı.

Pia kolunu sahtekârın koluna soktu ve kadına, "Seni hatırlayacağım, seni küçük pislik," dedi.

Bu, diğer kadının gülümsemesini sildi. Yutkunarak uzaklaştı. Sahtekâr Pia'ya döndü bir pırıltısıyla. Görünüşe göre hoşuna gitmişti.

acımasızca. "Bu yaptığın hiç sportmence değildi, sevgilim."

"Dalga geçmekten bıktım," dedi ona. "Benimle dans edecek misin, etmeyecek misin?"

Adam ona alaycı bir selam verdi. "Emrinize amadeyim, hanımefendi."

Onu bir tarafa götürdü ve ellerini kalçalarına doğru çekti. Dragos'un elleri. O kadar tanıdık geliyorlardı ki, öfke ve acıyla çılgılık atmak istiyordu.

Dragos gülümseyerek ona yaklaşıırken Rune arkasından yaklaştı ve prangalardan birinin zincirini boynuna doladı. Yüzünde şaşkın bir öfke patladı. Şiddet patlaması yaşadığında Liam ona çarparak kollarını iki yanına sıkıştırdı. Hem eski hem de şimdiki diğer nöbetçiler de kavgaya karıştı. Graydon Pia'ya doğru hamle yaptı ve onu kavgadan geriye doğru iterek düşmesine ve yuvarlanmasına neden oldu.

Bağrıışmalar, çılgınlıklar ve genel bir itiş kakış başladı. Bel ve yardımcıları Pia'nın etrafını sarmak için koşuşturdu. Grace, Niniane ve Khalil insanları kavgadan uzaklaştırdı. Pia kumları fırçalayıp ayağa kalkarken tüm bunları görmezden geldi. Tüm dikkati kıvranan savaşçı yığınının odaklanmıştı.

Bütün nöbetçiler ölümcüldü ama Dragos içlerinde en hızlısı ve en ölümcül olanıydı. Güç ve hız konusunda ona denk olan tek kişi Liam'dı. Ve tüm varlığıyla, sahtekârın Dragos'un tüm yeteneklerine tam olarak erişememesi ve çaldığı bedenin gerçek doğasını tam olarak anlamaması için dua etti.

Her ne kadar kötü niyetli olsa da, savaş kısa sürede sona erdi. Kelepçelerdeki büyü tarafından hapsedilen sahtekâr, kendisine karşı ittifak kuran sayıca üstün güç karşısında ezildi. Büyülü metalle bağlanmış, yüzü büyük bir öfkeyle çarpılmış halde kumların üzerinde yatana kadar birer birer kalkıp gittiler.

Carling savaşı izlemek için Pia'ya katılmıştı, güzel yüz hatları niyetliydi. Kadim Vampir, Pia'nın şimdiye kadar karşılaştığı en deneyimli ve ölümcül büyü kullanıcılarından biriydi. Dragos'un bedenini ele geçiren yaratığı nasıl kovacağını bilebilecek biri varsa, o da oydu.

Pia, "Onu nasıl kovacağız?" diye fısıldadı.

Carling'in iri, badem biçimli gözleri şefkat doluydu. "Bilmiyorum, Pia. Boş büyü prangalarının onu dışarı atacağını ummuştum ama öyle görünmüyor."

"Yapabileceğimiz bir şey olmalı. Herhangi bir şey." Kahin olan genç kadın Grace topallayarak yanlarına geldiğinde, Pia ona doğru döndü. "Grace?

İşe yarar bir şey gördün mü?"

Grace başını salladı, ağzını eğmişti. "Etrafta çok fazla insan vardı ve şimdi bağlı olduğu için prangalar bir şey görmemi engelliyor. Çok özür dilerim. Keşke sunabileceğim faydalı bir şey olsaydı."

Panik kafasının içinde çığlık atmaya başladı. Acımasızca onu bastırdı. Panik Dragos'u geri getirmeyecekti. Yere yığılmış figüre doğru yürüdü ve onun yanında diz çöktü. "Kocamı bana geri ver."

"Kocan öldü," diye tükürdü sahtekâr. Adamın burnu kanamıştı ve damlacıklar kadının yüzüne sıçradı.

Kadın irkilmedi. Onun yerine daha da yaklaştı ve adamın gözlerinin içine baktı. "Eğer kocam öldüyse," dedi, "o zaman kaybedecek bir şeyim yok, değil mi?"

Adam gülmeye başladı, sonra da sarsıldı. Kısa bir süre -çok kısa bir süre- gözlerinde sıcak altın rengi parladı. Dragos telepatik olarak hırladı: "*Ne yapman gerekiyorsa yap.*"

Bir dakika sonra Dragos yine gitmişti ve ona ters ters bakan yaratığın gözleri kehribar rengindeydi. Onu bu kadar kısa bir süre için görmek çok canını yaktı ama aynı zamanda zafer duygusu da kabardı. Bir şekilde, bir yerlerde, eşi hâlâ oradaydı.

Ve onu geri almak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

"Bu senin için gerçekten çok kötü olacak," dedi taklitçiye. "Çünkü kocamın vücudu inanılmaz derecede güçlüdür ve çok fazla istismara dayanabilir." Ayağa kalkarak Liam'a bakmaktan kaçındı. Onları çevreleyen nöbetçilere, "Onu sorgulayın. Ne gerekiyorsa yapın."

Sonra da uzaklaştı. Arkasındaki boşluğu kapatmak için hareket ettiler ve Dragos gözden kayboldu.

The Adversary'de devam edecek

Teşekkür ederim!

Sevgili
okurlar,

Görünmeyen'i okuduğunuz için teşekkür ederim! Umarım Dragos ve Pia'ya geri dönmek benim onları yazmaktan keyif aldığım kadar sizin de hoşunuza gitmiştir. Onlar tüm zamanların en sevdiğim iki karakteri oldular ve kalbimde her zaman özel bir yere sahip olacaklar.

Görünmeyen, Dragos ve Pia'nın yepyeni maceralarını içeren birbiriyle bağlantılı dört hikâyenin ilki. Mürver Irklar'da daha önce yazdığım hikayelerden farklı bir şekilde anlatılmak istiyorlar, bu yüzden lütfen uyarın: sonuna kadar uçurumlar olacak. Ancak iyi haber şu ki, dört hikaye de hızlı bir şekilde çıkacak, bu yüzden uzun süre beklemenize gerek kalmayacak!

İletişimde kalmak ve yeni yayınlardan haberdar olmak ister misiniz?
Yapabilirsin:

- Aylık e-posta adresime kaydolun: www.theaharrison.com
- Beni Twitter'da [@TheaHarrison](https://twitter.com/TheaHarrison) adresinden takip edin
- Facebook [.com/TheaHarrison](https://www.facebook.com/TheaHarrison) adresindeki Facebook sayfamı beğenin

Yorumlar diğer okuyucuların okumak istedikleri kitapları bulmalarına yardımcı oluyor. Olumlu ya da olumsuz her bir yorum için teşekkür ederim.

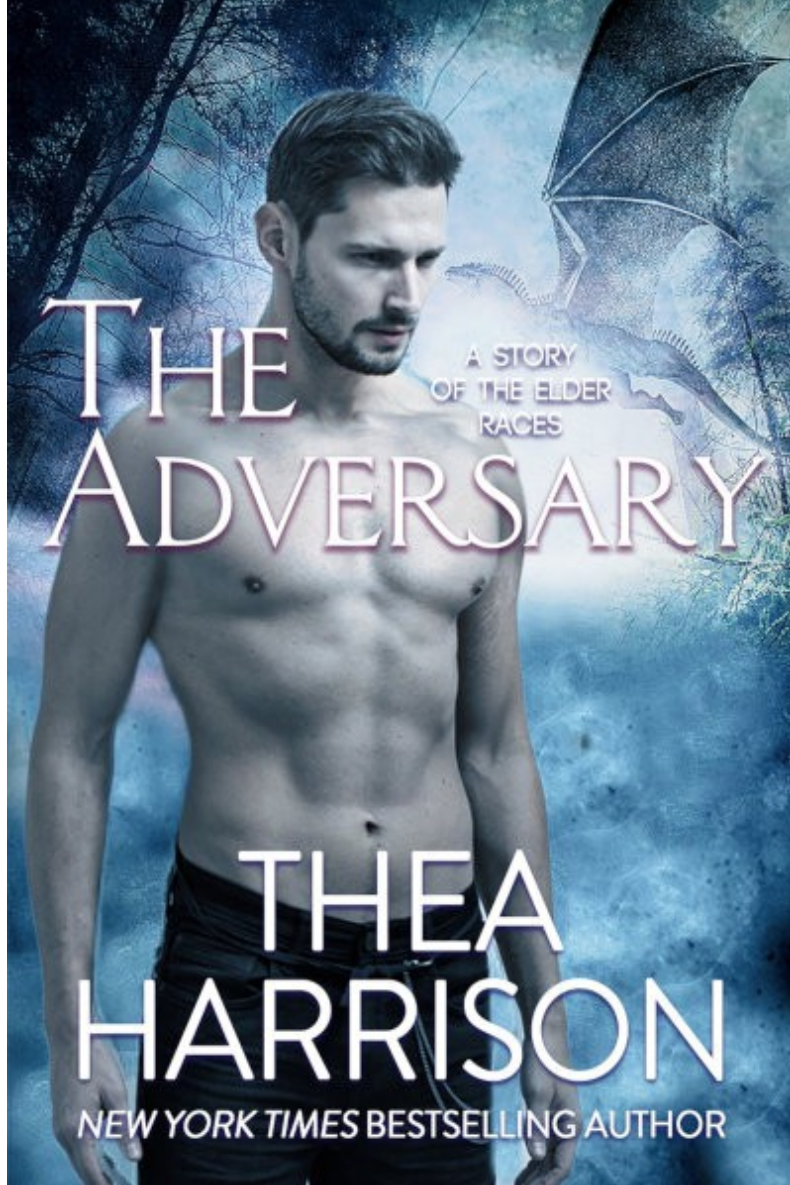
İyi okumalar! - Ve kaydırmaya devam edin ya da *The Adversary*'nin kapak resmine bir göz atın!

~Thea

Çok Yakında

MACERACI

Rhyacia Günlükleri 2. Kitap

Thea Harrison'ın bu kitaplarına göz atın

YAŞLI IRKLAR SERİSİ - TAM UZUNLUKTA ROMANLAR

Berkley tarafından

yayınlandı [Dragon](#)

[Bound Fırtınanın](#)

[Kalbi](#)

[Yılanın Öpücüğü](#)

[Kahin'in Ayı](#)

[Lord'un](#)

[Düşüşü](#)

[Bükülmüş](#)

[Gecenin Onuru](#)

[Geceyarısı Öpücüğü](#)

[Gölgenin Sonu](#)

MOONSHADOW ÜÇLEMESİ

[Moonshadow](#)

[Spellbinder Aslan](#)

[Yürek](#)

AMERİKAN CADISI ÜÇLEMESİ

[American Witch](#)

[Rogue Charms](#)

RHYACIA'NIN KRONİKLERİ

[Görünmeyen](#)

[Düşman](#)

YAŞLI IRKLAR ROMANLARI

[Gerçek Renkler](#)

[Doğal Kötülük](#)
[Şeytanın Kapısı](#)
[Avcının](#)
[Mevsimi](#)
[Kötüler](#)
[Dragos Tatile Çıkıyor](#)
[Pia Günü Kurtarıyor](#)
[Peanut Okula Gidiyor](#)
[Dragos Washington'a](#)
[Gidiyor Pia Hollywood'da](#)
[Liam Manhattan'da](#)
[Seçilmiş](#)
[Gezegen](#)
[Dragos](#)

ELDER RACES SERİSİ KOLEKSİYONLARI

[İlahi Tarot Kaderin](#)
[Tarotu](#)
[Mürver Irklar Tarot Koleksiyonu: Hepsi 4 Hikaye](#)
[Bir Ejderhanın Aile Albümü](#)
[Bir Ejderhanın Aile Albümü II](#)
[Bir Ejderhanın Aile Albümü: Son Koleksiyon](#)
[Mürver Irklar: Komple Novella Paketi 2013-2018](#)

GÖLGELER OYUNU SERİSİ

Berkley tarafından
yayınlandı [Yükselen](#)
[Karanlık Düşen Işık](#)

AMANDA CARPENTER ADI ALTINDA *ROMANLAR*

Samhain Yayıncılık tarafından e-yayınlandı
(orijinal yayın Harlequin Mills & Boon)

Bu hikayelerin baskısı şu anda tikenmiş durumda

Daha Derin Bir Boyut

Duvar

Hasarlı Bir Güven

Büyük Kaçış

Flashback

Rage

Uyanıyor _

Gül Renkli Aşk

Pervasız

Mutluluk Hediyesi

Caprice

Gece Geçidi Ağlayan

Kurt

Yalnız Bir Kalp

Kış Kralı

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

